

சாமுவேலின் இரண்டாம் புத்தகம்

சவுல் மரணத்தை தாவீது அறிதல்

1 அமலேக்கியரை முறியடித்தபின் தாவீது சிக்லாகிற்றுக்குத் திரும்பிச் சென்றான். சவுல் கொல்லப்பட்டதைத் தொடர்ந்து இது நடந்தது. அங்கே தாவீது இரண்டு நாட்கள் தங்கினான். ²பின்பு, மூன்றாம் நாளில், ஒரு இளம் வீரன் சிக்லாகிற்றுக்கு வந்தான். அவன் சவுலின் முகாமிலிருந்து வந்திருந்தான். அம்மனிதனின் ஆடைகள் சிழிந்திருந்தன. அவனுடைய தலையில் புழுதி படிந்திருந்தது.* அவன் தாவீதிடம் வந்து நிலத்தில் முகங்குப்புற விழுந்து விணங்கினான்.

³தாவீது அம்மனிதனைப் பார்த்து, “நீ எங்கிருந்து வருகிறாய்?” என்று கேட்டான். அம்மனிதன் தாவீதிடம், “நான் இஸ்ரவேலரின் முகாமிலிருந்து வருகிறேன்” என்று பதிலுரைத்தான்.

⁴தாவீது அம்மனிதனை நோக்கி, “யார் போரில் வெற்றியடைந்தார் என்பதைத் தயவுசெய்து கூறு” என்றான்.

அம்மனிதன், “நம் வீரர்கள் போரிலிருந்து தப்பி ஓடினார்கள். பலர் யுத்தத்தில் அகப்பட்டு மடிந்தனர். சவுலும் அவனது மகன் யோனத்தானுங்கூட மரித்துவிட்டனர்” என்று பதில் கூறினான்.

⁵தாவீது இளைஞனாகிய அந்த வீரனிடம், “சவுலும் யோனத்தானும் மரித்ததைப்பற்றி உனக்கு எப்படி தெரியும்?” என்று கேட்டான்.

⁶அந்த இளம் வீரன், “நான் சில்போவா மலைக்குப் போயிருந்தேன். சவுல் தனது ஈட்டியில் சொருகிச் சாய்ந்துக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தேன். பெலிஸ்தியரின் தேர்களுள் குதிரை வீரர்களும் சவுலுக்கு அருகில் நெருங்கிக்கொண்டிருந்தனர். சவுல்திரும்பி என்னைப் பார்த்து அழைத்து,

⁸என்னை யாரென்று கேட்டார். நான் ஒரு அமலேக்கியன் என்பதை அவருக்குக் கூறினேன். ⁹அப்போது சவுல், ‘தயவுசெய்து என்னைக் கொன்றுவிடு. நான் மிகவும் காயப்பட்டு மரிக்கும் தருவாயில் உள்ளேன்’ என்றார். ¹⁰அவர் அதிகமாகக் காயப்பட்டிருந்ததால், இனி உயிர் பிழைக்கமாட்டார் என்பதை நான் மிக நன்கு அறிந்தேன்.

எனவே நான் அவரைக் கொன்றேன். பின்பு அவரது தலையிலிருந்த கிரீடத்தையும் புயங்களில் இருந்த கடசுத்தையும் கழற்றினேன். அவற்றை என் ஆண்டவனாகிய உங்களிடம் கொண்டுவந்துள்ளேன்” என்றான்.

¹¹அப்போது தாவீது தன் துக்கமிகுதியால் ஆடைகளைக் கிழித்தான். தாவீதோடருந்த மனிதர்களும் அவ்வாறே செய்தார்கள். ¹²அவர்கள் வருத்தமுற்று அழுது மாலை வரைக்கும் ஏதும் உண்ணவில்லை. சவுலும் அவனது மகன் யோனத்தானும் மரித்துப் போனதால் அவர்கள் அழுகார்கள். தாவீதும் அவனது மனிதர்களும் கொல்லப்பட்டிருந்த கர்த்தருடைய ஜனங்களுக்காகவும் இஸ்ரவேலருக்காகவும் அழுதனர். சவுலும், யோனத்தானும், பல இஸ்ரவேலரும் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டதற்காக அவர்கள் அழுதனர்.

அமலேக்கியனைக் கொல்ல

தாவீது கூடளை

¹³சவுலின் மரணத்தைப்பற்றி கூறிய இளம் வீரனிடம் தாவீது பேசினான். தாவீது, “நீ எந்த இடத்தைச் சேர்ந்தவன்?” என்று கேட்டான்.

அந்த இளம் வீரன், “நான் ஒரு அந்நியனின் மகன். நான் ஒரு அமலேக்கியன்” என்றான்.

¹⁴தாவீது அந்த இளம் வீரனிடம், “கர்த்தர் தேர்ந்தெடுத்த, அரசனைக் கொல்வதற்கு நீ ஏன் அச்சம் கொள்ளவில்லை?” என்றான்.

¹⁵⁻¹⁶பின்பு தாவீது அமலேக்கியனை நோக்கி, “உனது மரணத்திற்கு நீயே காரணம். கர்த்தர் தேர்ந்தெடுத்த அரசனைக் கொன்றாய் என்று நீயே கூறினாய். உனது வார்த்தைகளே நீ குற்றவாளி என்று தீர்க்கின்றன” என்று கூறினான். பின்பு தாவீது ஒரு இளம் வேலையாளை அழைத்து அமலேக்கியனைக் கொல்லுமாறு கூறினான். எனவே அந்த இஸ்ரவேல் இளைஞன் அமலேக்கியனைக் கொன்றான்.

சவுல் யோனத்தான் பற்றிய தாவீதின் சோகத்தம்

¹⁷சவுலையும் அவனது மகன் யோனத்தானையும் குறித்து துயரம் மிகுந்த பாடலொன்றைத் தாவீது பாடினான். ¹⁸அப்பாடலை

யூதா ஜனங்களுக்குக் கற்பிக்குமாறு தாவீது தனது ஆட்களிடம் கூறினான். அப்பாடல் “வில்” எனப்பட்டது. அது யாசேரின் புத்தகத்தில்* உள்ளது.

- 19⁴ இஸ்ரவேலே, உன் அழகு உன் மேடுகளில் அழிக்கப்பட்டது. ஓ, அந்த வீரர்கள் எப்படி வீழ்ந்தனர்!
- 20 அச்செய்தியைக் காத்* நகரில் கூறாதே, அஸ்கலோனின்* தெருக்களில் அதை அறிவிக்காதே. அதனால் பெலிஸ்திய நகரங்கள்களிப்படையும்!
- 21 அந்த அந்நியர்கள் மகிழ்க்கூடும். மழையோ பனியோ சில்போவா மலைகளில் பெய்யாதென நம்புகிறேன். அவ்வயல்களினின்று பயிர்களின் காணிக்கை இனி வராதென நான் நம்புகிறேன். வீரர்களின் கேடயங்கள் அங்குத் துருப்பிடித்தன சவுலின் கேசுக்கத்தில் எண்ணெய் பூசப்பட்டவில்லை.
- 22 வில்லால் பல பகைவரைக் சொன்றான் யோனத்தான். வாளால் அவ்வாறே வெற்றி கண்டான், சவுல் இவர்கள் மடிந்த பல வீரரின் இரத்தத்தைச் சிந்த வைத்தனர்! வலியோரில் வலிய வீரரையும் துண்டுத் துண்டாக வெட்டினர்.
- 23 சவுலும் யோனத்தானும் தம் வாழ்வில் ஒருவருக்கொருவர் அன்பு காட்டி மகிழ்ந்தனர். மரணமும் அவர்களைப் பிரிக்கவில்லை! அவர்கள் கழுமுகளிலும் வேகமானவர்கள் அவர்கள் சிங்கங்களிலும் பலசாலிகள்.
- 24 இஸ்ரவேலின் குமாரத்திகளே, சவுலுக்காக அழுங்கள்! இரத்தாம்பர ஆடைகளை சவுல் உனக்குத் தந்தான். இன்னும் ஆடைகளில் பொன் வேலைப்பாடுகள் செய்வித்தான்!
- 25 போரில் பலசாலிகள் வீழ்ந்தனர். சில்போவா மலையில் யோனத்தான் மடிந்தான்.
- 26 சகோதரன் யோனத்தானே,

யாசேரின் புத்தகம் இது இஸ்ரவேலின் போர்கள் பற்றிய பழங்காலத்து புத்தகம்.

காத் பெலிஸ்தியர்கள் தலைநகரம்.

அஸ்கலோன் இது பெலிஸ்தியர்கள் ஐந்து நகரங்களில் ஒன்று.

மறைந்தாய், வெகுவாய் வுருந்துகிறேன்.

உனது அன்பு பெரு மகிழ்வைத் தந்தது.

மங்கையரின் நேசத்தைக் காட்டிலும் மாமேன்மையானது உனது அன்பு

- 27 போரில் பலசாலிகள் வீழ்ந்தனர், போர்க்கருவி அனைத்தும் அழிந்தனவே.”

தாவீது தனது ஆட்களுடன் எப்ரோனுக்குச் செல்வது

2 பின்பு தாவீது கர்த்தருடைய அறிவுரையைக் கேட்டான். தாவீது, “நான் யூதாவின் நகரங்களை ஏதேனும் ஒரு நகரத்திற்குப் போகலாமா?” என்று கேட்டான்.

கர்த்தர் தாவீதும், “போகலாம்” என்றார். தாவீது, “எங்கு நான் போகட்டும்?” என்று கேட்டான்.

கர்த்தர், “எப்ரோனுக்கு” என்று பதிலளித்தார்.

² எனவே தாவீதும் அவனது இரண்டு மனைவியரும் எப்ரோனுக்குச் சென்றனர். (யெஸ்ரேயல் ஊராளான அகினோவான் ஒரு மனைவி. மற்றொருத்தி கர்மேல் நாபாலின் விதவைவாசிய அபிகாயில்.)

³ தாவீது தம் ஆட்களையும் அவர்களின் குடும்பத்தாரையும் தம்மோடு அழைத்துச் சென்றான். அவர்கள் எல்லோரும் எப்ரோனிலும் அருகிலுள்ள ஊர்களிலும் குடியேறினார்கள்.

தாவீது யாபேசின் ஜனங்களுக்கு நன்றி கூறுவது

⁴ யூதாவின் மனிதர்கள் எப்ரோனுக்கு வந்து தாவீதை யூதாவின் அரசனாக அபிஷேகம் செய்தார்கள். அவர்கள் தாவீதும், “கீலேயாத்திலுள்ள யாபேசின் மனிதர்கள் சவுலைப் புதைத்தார்கள்” என்றனர்.

⁵ கீலேயாத்திலுள்ள யாபேசின் மனிதர்களிடம் தாவீது தூதுவர்களை அனுப்பினான். அந்த ஆட்கள் யாபேசின் மனிதர்களை நோக்கி, “சவுலின் சாம்பலைப் புதைத்து உங்கள் ஆண்டவனாகிய சவுலுக்கு இரக்கம் காட்டியதால் கர்த்தர் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக. கர்த்தர் உங்களிடம் இரக்கமாகவும் உண்மையாகவும் இருப்பாராக. நாணும் உங்களுக்கு இரக்கம் காட்டுவேன். இப்போது பலமும் தைரியமும் உடையவர்களாய் இருங்கள். உங்கள் ஆண்டவனாகிய சவுல் மரித்துவிட்டார். ஆனால் யூதா கோத்திரத்தினர் அவர்களுடைய அரசனாக என்னை அபிஷேகம் செய்திருக்கிறார்கள்”

சவுலின் சாம்பல் சவுல் மற்றும் யோனத்தான் ஆகியோரின் உடல்கள் எரிக்கப்பட்டது. பார்க்க 1 சாமு. 31:12.

என்று தாவீது செய்தியைக் கூறியனுப்பினான்.

இஸ்போசேத் அரசனாவது

⁸சவுலின் படைக்கு நேர் என்பவனின் மகனாகிய அப்னேர் தளபதியாக இருந்தான். சவுலின் மகனாகிய இஸ்போசேத்தை அப்னேர் மகனாய்முக்கு அழைத்துச் சென்று அவனை ⁹கீலேயாத், அஷூலியர், யெஸ்ரேயல், எப்பிராயீம், பென்யமீன், இஸ்ரவேல் எல்லாவற்றிற்கும் அரசனாக்கினான்.

¹⁰இஸ்போசேத் சவுலின் மகன். அவன் இஸ்ரவேலை ஆளத் தொடங்கியபோது அவனுக்கு நாற்பது வயது, அவன் இரண்டு ஆண்டுகள் அரசாண்டான். ஆனால் யூதா கோத்திரத்தார் தாவீதைப் பின்பற்றினர். ¹¹தாவீதும் எப்ரோனில் அரசனாக இருந்தான். தாவீது 7 ஆண்டுகள் 6 மாதங்கள் யூதா கோத்திரத்தை அரசாண்டான்.

ஆபத்தான போட்டி

¹²நேரின் மகனாகிய அப்னேரும் சவுலின் மகனாகிய இஸ்போசேத்தின் அதிகாரிகளும் மகனாய்மைவிட்டுக் கியோனனுக்குச் சென்றனர். ¹³செருயாவின் மகனாகிய யோவாபும், தாவீதின் அதிகாரிகளும் சேர்ந்து கியியோனுக்குச் சென்றனர். கியியோனின் குளத்தருகே அவர்கள் அப்னேரையும் இஸ்போசேத்தின் அதிகாரிகளையும் சந்தித்தனர். அப்னேரின் கூட்டத்தினர் குளத்தின் ஒரு கரையிலும், யோவாபின் கூட்டத்தார் குளத்தின் மறுகரையிலும் அமர்ந்தனர்.

¹⁴அப்னேர் யோவாபிடம், “இளம் வீரர்கள் நமக்கு முன்பு ஒருவருக்கொருவர் போட்டியிட்டுக்கொள்ளட்டும்” என்றான். யோவாபும், “சரி நாம் போட்டியிடலாம்” என்றான்.

¹⁵எனவே இளம் வீரர்கள் எழுந்தனர். இரு குழுவினரும் பேராடத் துணிந்த தங்கள் ஆட்களை எண்ணிக்கையிட்டனர். சவுலின் மகனாகிய இஸ்போசேத்திற்காகச் சண்டையிட பென்யமீன் கோத்திரத்திலிருந்து 12 பேர்களையும் தாவீதின் பக்கத்திலிருந்து 12 பேர்களையும் அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்தனர். ¹⁶ஒவ்வொருவனும் பகைவனின் தலையைப் பிடித்து வாளால் விலாவில் குத்திக்கொண்டான். எனவே அம்மனிதர்கள் ஒருமித்து வீழ்ந்தனர். எனவே அந்த இடம், “கூரிய சுத்திகளின் நிலம்” (எல்சா அருமீம்) என அழைக்கப்பட்டது. இந்த இடம் கியியோனில் இருக்கிறது.

அப்னேர் ஆசகேலைக் கொல்வது

¹⁷பின் அந்தச் சண்டை பெரும் யுத்தமாக மாறிற்று, அந்த நாளில் தாவீதின் அதிகாரிகள் அப்னேரையும் இஸ்ரவேலரையும் தோற்கடித்தனர். ¹⁸செருயாவிற்கு மூன்று மகன்கள் இருந்தனர் அவர்கள்

யோவாப், அபிசாய், ஆசகேல் ஆகியோராவார்கள். ஆசகேல் மிக வேகமாக ஓடக்கூடியவன். காட்டுமனைப் போன்ற வேகமுள்ளவன். ¹⁹ஆசகேல் அப்னேரிடம் ஓடி, அவனைத் துரத்த ஆரம்பித்தான். ²⁰அப்னேர் திரும்பிப்பார்த்து, “நீ ஆசகேலோ?” எனக் கேட்டான்.

ஆசகேல், “ஆம், நானே தான்” என்றான். ²¹அப்னேர் ஆசகேலைத் தாக்க விரும்பவில்லை. எனவே அப்னேர் ஆசகேலை நோக்கி, “என்னைத் துரத்துவதைவிட்டு, இளம் வீரர்களின் வேறு ஒருவனைத் துரத்து, நீ எளிதில் அவனை வென்று அவன் போர் அங்கிகளை* எடுத்து விடுவாய்” என்றான். ஆனால் ஆசகேல் அப்னேரைத் துரத்துவதை நிறுத்தவில்லை.

²²அப்னேர் மீண்டும் ஆசகேலிடம், “என்னைத் துரத்துவதை விட்டுவிடு. இல்லை யென்றால் நான் உன்னைக் கொல்ல வேண்டியிருக்கும். பிறகு உனது சகோதரனாகிய யோவாபின் முகத்தை மீண்டும் நான் பார்க்க முடியாது” என்றான்.

²³ஆனால் ஆசகேலோ அப்னேரை விடாமல் துரத்தினான். எனவே அப்னேர் ஈட்டியில் மறுமுனையால் ஆசகேலின் வயிற்றில் குத்தினான். ஈட்டி ஆசகேலின் வயிற்றினுள் புகுந்து முதுகில் வெளிவந்தது. ஆசகேல் அங்கேயே விழுந்து மரித்தான்.

யோவாபும் அபிசாயும் அப்னேரைத் துரத்துதல்

ஆசகேலின் உடல் நிலத்தில் கிடந்தது. ஓடிவந்த மனிதர்கள் அவனருகே நின்று விட்டனர். ²⁴ஆனால் யோவாபும் அபிசாயும்* அப்னேரைத் துடாட்டுவது துரத்திக்கொண்டே ஓடினார்கள். அம்மா என்னும் மேட்டை அவர்கள் அடைந்தபோது சூரியன் அஸ்தமித்துக் கொண்டிருந்தது. (கியியோன் பாலைவனத்திற்குப் போகும் வழியில் கீயா விற்கு எதிரில் அம்மா மேடு இருந்தது.) ²⁵பென்யமீன் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த மனிதர்கள் அப்னேரிடம் வந்தனர். அவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து மலையின் உச்சியில் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள்.

²⁶அப்னேர் யோவாபை நோக்கி உரக்க, “நாம் போரிட்டு ஒருவரையொருவர் கொல்ல வேண்டுமா? இது துக்கத்திலேயே முடிவுறும் என்பது உங்களுக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். சொந்த சகோதரர்களையே துரத்திக்கொண்டு இருக்கவேண்டாம் என ஜனங்களுக்குச் சொல்” என்றான்.

²⁷அப்போது யோவாப், “நீ அவ்வாறு சொன்னது நல்லதாயிற்று. நீ அவ்வாறு

போர் அங்கிகள் இரும்பால் செய்யப்பட்ட ஆடை, போர்க்களத்தில் ஆட்கள் இடனை அணிந்து தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்வார்கள்.

யோவாபும் அபிசாயும் அப்னேரினால் கொல்லப்பட்ட ஆசகேலின் சகோதரர்கள்.

சொல்லாவிட்டால், எல்லாரும் தங்கள் சகோதரர்களைக் காலைவரை துரத்திக் கொண்டே இருப்பார்கள் என்று தேவனுடைய ஜீவனைக்கொண்டுச் சொல்லுகிறேன்” என்றான். ²⁸எனவே யோவாப் ஒரு எக்காளத்தை ஊதி, தனது ஆட்கள் இஸ்ரவேலரைத் துரத்தாதபடி தடுத்து நிறுத்தினான். அவர்கள் இஸ்ரவேலரோடு போரிட முயலவில்லை.

²⁹அப்பேரரும் அவனது ஆட்களும் யோர்தான் பள்ளத்தாக்கு வழியாக இரவுப் பொழுதில் அணிவகுத்துச் சென்றனர். அவர்கள் யோர்தான் நதியைக் கடந்து மகனாயீமுக்கு வரும்வரை பகல் முழுவதும் அணிவகுத்து நடந்தனர்.

³⁰அப்பேரரைத் துரத்துவதை விட்டுவிட்டு யோவாப் திரும்பிச்சென்றான். யோவாப் தன் ஆட்களை அழைத்தான். ஆசகேல் உட்பட தாவீதின் அதிகாரிகளுள் 19 பேர் அங்கு இல்லாதிருப்பதைக் கண்டான்.

³¹ஆனால் தாவீதின் அதிகாரிகள் பென்யமீன் கோத்திரத்திலிருந்து அப்பேரரின் ஆட்களில் 360 பேரைக் கொன்றிருந்தனர். ³²தாவீதின் அதிகாரிகள் ஆசகேலை எடுத்துச்சென்று பெல்லகேமிலிருந்த அவனது தந்தையின் கல்லறையில் புதைத்தனர்.

யோவாபும், அவனது மனிதர்களும் இரவு முழுவதும் அணிவகுத்துச் சென்றனர். அவர்கள் எப்ரோனை அடைந்தபோது சூரியன் உதித்தது.

இஸ்ரவேலுக்கும் யூதாவுக்கும்ிடையே போர்

3 சவுல், தாவீது ஆகியோரின் குடும்பத்தாருக்கிடையே நீண்டகாலம் யுத்தம் தொடர்ந்தது. தாவீது வலிமை பெற்றுக் கொண்டே இருந்தான். சவுலின் குடும்பத்தார்தளர்ந்துக்கொண்டே வந்தனர்.

தாவீதுக்கு ஆறு மகன்கள் எப்ரோனில் பிறந்தனர்

²எப்ரோன் நகரில் தாவீதுக்கு பிள்ளைகள் பிறந்தனர். முதல் மகன் அம்மோன். அம்மோனின் தாய் யெஸ்ரேயலைச் சேர்ந்த அசினோவாள் ஆவாள். ³இரண்டாவது மகன் கீலேயாப். கீலேயாபின் தாய் அபிகாயில். அவள் கர்மேலிலுள்ள நாபாலின் விதவை யாயிரிந்தாள். மூன்றாவது மகன் அப்சலோம். இவனது தாய், கேசூரின் அரசனாகிய தல்மாயின் மகன் மாக்காள் என்பவள் ஆவாள். ⁴நான்காம் மகன் அதோனியா. அதோனியாவின் தாய் ஆசீஹ்ஜந்தாம் மகன் செப்பத்தியா. இவனது தாய் அபித்தால். ⁵ஆறாம் மகன் இத்ரேயாம். தாவீதின் மனைவி எக்லாள் இத்ரேயாமுக்கு தாய். தாவீதுக்கு எப்ரோனில் இந்த ஆறு மகன்களும் பிறந்தனர்.

தாவீதோடு சேர அப்பேரரின் தீர்மானம்

⁶தாவீது, சவுல் ஆகியோரின் குடும்பங்கள் ஒன்றுக்கொன்று மோதிக்கொண்டிருந்தபோது சவுலின் படையில் அப்பேரர் மிகவும் பலமடைந்து வந்தான். ⁷சவுலிடம் ஆயாவின் மகனான ரிஸ்பான் என்னும் பெயருள்ள வேலைக்காரி* ஒருத்தி இருந்தாள். இவ் போசேத் அப்பேரரை நோக்கி, “எனது தந்தையின் வேலைக்காரியோடு நீ ஏன் பாலின உறவு கொண்டாய்?” என்று கேட்டான்.

⁸இவ் போசேத் இவ்வாறு கேட்டதால் அப்பேரர் கோபமடைந்தான். அப்பேரர், “நான் சவுலுக்கும் அவனது குடும்பத்துக்கும் உண்மையுள்ளவனாக இருந்தேன். நான் உன்னைத் தாவீதிடம் ஒப்படைக்கவில்லை. அவன் உன்னைத் தோற்கடிக்க அனுமதிக்கவில்லை. நான் யூதாவுக்காக உழைக்கும் வஞ்சகன் அல்ல. நான் இத்தீயக் காரியத்தைச் செய்ததாக நீ கூறிக்கொண்டிருக்கிறாய்.

⁹⁻¹⁰நான் இப்போது இந்த வாக்குறுதியை அளிக்கிறேன். தேவன் சொன்ன காரியங்கள் நிறைவேறும் என நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். சவுலின் குடும்பத்தாரிடமிருந்து அரசை எடுத்து தாவீதின் குடும்பத்தாருக்குக் கொடுப்பதாக கர்த்தர் கூறினார். கர்த்தர் தாவீதை இஸ்ரவேலுக்கும் யூதாவுக்கும் அரசனாக்குவார். தாணிலிருந்து பெயர்செபாவரைக்கும்* அவன் அரசாளுவான். இது நிகழும்படியாக நான் செய்யாவிட்டால் தேவன் எனக்குத் தீமை செய்வார் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்!” என்றான்.

¹¹இவ் போசேத்தால் அப்பேரருக்கு எந்த பதிலும் கூற முடியவில்லை. அவனைக் கண்டு இவ் போசேத் மிகவும் பயந்தான்.

¹²அப்பேரர் தாவீதிடம் செய்தி சொல்வோரை அனுப்பினான். அப்பேரர், “நீ யார் இந்த நாட்டை ஆளவேண்டும் என்று நினைக்கிறாய்? என்னோடு ஒப்பந்தம் செய்துக்கொள். இஸ்ரவேலருக்கு அரசனாகும்படியாக நான் உனக்கு உதவுவேன்” என்றான்.

¹³தாவீது, “நல்லது! நான் உன்னோடு ஒரு ஒப்பந்தம் செய்துக்கொள்வேன். ஆனால் உன்னைடம் ஒரு காரியத்தைக் கேட்கிறேன்: சவுலின் மகன் மீகாளை என்னிடம் அழைத்துவரும் வரை உன்னை நான் சந்திக்க மாட்டேன்” என்றான்.

வேலைக்காரி அல்லது “மறுமனையட்டி” அடிமைப்பென் ஒருவனுக்கு மனைவிபோல இருப்பவன்.

தான், பெயர்செபா இஸ்ரவேலின் வடக்கும் தெற்கும் சேர்ந்த முழு நாடு என்று இதற்கு அர்த்தம். தான் இஸ்ரவேலின் வடக்கு பகுதியில் இருந்த நகரம் மற்றும் பெயர்செபா யதாவின் தெற்கு பகுதியில் இருந்தது.

தாவீது தன் மனைவியி மீகாளை

பெற்றுக்கொள்சிறான்

¹⁴தாவீது சவுலின் மகனாகிய இல்போ சேத்திடம் செய்தியோடு தூதுவரை அனுப்பினான். தாவீது, “என்னுடைய மனைவியாகிய மீகாளைக் கொடு. அவளை என்னக்குக் கொடுப்பதாக வாக்களிக்கப் பட்டுள்ளது. நான் அவளுக்குக் நூறு பெலிஸ்தியரைக் கொன்றேன்”* என்றான்.

¹⁵இல்போசேத் லாயிசின் மகனாகிய பல்த்தியேலிடமிருந்து மீகாளை அழைத்து வருமாறு ஆட்களை அனுப்பினான். ¹⁶மீகாளைப் பின் தொடர்ந்து அவள் கணவன் பல்த்தியேலும் சென்றான். மீகாளோடு பசுமீழ்க்கு வந்தபோது பல்த்தியேல் அழுது கொண்டே பின்தொடர்ந்தான். ஆனால் அப்பேரே பல்த்தியேலை நோக்கி, “வீட்டிற்குப் போ” என்றான். எனவே பல்த்தியேல் தன் வீட்டிற்குத் திரும்பிச்சென்றான்.

தாவீதுக்கு உதவுவதாக
அப்பேரின் உறுதி

¹⁷இஸ்ரவேலின் தலைவர்களுக்கு அப்பேரே செய்தி சொல்லியனுப்பினான். அவன், “நீங்கள் தாவீதை அரசனாக ஆக்கக் காத்திருக்கிறீர்கள். ¹⁸இப்போது அவ்வாறே செய்யுங்கள்! சுரத்தர் தாவீதைக் குறித்து ஏற்கனவே இவ்வாறு சொல்லியிருக்கிறார். ‘இஸ்ரவேலராகிய எனது ஜனங்களை நான் பெலிஸ்தியரிடமிருந்தும் பிற பகைவர்களிடமிருந்தும் விடுவிப்பேன். எனது தாசனாகிய தாவீதின் மூலமாக இதைச் செய்யவேன்’” என்றார்.

¹⁹எப்பேரேலிருந்த தாவீதுக்கு அப்பேரே சொன்ன இக்காரியங்களை பென்யமீன் சோத்திரத்திற்கும் சொன்னான். பென்யமீன் சோத்திரத்திற்கும் இஸ்ரவேல் ஜனங்களுக்கும் அப்பேரே கூறிய காரியங்கள் நன்மையாகத் தோன்றின.

²⁰பின்பு எப்பேரேலிருந்த தாவீதிடம் அப்பேரே வந்தான். அவன் தன்னோடு 20 பேரை அழைத்து வந்திருந்தான். அப்பேரேக்கும் அவனோடு வந்த ஆட்களுக்கும் தாவீது விருந்தளித்தான்.

²¹அப்பேரே தாவீதை நோக்கி, “எனது ஆண்டவனும், அரசருமானவரே! நான் அனைத்து இஸ்ரவேலையும் உம்மிடம் அழைத்துவர அனுமதியும். அப்போது அவர்கள் உம்மோடு ஒரு ஓப்பந்தம் செய்துக் கொள்வார்கள். பின் நீர் விரும்பியதுபோல் இஸ்ரவேலை ஆளலாம்” என்றான். எனவே தாவீது அப்பேரரை அனுப்பிவிட்டான். அப்பேரே சமாதானமாய் திரும்பினான்.

அப்பேரின் மரணம்

²²யோவாபும் தாவீதின் அதிகாரிகளும் யுத்தத்திலிருந்து திரும்பினார்கள். பகைவரிடமிருந்து எடுத்த பல பொருட்கள் அவர்களிடமிருந்தன. அப்போதுதான் அப்பேரே தாவீதிடமிருந்து சமாதானமாய் புறப்பட்டுச் சென்றிருந்தான். ஆதலால் அந்நேரம் எப்பேரால் தாவீதோடு அப்பேரே இருக்கவில்லை. ²³யோவாபும் அவனது படையும் எப்பேரரை அடைந்தது. படையினர் யோவாபிடம், “நேரின் மகனாகிய அப்பேரே தாவீது அரசனிடம் வந்திருந்தான். அவன் சமாதானமாய் செல்லுமாறு தாவீது அனுமதித்தான்” என்றனர்.

²⁴யோவாப் அரசனிடம் வந்து, “நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்? அப்பேரே உங்களிடம் வந்தும், அவனுக்கு எந்தத் துன்பமும் செய்யாமல் அவனை அனுப்பியுள்ளீர்கள்!” ²⁵நேரின் மகனாகிய அப்பேரரை உமக்குத் தெரியும். அவன் உம்மை வஞ்சிக்க வந்தான். நீர் செய்துக்கொண்டிருக்கும் காரியங்களைக் குறித்து வேவு பார்க்க அவன் வந்தான்” என்றான்.

²⁶யோவாப் தாவீதை விட்டுச்சென்று சீராவின் கிணற்றருகே இருந்த அப்பேரரைச் சந்திக்கும்படி தூதுவர்களை முன்னே அனுப்பினான். அவர்கள் அப்பேரரை தனியே அழைத்துவந்தனர், அது தாவீதுக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை. ²⁷அப்பேரே எப்பேரரை அடைந்ததும், அவனோடு தனித்துப் பேசும்படியாக யோவாப் வாசலின் பின்புறம் அழைத்துச்சென்றான். அப்போது யோவாப் அப்பேரரை வயிற்றில் குத்தினான், அப்பேரே மரித்தான். யோவாபின் சகோதரனான ஆசகேலை அப்பேரே கொன்றிருந்தான், ஆகையால் இப்போது யோவாப் அப்பேரரைக் கொன்றான்.

அப்பேரேக்காக தாவீதின் அழுகை

²⁸தாவீது நடந்ததை எல்லாம் கேள்விப்பட்டான். தாவீது, “நானும் எனது அரசம் நேரின் மகனாகிய அப்பேரின் மரணத்தைக் குறித்து என்றும் களங்கமற்றவர்கள். இதைக் குறித்து எந்தக் அறிவார். ²⁹யோவாபின் குடும்பத்தார் குற்றவாளிகள். அவர்களுக்கும் பல கொல்லைகள் நேரக்கூடும். தொழுநோய் போன்றவற்றால் அக்குடும்பத்தினர் பாதிக்கப் படக்கூடும். அவர்கள் முடவர்களாகக் கூடும். யுத்தத்தில் மரிக்கக்கூடும், உண்ண உணவின்றி வாழக்கூடும்!” என்றான்.

³⁰கியோனில் நடந்த யுத்தத்தில் தங்கள் சகோதரனாகிய ஆசகேலை அப்பேரே கொன்றதால் யோவாபும் அவனது சகோதரன் அபிசாயும் அப்பேரரைக் கொன்றார்கள்.

³¹⁻³²யோவாபிடமும் யோவாபுடனிருந்த எல்லா ஜனங்களிடமும் தாவீது, “உங்கள் ஆடைகளைக் கிழித்து துக்கத்திற்குரிய ஆடைகளை அணிந்துகொள்ளுங்கள். அப்பேரே

நான் ... கொன்றேன் எழுத்தின் பிராகாரமாக, “அவருக்காக நான் 100 பெலிஸ்தியர்களின் நுனிதோலை கொடுத்தேன்.” பாக்கி 1சாமு. 18:20-30; 25:44.

னேருக்காக அழுங்கள்” என்றான். அவர்கள் எப்ரோனில் அப்னேரைப் புகைத்தார்கள். அடக்கத்திற்குத் தாவீது சென்றிருந்தான். தாவீது அரசனும் எல்லா ஜனங்களும் கல்லறையருகே அப்னேருக்காக அழுதனர்.

³³அப்னோரின் அடக்கத்தின்போது தாவீது அரசன் இந்த சோக சீதத்தைப் பாடினான்:

“அறிவில்லாத குற்றவாளியைப்போல
அப்னோர் மரிக்கானா?

³⁴ அப்னோர், உனது கைகள்
கட்டப்படவில்லை.

கால்களில் விலங்கு
மாட்டப்படவில்லை,
அப்னேரே, தீயோர் உன்னைக்
கொன்றனர்!”

அப்போது ஜனங்கள் எல்லோரும் அப்னேருக்காக மீண்டும் அழுதனர். ³⁵அந்த நாள் முழுவதும் ஜனங்கள் தாவீதிடம் வந்து அப்பம் உண்ணுமாறு வற்புறுத்தினார்கள். ஆனால் தாவீது விசேஷ வாக்குறுதி செய்திருந்தான். அவன், “சூரியன் மறையும் முன்னர் நான் ரொட்டியையோ, வேறு உணவையோ உட்கொண்டால் தேவன் என்னைத் தண்டிப்பாராக” என்றான். ³⁶எல்லோரும் நடந்ததைக் கண்டனர். தாவீது அரசனின் செய்கையைக் கண்டு திருப்தியுற்றனர். ³⁷நேரின் மகனாகிய அப்னேரைத் தாவீது அரசன் கொல்லவில்லையென யூதா ஜனங்களும் இஸ்ரவேலரும் புரிந்துக் கொண்டனர்.

³⁸தாவீது அரசன் அதிகாரிகளை நோக்கி, “இஸ்ரவேலில் இன்று ஒரு முக்கியமான தலைவன் மரித்துவிட்டான் என்பதை அறிவிக்கள். ³⁹இதே நாளில் நான் அரசனாகவும் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டேன். இந்த செருயாவின் மகன்கள் எனக்கு மிகுந்த துன்பத்தை கொடுத்து விட்டனர். அவர்கள் தவறுக்கேற்ற தண்டனையை கர்த்தர் அளிப்பார் என நம்புகிறேன்” என்றான்.

சவுலின் குடும்பத்திற்குத் தொல்லைகள்

4 எப்ரோனில் அப்னோர் மரித்தான் என்பதைச் சவுலின் மகனான இஸ்போசேத் கேள்விப்பட்டான். இஸ்போசேத்தும் இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் அனைவரும் மிகவும் அச்சம் கொண்டனர். ²சவுலின் மகனாகிய இஸ்போசேத்தைப் பார்ப்பதற்கு இருவர் சென்றனர். அவர்கள் பட்டத் தலைவர்களாக இருந்தனர். அவர்கள் ரிம்மோனின் மகன்களாகிய, ரேகாபும், பானாவும் ஆவார்கள். (ரிம்மோன் பேரோத்தைச் சேர்ந்தவன். பென்யமீன் கோத்திரத்திற்கு உரிய நகரமாக பேரோத் இருந்ததால் அவர்கள் பென்யமீனியர் ஆவார்கள். ³ஆனால் பேரோத்தின்

ஜனங்கள் சிக்காயிமிற்கு ஓடிவிட்டனர். அவர்கள் இன்றும் அங்கேயே வசித்து வருகின்றனர்.)

⁴சவுலின் மகனாகிய யோனத்தானுக்கு மேவிபோசேத் என்னும் பெயருள்ள மகன் இருந்தான். சவுலும் யோனத்தானும் கொல்லப்பட்டார்கள் என்ற செய்தி யெஸ்ரேயலிலிருந்து வந்தபோது மேவிபோசேத்திற்கு ஐந்து வயது ஆகியிருந்தது. பகைவர்கள் வருவார்கள் என எதிர்பார்த்ததால் மேவிபோசேத்தை வளர்த்த தாதி பண்ண அச்சம் கொண்டான். எனவே அவள் அவனைத் தூக்கிக்கொண்டு ஓடினாள். அவ்வாறு ஓடியபோது, அவள் குழந்தையைத் தவறி போட்டுவிட்டாள். எனவே அவனது இரண்டு கால்களும் முடமாயின.

⁵பேரோத்திலுள்ள ரிம்மோனின் மகன்களாகிய ரேகாபும் பானாவும் இஸ்போசேத்தின் வீட்டிற்கு நண்பகலில் சென்றார்கள். வெப்பம் மிகுதியாக இருந்ததால் இஸ்போசேத் ஓய்வெடுத்துக்கொண்டிருந்தான். ⁶⁻⁷கோதுமை எடுக்க வந்தவர்களைப் போன்று ரேகாபும் பானாவும் வீட்டிற்குள் புகுந்தனர். படுக்கையறையில் இஸ்போசேத் சாய்ந்திருந்தான். அவனை ரேகாபும் பானாவும் குத்திக் கொன்றார்கள். பின் அவனது தலையை வெட்டி எடுத்துக்கொண்டு யோர்தான் பள்ளத்தாக்கு வழியாக இரவு முழுவதும் பயணம் செய்தனர். ⁸அவர்கள் எப்போனை வந்தடைந்தனர். இஸ்போசேத்தின் தலையைத் தாவீதிடம் கொடுத்தனர்.

ரிம்மோனின் பிள்ளைகளாகிய ரேகாபும் பானாவும் தாவீது அரசனை நோக்கி, “இதோ உமமைக் கொல்ல முயன்ற உமது பகைவனாகிய சவுலின் மகன் இஸ்போசேத்தின் தலை. உமக்காக இன்று கர்த்தர் சவுலையும் அவனது குடும்பத்தாரையும் தண்டித்துள்ளார்” என்றனர்.

⁹ஆனால் தாவீது ரேகாபையும் அவனது சகோதரன் பானாவையும் நோக்கி, “கர்த்தர் உயிரோடிருப்பது எவ்வளவு நிச்சயமோ, அவ்வாறு அவர் என்னைத் தொல்லைகளிலிருந்து விடுவித்ததும் நிச்சயம். ¹⁰ஆனால் முன்பொருமுறை ஒருவன் எனக்கு ஏதோ நற்செய்தி கொண்டுவருவதாக எண்ணினான். அவன் என்னிடம், ‘பாருங்கள் சவுலை கொன்றதினால் மரித்துவிட்டான்’ என்றான். அச்செய்தியைக் கொண்டு வந்ததற்காக ஏதேனும் பரிசளிப்பேன் என்று அவன் எண்ணினான். ஆனால் அம்மனிதனைப் பிடித்து சிக்கலாக என்னும் இடத்தில் அவனைக் கொன்றேன். ¹¹எனவே உன்னையும் நான் கொண்டு இதேசெய்திலிருந்து அகற்றவேண்டும். ஏனெனில் துஷ்டராகிய நீங்கள் ஒரு நல்ல மனிதனை வீட்டிற்குள், அவனது படுக்கையில் உறங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது கொன்றீர்கள்” என்றான்.

¹²எனவே ரேகாபையும் பானாவையும் கொல்லும்படி தனது இளம் வீரர்களுக்குத் தாவீது கட்டளையிட்டான். அந்த இளம் வீரர்கள் ரேகாப், பானா ஆகியோரின் கைகளையும் கால்களையும் வெட்டி எப்ரோன் குளத்தருகே தொங்கவிட்டார்கள். பின் அவர்கள் இல்போசேத்தின் தலையை எடுத்து எப்ரோனில் அப்போது புதைக்கப் பட்ட இடத்திலேயே புதைத்தார்கள்.

இஸ்ரவேல் தாவீதை அரசனாக்கு கிறார்கள்

5 இஸ்ரவேல் கோத்திரங்கள் எல்லோரும் எப்ரோனில் தாவீதிடம் கூடிவந்தார்கள். அவர்கள் தாவீதை நோக்கி, “நாம் எல்லோரும் ஒரே குடும்பத்தார்!” *சுவல் நமது அரசனாக இருந்தபோதும் யுத்தத்தில் நீர் எங்களை வழிநடத்தினீர். யுத்தத்திலிருந்து இஸ்ரவேலரை அவர்கள் இருப்பிடத்திற்கு நீரே அழைத்துவந்தீர். கர்த்தர் உம்மிடம், *எனது ஜனங்களாகிய இஸ்ரவேலருக்கு மேய்ப்பனாயிருப்பாய். இஸ்ரவேலருக்கு அரசனாக இருப்பாய்!” என்று சொன்னார்” என்றார்கள்.

³எனவே இஸ்ரவேலின் அனைத்து தலைவர்களும் தாவீதைச் சந்திப்பதற்காக எப்ரோன் என்னும் நகருக்கு வந்தார்கள். தாவீது அரசன் இத்தலைவர்களோடு கர்த்தருடைய முன்னிலையில் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்துக்கொண்டான். இஸ்ரவேலின் அரசனாக தலைவர்கள் அனைவரும் தாவீதை அபிஷேகம் பண்ணினார்கள்.

⁴தாவீது அரசனான ஆரம்பித்தபோது அவனுக்கு 30 வயது. அவன் 40 ஆண்டுகள் அரசாண்டான். ⁵எப்ரோனில் 7 ஆண்டு 6 மாதங்கள் அவன் யூதர்களுக்கு அரசனாக இருந்தான். எருசலேமில் இஸ்ரவேலுக்கும் யூதாவுக்கும் 33 ஆண்டுகள் அரசனாக இருந்தான்.

எருசலேமில் தாவீதின் வெற்றி

⁶அரசனும் அவனது வீரர்களும் எருசலேமில் வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கின்ற எபூசியரை எதிர்த்துப் போரிடுவதற்குச் சென்றனர். எபூசியர்கள் தாவீதிடம், “எங்கள் நகரத்திற்குள் உங்களால் வரமுடியாது.* எங்களில் குருடர்களும் நடுவர்களுங்கூட உங்களைத் தடுத்து நிறுத்தமுடியும்” என்றனர். (தாவீது அவர்கள் நகரத்திற்குள் நுழையமாட்டான் என்று அவர்கள் நினைத்ததால் இவ்வாறு கூறினார்கள்.

ஒரே குடும்பம் எழுத்தின் பிராகாரமாக, “உங்களது சகையும் இரத்தமும்.”

எங்கள் ... வரமுடியாது எருசலேம் நகரம் மலையின்மேல் கட்டப்பட்டு. அதனைச் சுற்றிலும் உயர்ந்த சுவர்களைக் கொண்டது. எனவே அது கைப்பற்றுவதற்கு மிகவும் கடினமானது.

⁷ஆனால் தாவீது சீயோன் கோட்டையைப் பிடித்தான். இக்கோட்டை பின்பு தாவீதின் நகரமாயிற்று.*)

⁸அந்த நாளில் தாவீது தனது ஆட்களை நோக்கி, “நீங்கள் எபூசியரை வெல்ல விரும்பினால், தண்ணீர் குகை* வழியே சென்று முடவரும் குருடரும் ஆகிய பகைவரை நெருங்குங்கள்” என்றான். இத்தனால்தான் மக்கள், “குருடரும் முடவரும் வீட்டினுள்* வரமுடியாது” என்பார்கள்.

⁹கோட்டையினுள் தாவீது வாழ்ந்தான். அதைக் “தாவீதின் நகரம்” என்று அழைத்தான். மில்லோ* என்னும் கோபுர பகுதியையும் தாவீது கட்டினான். நகரத்திற்குள்ளும் பல கட்டிடங்களை கட்டினான்.

¹⁰சர்வ வல்லமையுள்ள கர்த்தர் தாவீதோடுருந்ததால் அவன் பலம் மிகுந்தவனானான்.

¹¹தீருவின் அரசனாகிய ஈராம் தாவீதினிடம் துதுவர்களை அனுப்பினான். கேதுரு மரங்களையும் தச்சரையும் சிற்பிகளையும் அனுப்பினான். அவர்கள் தாவீதுக்கென்று ஒரு வீட்டைக் கட்டினார்கள். ¹²அப்போது தாவீது கர்த்தர் தன்னை உண்மையாகவே இஸ்ரவேலின் அரசனாக்கியதை அறிந்தான். தேவனுடைய ஜனங்களாகிய இஸ்ரவேலருக்கு தனது அரசை கர்த்தர் முக்கியமானதாக ஆக்கினார் என்பதை அவன் உணர்ந்தான்.

¹³தாவீது எப்ரோனிலிருந்து எருசலேமுக்கு குடிபெயர்ந்தான். எருசலேமுக்கு வந்த பின் தாவீது இன்னும் பல மனைவியரும் வேலைக்காரிகளும் சேர்த்துக் கொண்டான். அவனுக்கு மேலும் பிள்ளைகள் பிறந்தனர். ¹⁴எருசலேமில் தாவீதுக்குப் பிறந்த பிள்ளைகளின் பெயர்கள் இவைகளே: சம்முபா, சோபாப், நாத்தான், சாலொமோன், ¹⁵இப்பார், எலிசுவா, நெப்பேக், யப்பியா, ¹⁶எலிஷாமா, எலியாதா, எலிப்பேலேத்.

பெலிஸ்தியருக்கு எதிராக தாவீது சண்டையிடுகிறார்

¹⁷இஸ்ரவேலின் அரசனாக தாவீதை இஸ்ரவேல் அபிஷேகம் செய்தார்கள் என்பதைப் பெலிஸ்தியர் கேள்விப்பட்டனர். தாவீதைக் கொன்றுவிடுவதற்காக பெலிஸ்தியர்கள் எருசலேம் நகரத்தின் தென்சிழக்கு திசையிலுள்ள பழமையான நகரப் பகுதி.

தண்ணீர் குகை தண்ணீர் செல்லும் கால்வாய் ஒன்று பாழங்காலத்து நகரத்தின் சுவருக்குக் கீழே ஓடியது. பிறகு குறுசுறுசிய கால்வாய் நகரம் வரைக்கும் நேராக ஓடியது. நகர ஜனங்கள் இதனைக் கிணறாக பயன்படுத்தினார்கள். தாவீதின் ஆட்களில் ஒருவன் இந்தக் கால்வாய் மீது ஏறி நகரத்திற்குள் போனான்.

வீடு இதற்கு அண்மனை அல்லது ஆலயம் எனப் பொருள்படும்.

மில்லோ சீயோன் கோட்டையை அமைத்த பலமுள்ள இடங்களில் ஒன்று.

தியர் அவனைத் தேடிப் புறப்பட்டனர். தாவீது இதையறிந்து எருசலேமில் கோட்டைக்குள் இருந்தான். ¹⁸பெலிஸ்தியர் வந்து ரெப்பாயீம் பள்ளத்தாக்கில் முகாமிட்டுத் தங்கினார்கள்.

¹⁹தாவீது கர்த்தரிடம், “நான் பெலிஸ்தியரை எதிர்ந்துப் போரிட வேண்டுமா? பெலிஸ்தியரைத் தோற்கடிக்க நீர் எங்களுக்கு உதவுவீரா?” என்று கேட்டான்.

கர்த்தர் தாவீதிடம், “பெலிஸ்தியரைத் தோற்கடிப்பதற்கு நான் கண்டிப்பாக உதவுவேன்” என்றார்.

²⁰பின்பு தாவீது பாகால் பிராசீம் என்னும் இடத்துக்கு வந்து அந்த இடத்தில் பெலிஸ்தியரைத் தோற்கடிக்கான். தாவீது, “உடைந்த அணையில் வெள்ளம் பெருக்கெடுப்பதைப் போல கர்த்தர் எனது பகைவர்களிடையே பாய்ந்தார்” என்று கூறினான். எனவே அவ்விடத்திற்குப் “பாகால் பிராசீம்”* என்று பெயரிட்டான். ²¹பெலிஸ்தியர்கள் பாகால் பிராசீமில் தம் தெய்வங்களின் உருவங்களை விட்டுச் சென்றனர். தாவீதும் அவன் ஆட்களும் அவற்றை அப்புறப்படுத்தி விட்டனர்.

²²மீண்டும் பெலிஸ்தியர் வந்து ரெப்பாயீம் பள்ளத்தாக்கில் முகாமிட்டுத் தங்கினார்கள்.

²³தாவீது கர்த்தரிடம் பிரார்த்தனை செய்தான். இம்முறை கர்த்தர் தாவீதிடம், “நீ அங்குப் போகாதே. அவர்கள் படைக்குப் பின்னே சென்று வளைத்துக்கொள். முசுக்கட்டை செடிகளுக்கு அருகே இருந்து அவர்களைத் தாக்கு. ²⁴முசுக்கட்டை செடிகளின் உச்சியிலிருந்து பெலிஸ்தியர் போருக்காக அணிவகுத்து வரும் ஓலியைக் கேட்பீர்கள். அப்போது நீங்கள் விரைந்து செயல்படவேண்டும். ஏனெனில் அதுவே கர்த்தர் உங்களுக்கு முன்பாக சென்று பெலிஸ்தியரைத் தோற்கடிக்கும் சமயமாகும்” என்றார்.

²⁵கர்த்தர் கட்டளையிட்டபடியே தாவீது செய்தான். அவன் பெலிஸ்தியரை வென்றான். கேபாலிலிருந்து கேசேர் வரைக்கும் அவர்களைத் துரத்தினான்.

தேவனுடைய பரிசுத்தப் பெட்டி எருசலேமுக்கு வருதல்

6 இஸ்ரவேலின் மிகச்சிறந்த வீரர்களை யெல்லாம் தாவீது ஒன்றாகக் கூட்டினான். மொத்தம் 30,000 பேர் இருந்தனர். ²தாவீதும் அவனது ஆட்களும் யூதாவினுள்ள பாலாவிற்குச் சென்றனர். அவர்கள் தேவனுடைய பரிசுத்தப் பெட்டியை எருசலேமுக்குக் கொண்டுவந்தனர். கர்த்தரைத் தொழுது கொள்ளும்படி ஜனங்கள் பரிசுத்தப் பெட்டியருகே வரவார்கள். பரிசுத்தப் பெட்டியானது கர்த்தருடைய சிங்காசனமாக இருந்தது.

கேரூபீன்களின் உருவங்கள் பரிசுத்தப் பெட்டியின் மேலே இருந்தன. கேரூபீன்கள் மேல்கர்த்தர் ராஜாவாக வற்றிருக்கிறார். ³மேட்டிலிருந்த அபினதாபின் வீட்டிற்கு வெளியே அவர்கள் பரிசுத்தப் பெட்டியைக் கொண்டுவந்தார்கள். பின்பு தேவனுடைய பரிசுத்தப் பெட்டியை ஒரு புதிய வண்டியில் ஏற்றினார்கள். அந்த வண்டியை அபினதாபின் மகன்களாகிய ஊசாவும் அகியோவும் ஓட்டினார்கள்.

⁴மேட்டிலிருந்த அபினதாபின் வீட்டிலிருந்து அவர்கள் பரிசுத்தப் பெட்டியைச் சுமந்துவந்தனர். தேவனுடைய பரிசுத்தப் பெட்டியோடு ஊசா வண்டியின் மீது அமர்ந்திருந்தான். பரிசுத்தப் பெட்டிக்கு முன்பாக அகியோ நடந்துகொண்டிருந்தான். ⁵கர்த்தருக்கு முன் தாவீதும் இஸ்ரவேலரும் நடனமாடினார்கள். இரட்டைவால் வீணை, சரமண்டலம், தம்புரு, மேளம், வீணை, தாளம் ஆகிய மருத்தடையில் செய்த இசைக்கருவிகளை இசைத்தபடி சென்றனர். ⁶நாகோனுக்குச் சொந்தமான போரடிக்கும் களத்தை அடைந்தபோது வண்டியில் பூட்டப்பட்ட பசுக்கள் இடறின. எனவே தேவனுடைய பரிசுத்தப் பெட்டியைக்கு வெளியே விழலாயிற்று. ஊசா பரிசுத்தப் பெட்டியை பிடித்தான். ⁷ஆனால் கர்த்தர் ஊசாவின் மீது கோபங்கொண்டு அவனைக் கொன்றார்.* ஊசா பரிசுத்தப் பெட்டியைத் தைட்டபோது அவன் தேவனுக்கு மரியாதைக் கொடுக்காமல் செயல்பட்டான். ஆகவே தேவனுடைய பரிசுத்தப் பெட்டியருகில் ஊசா அங்கே மரித்தான். ⁸கர்த்தர் ஊசாவைக் கொன்றதால் தாவீது கலக்கமுற்றான். தாவீது அந்த இடத்தை “பேரேஸ்ஊசா”* என்று அழைத்தான். இன்றும் அந்த இடம் பேரேஸ்ஊசா என்றே அழைக்கப்படுகிறது.

⁹தாவீது அந்த நாளில் கர்த்தரிடம் பயப்பட்டான். தாவீது, “நான் இங்கு இப்போது தேவனுடைய பரிசுத்தப் பெட்டியை எவ்வாறு கொண்டுவரமுடியும்?” என்றான். ¹⁰ஆகையால் தாவீதின் நகரத்திற்குள் கர்த்தருடைய பரிசுத்தப் பெட்டியைக் கொண்டு வரவில்லை. காத்த ஊரானாகிய ஒபேத் ஏதோமின்* வீட்டில் தாவீது பரிசுத்தப் பெட்டியை வைத்தான். போரடிக்கும் களத்திலிருந்து ஒபேத்ஏதோமின் வீடுவரைக்கும் கர்த்தருடைய பரிசுத்தப் பெட்டியை

ஆனால் கர்த்தர் ... கொன்றார் லேலியர்கள் மட்டும் தேவனுடைய பரிசுத்தமான பெட்டியைச் சுமக்க முடியும். அல்லது பரிசுத்த கூடாரத்திலுள்ள பிற பொருட்கள் ஊசா லேலியர் அல்ல. படிக்க எண்ண. 1:50.

பேரேஸ்ஊசா இந்தப் பெயருக்கு ‘ஊசாவின் தண்டனை’ எனப் பொருள்படும்.

காத்த ஊரானாகிய ஒபேத்ஏதோம் லேலி கோத்திரத்திலுள்ள ஒருவன் எருசலேம் அருகில் வாழ்பவன்.

பாகால் பெராசீம் இந்தப் பெயருக்கு ‘கர்த்தர் இதன் மூலம் உடைத்தவர்’ எனப் பொருள்படும்.

தாவீது சுமந்துவந்தான். ¹¹ஓபேத்ஏதோமின் வீட்டில் கர்த்தருடைய பரிசுத்தப் பெட்டி மூன்று மாதங்கள் இருந்தது. ஓபேத் ஏதோமையும் அவனது குடும்பத்தாரையும் கர்த்தர் ஆசீர்வதித்தார்.

¹²பின்னர், ஜனங்கள் தாவீதிடம், “ஓபேத்ஏதோமின் குடும்பத்தையும் அவனுக்குச் சொந்தமான எல்லாவற்றையும், தேவனுடைய பரிசுத்தப் பெட்டி அங்கிருந்ததால் கர்த்தர் அவனை ஆசீர்வதித்தார்” என்றார்கள். தாவீது போய் தேவனுடைய பரிசுத்தப் பெட்டியை ஓபேத்ஏதோம் வீட்டிலிருந்து கொண்டு வந்தான். அதனைத் தாவீதின் நகரத்திற்கு கொண்டுபோனான். தாவீது மகிழ்ச்சியும் உற்சாகமும் அடைந்தான். ¹³கர்த்தருடைய பரிசுத்தப் பெட்டியைச் சுமந்து சென்றவர்கள் ஆறு அடி எடுத்து வைத்ததும் நின்றார்கள். தாவீது ஒரு காளையையும் கொழுத்த சுன்று குட்டியையும் பலியிட்டான். ¹⁴பின்பு தாவீது கர்த்தருக்கு முன்பாகத் தன் முழு பலத்தோடு நடனமாடினான். தாவீது மெல்லிய பஞ்சாலாகிய ஏபோத்தை அணிந்திருந்தான்.

¹⁵தாவீதும் இஸ்ரவேலரும் களிப்படைந்தனர். அவர்கள் ஆராவரம் செய்து எக்காளம் ஊதியபடி கர்த்தருடைய பரிசுத்தப் பெட்டியை நகரத்திற்குள் கொண்டு வந்தார்கள். ¹⁶சவுலின் மகன் மீகாள் ஜன்னல் வழியாய் இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். கர்த்தருடைய பரிசுத்தப் பெட்டி நகரத்திற்குள் கொண்டுவரப்பட்டபோது, கர்த்தருக்கு முன்பாக தாவீது பாடி நடனம் ஆடிக்கொண்டிருந்தான். மீகாள் தாவீதைப் பார்த்து தன் மனதிற்குள் அவனை இசுழ்ந்தான். அவன் தன்னைத் தானே தரக் குறைவாக்கிக்கொள்கிறான் என்று அவன் நினைத்தான்.

¹⁷தாவீது பரிசுத்தப் பெட்டிக்காக ஒரு கூடாரம் அமைத்தான். இஸ்ரவேலர் கூடாரத்தினுள்ளே கர்த்தருடைய பரிசுத்தப் பெட்டியை அதற்குரிய இடத்தில் வைத்தார்கள். பின்பு தாவீது தகன பலியையும் சமாதான பலியையும் கர்த்தருக்கு முன்பாகச் செலுத்தினான்.

¹⁸தகன பலியையும் சமாதான பலியையும் செலுத்திய பிறகு தாவீது சர்வ வல்லமை யுள்ள கர்த்தருடைய நாமத்தில் ஜனங்களை ஆசீர்வதித்தான். ¹⁹தாவீது இஸ்ரவேலின் ஒவ்வொரு ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் அவரவர் பங்காகிய ரொட்டியும், முந்திரிப்பழ அடையும், பேரீச்சம்பழ அடையும் கொடுத்தான். பின்பு எல்லோரும் தங்கள் வீடுகளுக்குச் சென்றனர்.

மீகாள் தாவீதை திட்டினால்

²⁰தாவீது தன் வீட்டை ஆசீர்வதிப்பதற்குத் திரும்பிச் சென்றான். ஆனால் சவுலின் மகனாகிய மீகாள் அவனைச் சந்தித்து,

“இஸ்ரவேலின் அரசர் தன்னைத்தான் இன்று மதிக்கவில்லை! பணிப் பெண்களின் முன்னே உமது ஆடைகளை நீக்கி * வெட்கமின்றி ஆடுகின்ற மூடனைப்போல் நடந்துக் கொண்டீர்!” என்றான்.

²¹அதற்குத் தாவீது மீகாளை நோக்கி, “உனது தந்தையையோ, அவரது குடும்பத்தின் எந்த மனிதனையோ தேர்ந்தெடுக்காமல் கர்த்தர், என்னைத் தேர்ந்தெடுத்தார். அவரது ஜனங்களாகிய இஸ்ரவேலருக்குத் தலைவனாக கர்த்தர் என்னைத் தேர்ந்தெடுத்தார். எனவே நான் கர்த்தருக்கு முன்பாக தொடர்ந்து ஆடிப்பாடிக் கொண்டாடுவேன்! ²²இதைக்காட்டிலும் அவமரியாதையான செயல்களையும் நான் செய்யக்கூடும்! நீ என்னை மதியாமலிருந்தாலும் நீ குறிப்பிடும் பெண்கள் என்னை உயர்வாக மதிக்கிறார்கள்!” என்றான்.

²³சவுலின் மகளான மீகாள் தனது மரணநாள்வரை குழந்தை இல்லாமல் இருந்து மரித்தான்.

தாவீது ஒரு ஆலயம் கட்ட விரும்புதல்

⁷தாவீது தன் பதுவீட்டிற்குச் சென்றது கர்த்தர் அவனது பகைவர்களிடமிருந்து அவனுக்கு சமாதானத்தைக் கொடுத்தார். ²தாவீது அரசன் தீர்க்கதரிசியாகிய நாத்தானை நோக்கி, “பாரும், நான் தேவதூரு மரங்களால் அமைந்த அழகிய வீட்டில் வாழ்கிறேன். ஆனால் தேவனுடைய பரிசுத்தப் பெட்டியோ ஒரு கூடாரத்திலேயே இன்னும் வைக்கப்பட்டுள்ளது! பரிசுத்தப் பெட்டிக்கு அழகான நல்ல கட்டிடம் நம் கட்டவேண்டும்” என்றான்.

³நாத்தான் தாவீது அரசனை நோக்கி, “நீர் செய்ய விரும்புகிறதைச் செய்யும். கர்த்தர் உம்மோடுருக்கிறார்” என்றான்.

⁴ஆனால் அன்றிரவு, நாத்தானுக்குக் கர்த்தருடைய செய்திக் கிடைத்தது. கர்த்தர் நாத்தானிடம், ⁵“நீ என் தாசனாகிய தாவீதிடம் போய், ‘இதுவே கர்த்தர் சொல்வதாகும்: நான் வாழவேண்டிய வீட்டைக் கட்டும் ஆள் நீ அல்ல, ⁶இஸ்ரவேலரை எசிப்பி லிருந்து அழைத்து வந்தபோது நான் ஒரு வீட்டிலும் தங்கி வாழவில்லை.’ நான் ஒரு கூடாரத்திலேயே எல்லா இடங்களுக்கும் பயனமாயேனன். எனது வீடாக கூடாரத்தையே பயன்படுத்தினேன். ⁷தேவதூரு மரங்களாலாகிய அழகிய வீட்டை எனக்குக் கட்டுமாறு நான் எந்த ஒரு இஸ்ரவேல் கோத்திரத்திற்கும் ஒருபோதும் ஒரு வார்த்தையும் கூறவில்லை.”

⁸“நீ என் தாசனாகிய தாவீதுக்கு இதைக்

பணிப்பெண்கள் ... நீக்கி தாவீது ஒரே ஒரு பரிசுத்தமான ஏபோத்தை வைத்திருந்தான், அவன் உடலின் எவ்வளவு புகழி மூடப்பட்டுள்ளது என்பது நமக்குத் தெரியாது.

கூறவேண்டும்: 'சர்வ வல்லமையுள்ள கர்த்தர் கூறுவது இதுவே: நீ ஆடு மேய்த்துக் கொண்டிருக்கும்போது உன்னை தேர்ந்தெடுத்தேன். அவ்வேலையிலிருந்து விலக்கி எடுத்து இஸ்ரவேலராகிய எனது ஜனங்களுக்கு உன்னை தலைவனாக்கினேன். ⁹நீ சென்ற எல்லா இடங்களிலும் நான் உன்னோடு இருந்தேன். உனக்காக உன் பகைவர்களை நான் முறியடித்தேன். உலகிலுள்ள மேன்மையான ஜனங்களைப்போல் உன்னையும் புகழ் பெறச் செய்வேன்.

¹⁰⁻¹¹ இஸ்ரவேலராகிய எனது ஜனங்களுக்கு, நான் ஒரு இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளேன். நான் இஸ்ரவேலரை நிலை நிறுத்தினேன். அவர்கள் வாழ்வதற்குரிய சொந்த இடத்தைக் கொடுத்தேன். ஓரிடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு அவர்கள் அலைந்து கொண்டிருப்பாதிருக்க நான் இதைச் செய்தேன். முன்பு இஸ்ரவேலரை வழிநடத்த நியாயாதிபதிகளை அனுப்பினேன். ஆனால் தீயோர் அவர்களுக்குத் தொல்லைகள் விளைவித்தனர். அத்தொல்லைகள் இப்போது வராதது. உனது எல்லாப் பகைவர்களிடமிருந்தும் உனக்கு அமைதியளிக்கிறேன். உனது குடும்பத்தாரை அரசர்களாக்குவேன் என உனக்கு வாக்குறுதி அளிக்கின்றேன்.

¹² உனது முதிர்வயதில், நீ மரித்து உனது முற்பிதாக்களோடு சேர்த்து புதைக்கப்படுவாய். அப்போது உனது சொந்த மகளை அரசனாக்குவேன். ¹³ அவன் எனது பெயரில் ஒரு வீட்டைக் (ஆலயத்தைக்) கட்டுவான். அவனது அரசின் சிங்காசனத்தை என்றென்றைக்கும் நிலைநிறுத்துவேன். ¹⁴ நான் அவனுக்குத் தந்தையாக இருப்பேன். அவன் எனக்கு மகனாக இருப்பான். அவன் பாவம் செய்கையில், பிறரால் அவனுக்குத் தண்டனை அளிப்பேன். அவர்கள் எனது சாட்டையாக இருப்பார்கள். ¹⁵ ஆனால் நான் அவனை என்றும் நேசியாமல் விட்டுவிடமாட்டேன். அவனுக்கு உண்மையான வனாக என்றும் இருப்பேன். சவுலிடமிருந்து எனது அன்பையும் இரக்கத்தையும் நீக்கினேன். நான் உன்னிடம் திரும்பியபோது சவுலைத் தள்ளிவிட்டேன். ஆனால் உனது குடும்பத்தாருக்கு அவ்வாறு செய்ய மாட்டேன். ¹⁶ உனது குடும்பத்தினர் அரசர்களாகத் தொடர்ந்து இருப்பார்கள். நீ அதை நம்பியிருக்கலாம். உனது ஆட்சி என்றும் தொடரும், உனது சிங்காசனம் என்றும் நிலைத்து நிற்கும்! என்று கூறு" என்றார்.

¹⁷ நாத்தான் தான் கண்ட தரிசனத்தைக் குறித்து தாவீதுக்குக் கூறினான். தேவன் கூறிய எல்லாவற்றையும் அவன் தாவீதிற்குக் கூறினான்.

தாவீது தேவனிடம் ஜெபம் செய்கிறான்

¹⁸ அப்போது தாவீது அரசன் உள்ளே சென்று கர்த்தருக்கு முன்பாக அமர்ந்தான்.

தாவீது, "கர்த்தராகிய என் ஆண்டவரே, நான் ஏன் உமக்கு முக்கியமானவனானேன்? என் குடும்பம் ஏன் உமக்கு முக்கியமானதாயிற்று? என்னை ஏன் முக்கியமானவனாக மாற்றினீர்? ¹⁹ நான் ஊழியக்காரனன்றி வேறொருவல்ல. நீர் என்னிடம் மிகவும் இரக்கம் காட்டினீர். எனது எதிர்கால குடும்பம் பற்றியும் இரக்கமான சொற்களைக் கூறினீர்! கர்த்தராகிய என் ஆண்டவரே, நீர் எப்போதும் ஜனங்களிடம் இவ்வாறு பேசுவதில்லை அல்லவா? ²⁰ நான் எவ்வாறு தொடர்ந்து உமோடு பேசமுடியும்? கர்த்தராகிய என் ஆண்டவரே, நான் உமது ஊழியன் என்பதை அறிவீர். ²¹ நீர் செய்வதாகக் கூறியதாலும் அவற்றைச் செய்ய விரும்புவதாலும் இந்த அற்புதமான காரியங்களை நீர் செய்வீர். இக்காரியங்கள் எல்லாவற்றையும் நான் அறிந்துகொள்ள நீர் முடிவு செய்தீர். ²² கர்த்தராகிய என் ஆண்டவரே, அதனால் தான் நீர் மிகவும் பெரியவர்! உமமைப் போன்று வேறொருவரும் இல்லை. உமமைத் தவிர வேறு தேவன் இல்லை! நீர் செய்த காரியங்களைக் குறித்து நாங்கள் கேள்விப்பட்டிருப்பதால் அதை அறிவேன்.

²³ உமது ஜனங்களாகிய இஸ்ரவேலருடையதைப் போன்று இவ்வுலகில் வேறு எந்த ஜனங்களும் இல்லை. அவர்கள் விசேஷமான ஜனங்கள். அவர்கள் அடிமைகளாயிருந்தார்கள். ஆனால் நீர் அவர்களை எகிப்திலிருந்து அழைத்துவந்து விடுதலை அடைய வைத்தீர். அவர்களை உமது ஜனங்களாக மாற்றினீர். அவர்களை உமது ஜனங்களாக்கினீர். உமது ஜனங்களுக்காக பெரிய காரியங்களையும், அற்புதங்களையும் செய்தீர். உமது தேசத்திற்காக (நிலம்) அற்புதமான காரியங்களைச் செய்தீர். ²⁴ என்றென்றும் உமமுடைய சொந்த ஜனங்களாக இஸ்ரவேலரைச் செய்தீர், கர்த்தாவே, நீர் அவர்கள் தேவனானீர்.

²⁵ இப்போது, தேவனாகிய கர்த்தாவே, உமது ஊழியக்காரனாகிய எனக்காகவும் என் குடும்பத்திற்காகவும் சில காரியங்களைச் செய்ய வாக்குறுதி தந்தீர், நீர் வாக்குறுதி அளித்த காரியங்களை இப்போது செய்யும். என் குடும்பத்தை அரசு குடும்பமாக எப்போதும் வைத்தீர். ²⁶ அப்போது உமது பெயர் என்றென்றும் மகிமைப்படுத்தப்படும்! ஜனங்கள், 'சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனாகிய கர்த்தர் இஸ்ரவேலை ஆளுகிறார்.' உமக்குச் சேவை செய்வதில் உமது ஊழியக்காரனாகிய தாவீதின் குடும்பம் தொடர்ந்து வலிமை பெறும்" என்பார்கள்.

²⁷ சர்வ வல்லமையுள்ள இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய கர்த்தாவே, நீர் எனக்குப் பல காரியங்களைக் காட்டினீர். நீர், 'உன்

குடும்பத்தைப் பெருமைப்படுத்துவேன்" என் றீர். அதனால் உமது தாசனாகிய நான் இப்பிராந்தகையை செய்கிறேன். ²⁸சுர்த்தரா சிய என் ஆண்டவரே, நீர் தேவன். நீர் கூறும் காரியங்களை நான் நம்பமுடியும். உமது ஊழியக்காரனாகிய எனக்கு இந்நல்ல காரியங்கள் ஏற்படும் என்று நீர் கூறினீர். ²⁹இப்போது தயவுசெய்து என் குடும்பத்தை ஆசீர்வதியும். உமக்கு முன்பாக நின்று எப்போதும் ஊழியம் செய்யட்டும். சுர்த்த ராகிய என் ஆண்டவரே, நீரே இவற்றைக் கூறினீர். உம்முடைய ஆசீர்வாதம் என்றும் தொடரும். நீரே என் குடும்பத்தை ஆசீர்வதித்தீர்" என்றான்.

தாவீதுக்கு பல போர்களில் வெற்றி

8 இதற்குப் பின்பு தாவீது பெலிஸ்தியரை வென்றான். பெலிஸ்தியரின் தலைநகரம் பரந்த நிலப்பகுதியைக் கொண்ட நகரமாக இருந்தவந்தது. தாவீது அந்த இடங்களின் ஆட்சியைக் கைப்பற்றினான். ²மோவாபின் ஜனங்களையும் தாவீது தோற்கடித்தான். அவர்கள் எல்லோரையும் தரைமட்டும் பணியச் செய்தான். பின் அவர்களை வரிசை களாக ஒரு கயிறற்றினால் பிரித்தான். அவர்களில் இரண்டு வரிசை ஆட்களைக் கொன்றான். மூன்றாவது வரிசை ஆட்களை உயிரோடு விட்டான். இவ்விதமாக மோவா பின் ஜனங்கள் தாவீதின் பணியாட்களா யினர். அவர்கள் தாவீதுக்கு கப்பம் கட்டினார்கள்.

³ரேகோபின் மகனாகிய ஆதாதேசர் சோபாவின் அரசனாக இருந்தான். ஐபி ராத்து நதியருகேயுள்ள நிலப்பகுதியைத் தாவீது கைப்பற்றுவதற்காகச் சென்றபோது தாவீது ஆதாதேசரைத் தோற்கடித்தான். ⁴ஆதாதேசரிடமிருந்து 1,700 குதிரை வீரர்களையும் 20,000 காலாட்ப் படை களையும் தாவீது கைப்பற்றினான். 100 இரத்தகுதிரைகளைத் தவிர்த்துப் பிறவற்றைத் தாவீது முடமாக்கினான்.

⁵சோபாவின் அரசனாகிய ஆதாதேசருக்கு உதவுவதற்காக தமஸ்கு நகரிடமிருந்து ஆராமியர்கள்* படையெடுத்து வந்தார்கள். ஆனால் தாவீது 22,000 ஆராமியர்களையும் வென்றான். ⁶பின் தாவீது, ஆராமியுள்ள தமஸ்குவில் வீரர்களைக் கூட்டம் கூட்டமாக நிறுத்தினான். ஆராமியர்கள் தாவீதின் பணியாட்களாகி அவனுக்கு கப்பம் கட்டி வந்தனர். தாவீது சென்ற இடங்களிலெல்லாம் சுர்த்தர் அவனுக்கு வெற்றியைக் கொடுத்தார்.

⁷ஆதாதேசரின் பணியாட்களுக்கிரிய வெண்கல கேடயங்களைத் தாவீது எடுத்துக் கொண்டான். அவற்றை அவன் எருசலே முக்குக் கொண்டுவந்தான். ⁸பேத்தா, பேரோத்தா ஆகிய நகரங்களிலிருந்து வெண்

கலத்தாலாகிய பற்பல பொருட்களைத் தாவீது எடுத்துக்கொண்டான். (பேத்தாவும் பேரோத்தாவும் ஆதாதேசருக்குச் சொந்த மான நகரங்கள்)

⁹ஆமாத்தின் அரசனாகிய தோயீ, ஆதாதே சரின் படைகளைஎயல்லாம் தாவீது தோற்கடித்ததைக் கேள்வியுற்றான். ¹⁰எனவே தோயீ தன் மகனாகிய யோராமைத் தாவீது அரசனிடம் அனுப்பினான். தாவீது ஆதாதே சரைத் தோற்கடித்ததால் யோராம் தாவீதை வாழ்த்தி ஆசீர்வதித்தான். ஆதாதேசர் முன்பு தோயீக்கு எதிராக போரிட்டிருந்தான். பொன், வெள்ளி வெண்கலம் ஆகியவற்றா லான பொருட்களை யோராம் கொண்டு வந்திருந்தான். ¹¹தாவீது, இப்பொருட்களை வாங்கி சுர்த்தருக்கு அர்ப்பணித்தான். சுர்த்தருக்குக் கொடுத்த பிற பொருட்களோடு அவற்றையும் வைத்தான். தாவீது தோற் கடித்த தேசங்களிலிருந்து அவற்றை தாவீது எடுத்துக்கொண்டான். ¹²ஆராம், மோவாப், ஆம்மோன், பெலிஸ்தியா, ஆமலேக்கு ஆகிய நிலப்பகுதிகளை தாவீது வென்றான். சோபா வின் அரசனும் ரேகோபின் மகனாகிய ஆதாதேசரையும் தாவீது வென்றான். ¹³தாவீது 18,000 ஆராமியரையும் உட்புப் பள்ளத்தாக்கில் தோற்கடித்தான். அவன் தன் இருப்பிடத்திற்குத் திரும்பியபோது புகழ் பெற்றவனாக இருந்தான். ¹⁴தாவீது ஏதோமில் வீரர்களின் கூட்டத்தை வைத்தான். ஏதோம் முழுவதும் இவ்வாறு கூட்டம் கூட்டமாக வீரர்களை நிறுத்தினான். ஏதோமியர் எல்லா ரும் தாவீதின் பணியாட்களானார்கள். தாவீது சென்ற இடமெல்லாம் சுர்த்தர் அவனுக்கு வெற்றியைக் கொடுத்தார்.

தாவீதின் ஆட்சி

¹⁵இஸ்ரவேல் முழுவதையும் தாவீது ஆட்சி செய்தான். தாவீது தனது ஜனங்கள் எல்லோ ருக்கும் சிறந்த நன்மையான தீர்மானங்களை எடுத்தான். ¹⁶செருயாவின் மகனாகிய யோவாப் தாவீதின் படைத்தலைவனாக இருந்தான். அசிலூதின் மகனாகிய யோச பாத் மந்திரியாக இருந்தான். ¹⁷அசினூபின் மகனாகிய சாதோக்கும், அபியத்தாரின் மகனாகிய அசிமெலேக்கும் ஆசாரியர்கள். சொராயா செயலாளனாக இருந்தான். ¹⁸யோப் தாவின் மகனாகிய பெனாயா சிரேத்தியருக் கும் பிலேத்தியருக்கும்* பொறுப்பாளியாக இருந்தான். தாவீதின் மகன்களும் முக்கிய தலைவர்களாக இருந்தார்கள்.

சிரேத்தியர் பிலேத்தியர் இவர்கள் தாவீதின் சிறப்புக்குரிய மெய்க்காப்பாளர்கள். அரமயிக் மொழிப்பெயர்ப்பின் படி, வில்விரர்களும் கல் வச்சாளர்களும். இதன்படி இவர்கள் வில், அம்பு, கல் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்த பயிற்சியளிக்கப் பட்டவர்கள் எனப் பொருள்படும்.

ஆராமியர் சிரியா தேசத்தவர் ஆகும்.

சவுலின் குடும்பத்தாருக்குத் தாவீது இரக்கம் காட்டுகிறான்

9 தாவீது, “சவுலின் வீட்டில் இன்னும் யாராவது உயிரோடிருக்கிறார்களா? நான் அவனுக்கு சுருணை காட்ட விரும்புகிறேன். யோனத்தானின் நிமித்தம் நான் இதைச் செய்ய விரும்புகிறேன்” என்று கூறினான்.

²சவுலின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த சீபா என்னும் வேலைக்காரன் இருந்தான். தாவீதின் பணியாட்கள் சீபாவைத் தாவீதிடம் அழைத்துவந்தனர். தாவீது அரசன் சீபாவிடம், “நீ சீபாவா?” என்று கேட்டான்.

சீபா, “ஆம் நான் உங்கள் பணியாளாகிய சீபா” என்றான்.

³அரசன், “சவுலின் குடும்பத்தில் யாராவது உயிரோடிருக்கிறார்களா? தேவனுடைய இரக்கத்தை நான் அவனுக்குக் காட்ட வேண்டும்” என்றான்.

தாவீதிடம், “யோனத்தானுக்கு இரு கால் களும் முடமான ஒரு மகன் இருக்கிறான்” என்று சீபா சொன்னான்.

⁴அரசன் சீபாவை நோக்கி, “அந்த மகன் எங்கே இருக்கிறான்?” என்று கேட்டான்.

சீபா, அரசனிடம், “லோதேபாரில் அம்மியேலின் மகனாகிய மாசீரின் வீட்டில் அவன் இருக்கிறான்” என்றான்.

⁵தாவீது அரசன் பணியாட்களை லோதேபாரிலுள்ள அம்மியேலின் மகனாகிய மாசீரின் வீட்டிலிருந்து யோனத்தானின் மகனை அங்கிருந்து அழைத்து வருவதற்காக அனுப்பினான். ⁶யோனத்தானின் மகன் மேலிபோசேத் என்பவன் தாவீதிடம் வந்து முகங்குப்புற விழுந்து வணங்கினான்.

தாவீது, “மேலிபோசேத்?” என்றான்.

மேலிபோசேத், “நான் உங்கள் பணியாளாகிய மேலிபோசேத்” என்றான்.

⁷தாவீது மேலிபோசேத்தை நோக்கி, “பயப்படாதே நான் உனக்கு இரக்கம் காட்டுவேன். உன் தந்தை யோனத்தானிமித்தம் இதைச் செய்வேன். உன் பாட்டனான சவுலின் நிலங்கையெல்லாம் உனக்குத் தருவேன். நீ எப்பொழுதும் எனது பந்தியில் உண்பாய்” என்றான்.

⁸மேலிபோசேத் மீண்டும் தாவீதை வணங்கினான். மேலிபோசேத், “உங்கள் பணியாளாகிய என்னிடம் நீங்கள் இரக்கம் காட்டுகிறீர்கள். நான் செத்த நாறையக் காட்டிலும் மேலானவன் அல்ல” என்றான்.

⁹அப்போது தாவீது அரசன் சவுலின் வேலைக்காரன் சீபாவை அழைத்தான். தாவீது சீபாவை நோக்கி, “உன் எஜமானரின் பேரனாகிய மேலிபோசேத்திற்குச் சவுல் குடும்பம் மற்றும் சவுலுக்கும் சொந்தமான எல்லாவற்றையும் கொடுத்துள்ளேன். ¹⁰நீ அந்த நிலத்தைப் பயிர் செய்வாய். உன் மகன்களும் வேலையாட்களும் மேலிபோசேத்திற்காக இதைச் செய்யவேண்டும். நீ பயிர்களை அறுவடைச்

செய்து விளைச்சலைச் சேர்ப்பாய். அப்போது உன் எஜமானனின் பேரனான, மேலிபோசேத் உண்பதற்குத் தேவையான உணவைப் பெறுவான். உனது எஜமானனின் பேரன், எப்பொழுதும் என் பந்தியில் ஆகாரம் உண்பான்” என்றான்.

¹¹சீபாவிற்கு 15 மகன்களும் 20 வேலைக்காரரும் இருந்தனர். சீபா தாவீது அரசனை நோக்கி, “நான் உங்கள் பணியாளன், ஆண்டவனாகிய எனது அரசன் கட்டளையிடுகிற எல்லாவற்றையும் நான் செய்வேன்” என்றான்.

மேலிபோசேத் ராஜகுமாரனைப் போல் தாவீதின் பந்தியில் உணவுண்டான். ¹²மேலிபோசேத்திற்கு மீகா என்னும் சிறிய மகன் இருந்தான். சீபாவின் குடும்பத்தின் ஜனங்கள் அனைவரும் மேலிபோசேத்தின் வேலையாட்களாயினர். மேலிபோசேத் இருகால் களும் முடமானவன். ¹³மேலிபோசேத் எருசலேமில் வாழ்ந்தான். ஒவ்வொரு நாளும் அவன் அரச பந்தியில் உணவுண்டான்.

தாவீதின் ஆட்களுக்கு ஆணூனால் அவமானம்

10 அதற்குப் பிறகு அம்மோன் அரசனாகிய நாகால் மரித்தான். அவனது மகனாகிய ஆனூன் அவனுக்குப் பிறகு அரசனானான். தாவீது, “நாகால் என்னிடம் இரக்கத்தோடு நடந்துகொண்டான். எனவே நானும் அவனது மகன் ஆனூனுக்கு இரக்கம் காட்டுவேன்” என்றான். எனவே ஆனூனின் தந்தையின் மறைவிற்குத் துக்கம் விசாரிப்பதற்காக தாவீது தனது அதிகாரிகளை அனுப்பினான்.

தாவீதின் அதிகாரிகள் அம்மோன் தேசத்திற்குச் சென்றார்கள். ³ஆனூல் அம்மோனின் அதிகாரிகள் தங்கள் ஆண்டவனாகிய ஆனூனை நோக்கி, “உங்களுக்கு ஆறுதல் கூறுவதற்குச் சில அதிகாரிகளை அனுப்புவதால் தாவீது உங்களைப் பெருமைப்படுத்துவதாக நீர் நினைக்கிறீரா? இல்லை! உங்கள் நகரத்தைக் குறித்து உளவறிந்து கொள்வதற்காக தாவீது இந்த ஆட்களை அனுப்பியிருக்கிறான். உங்களுக்கு உதிராகப் போரிடுவதற்கான திட்டம் இதுவாகும்” என்றார்கள்.

⁴எனவே ஆனூன் தாவீதின் அதிகாரிகளைப் பிடித்து அவர்கள் தாடியின் ஒரு பகுதி மயிரைச் சிரைத்தான். அவர்கள் ஆடைகளை இடுப்புப் பகுதிவரைக்கும் நடுவே சிழித்துவிட்டப் பின் அவர்களை அனுப்பிவிட்டான்.

⁵இச்செய்தியை ஜனங்கள் தாவீதிடம் தெரிவித்தபோது அவன் தனது அதிகாரிகளைச் சந்திக்கும் பொருட்டு அவர்களிடம் தூதுவர்களை அனுப்பினான். தனது அதிகாரிகள் அவமானப்படுத்தப்பட்டதால் தாவீது அரசன் செய்தியனுப்பி, “உங்கள்

தாடி மீண்டும் வளரும் மட்டும் எரிகோவில் தங்கியிருங்கள். பின்பு எருசலேமுக்குத் திரும்பி வாருங்கள்” என்றான்.

அம்மோனியருக்கு எதிராகப் போர்

⁶அம்மோனியர் தாவீதிடம் பகை வளர்த்தனர். எனவே அவர்கள் பெத்ரே கோப், ஸோபா ஆகிய இடங்களிலுள்ள ஆராமியரை அழைத்தனர். காலாட்படைகளில் 20,000 ஆராமியர் தேறினார்கள். அம்மோனியர் மாக்கா அரசனையும் அவனது 1,000 வீரர்களையும் தோபிலிருந்து 12,000 வீரர்களையும் வரவழைத்தார்கள்.

⁷தாவீது இதைக் கேள்விப்பட்டான். எனவே அவன் யோவாபையும், வலிமை மிகுந்த தனது முழு சேனையையும் அனுப்பினான். ⁸அம்மோனியர் புறப்பட்டுப் போருக்குத் தயாராயினர். அவர்கள் நகர வாயிலருகே நின்றுக்கொண்டனர். சோபா, ரேகோப் ஆகிய இடங்களிலுள்ள ஆராமியரும் தோப், மாக்கா ஆகிய இடங்களிலுள்ள வீரர்களும் யுத்தக் களத்தில் அம்மோனியரோடு சேர்ந்து நிற்கவில்லை.

⁹அம்மோனியர் முன்னணியிலும் பின் பகுதியிலும் தனக்கு எதிரே நிற்பதை யோவாப் கண்டான். எனவே அவன் இஸ்ரவேலரில் திறமை மிகுந்த வீரர்களைத் தெரிந்துக்கொண்டான். ஆராமியருக்கு எதிராகப் போர் செய்வதற்காக இவர்களை அனுப்பினான். ¹⁰பின் தனது சகோதரனாகிய அபிசாயின் தலைமையில் யோவாப் மற்ற வீரர்களை அம்மோனியருக்கு எதிராகப் போரிடுவதற்கு அனுப்பினான். ¹¹யோவாப் அபிசாயினை நோக்கி, “ஆராமியர் மிகுந்த பலசாலிகளாக இருந்தால் நீ எனக்கு உதவுவாய். அம்மோனியர்களின் பலம் மிகுந்திருந்தால் நான் உனக்கு உதவுவேன்.”

¹²துணிவாயிரு. நமது ஜனங்களுக்காகவும் நமது தேவனுடைய நகரங்களுக்காகவும் நாம் வீரத்தோடு போரிடுவோம். கர்த்தர் தாம் சரியெனக் கண்டதைச் செய்வார்” என்றான்.

¹³பின்பு யோவாபும் அவனது வீரர்களும் ஆராமியரைத் தாக்கினார்கள். ஆராமியர்கள் யோவாபிடமிருந்தும் அவனது ஆட்களிடமிருந்தும் தப்பி ஓடினார்கள். ¹⁴ஆராமியர் ஓடிப்போவதை அம்மோனியர் பார்த்தனர். எனவே அவர்கள் அபிசாயிடமிருந்து தப்பி ஓடிப்போய் தங்கள் நகரத்தை அடைந்தனர்.

எனவே யோவாப் அம்மோனியரோடு போர் செய்வதை நிறுத்தி திரும்பிவந்து, எருசலேமிற்கு போனான்.

ஆராமியர் மீண்டும் போரிட முடிவெடுக்க சிற்றனர்

¹⁵இஸ்ரவேலர் தங்களைத் தோற்கடித்ததை ஆராமியர்கள் கண்டார்கள். எனவே அவர்கள் ஒரு பெரும்படையைத் திரட்டினார்கள்.

¹⁶ஐபிராத்து நதியின் மறுகரையில் வாழ்ந்த

ஆராமியரை அழைத்து வருவதற்கு ஆதாதேசர் ஆட்களை அனுப்பினான். இந்த ஆராமியர் ஏலாமுக்கு வந்தார்கள். அவர்களின் தலைவனாக ஆதாதேசரின் படைத் தலைவனாகிய சோபாக் சென்றான்.

¹⁷தாவீது இதைக் கேள்விப்பட்டான். எல்லா இஸ்ரவேலரையும் ஒன்றாகக் கூட்டினான். அவர்கள் யோர்தான் நதியைத் தாண்டி ஏலாமுக்குச் சென்றனர்.

ஆராமியர் போருக்குத் தயாராகித் தாக்கினார்கள். ¹⁸ஆனால் தாவீது ஆராமியரை முறியடித்தான். இஸ்ரவேலரிடமிருந்து ஆராமியர் தப்பித்து ஓடினார்கள். தாவீது 700 தேரோட்டிகளையும் 40,000 குதிரை வீரர்களையும் கொன்றான். தாவீது ஆராமியரின் படைத்தலைவனாகிய சோபாக்கைக் கொன்றான்.

¹⁹ஆதாதேசருக்கு உதவ வந்த அரசர்கள் இஸ்ரவேலர் வென்றதைக் கண்டார்கள். எனவே அவர்கள் இஸ்ரவேலரோடு சமாதானம் செய்து அவனுக்குப் பணிவிடை செய்தனர். அம்மோனியருக்கு மீண்டும் உதவுவதற்கு ஆராமியர்கள் அஞ்சினார்கள்.

தாவீது பத்சேபானைச் சந்திக்கிறான்

11 வசந்த காலத்தில் அரசர்கள் போர் புரியப் போகும்போது தாவீது யோவாபையும் அதிகாரிகளையும் அனைத்து இஸ்ரவேலரையும் அம்மோனியரை அழிப்பதற்காக அனுப்பினான். யோவாபின் சேனை பகைவர்களின் தலைநகராகிய ரப்பாவைத் தாக்கிற்று.

ஆனால் தாவீது எருசலேமில் தங்கி விட்டான். ²சாயங்காலத்தில் அவன் படுக்கையிலிருந்து எழுந்து அரண்மனையின் மேல்மாடியில் உலாவிக்கொண்டிருந்தான். அவன் மாடியிலிருந்தபோது குளித்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு பெண்ணைப் பார்த்தான். அவன் மிகுந்த அழகியா யிருந்தார்.

³உடனே தாவீது தனது அதிகாரிகளை அழைத்து அப்பெண்யா ரென விசாரித்தான். ஒரு அதிகாரி, “அப் பெண் எலியாமின் மகளாகிய பத்சேபாள், அவள் ஏத்தியனாகிய உரியாவின் மனைவி” என்றான்.

⁴தாவீது பத்சேபானைத் தன்னிடம் அழைத்து வருவதற்காக ஆட்களை அனுப்பினான். அவள் தாவீதிடம் வந்தபோது தாவீது அவளோடு பாலினஉறவுக் கொண்டான். அவள் தன் கீட்டுக் கழிய குளித்தப் பின்பு தன்னுடைய வீட்டிற்குச் சென்றார்.

⁵ஆனால் பத்சேபாள் கருவுற்றாள். அதனைத் தாவீதுக்குச் சொல்லியனுப்பி, “நான் கருவுற்றிருக்கிறேன்” எனத் தெரிவித்தாள்.

தாவீது தன் பாவத்தை மறைக்க முயலுவது

⁶தாவீது யோவாபுக்கு, “ஏத்தியனாகிய

உரியாவை என்னிடம் அனுப்பு” என்று சொல்லியனுப்பினான்.

எனவே யோவாப் உரியாவைத் தாவீதிடம் அனுப்பினான். ⁷உரியா தாவீதிடம் வந்தான். தாவீது உரியாவிடம், “யோவாப் நலமா, வீரர்கள் நலமா, யுத்தம் எப்படி நடக்கிறது?” என்று விசாரித்தான். ⁸பின்பு தாவீது உரியாவை நோக்கி, “நீ வீட்டிற்குப் போய் ஓய்வெடுத்துக்கொள்” என்றான்.

அரசனின் அரண்மனையிலிருந்து உரியா புறப்பட்டான். அரசனும் அவனுக்கு பரிசு கொடுத்து அனுப்பினான். ⁹ஆனால் உரியாதன் வீட்டிற்குப் போகவில்லை. வாசலுக்கு வெளியே அரசனின் பிற பணியாட்கள் செய்ததைப் போலவே அவனும் அங்குத் தூங்கினான். ¹⁰சாவலர்கள் தாவீதை நோக்கி, “உரியா வீட்டிற்குப் போகவில்லை” என்றார்.

தாவீது உரியாவிடம், “நீ நீண்ட பயணம் செய்து வந்திருக்கிறாய் அல்லவா? ஏன் வீட்டிற்குப் போகவில்லை?” என்று கேட்டான்.

¹¹உரியா தாவீதை நோக்கி, “பரிசுத்தப் பெட்டியும், இஸ்ரவேல் யூதாவின் வீரர்களும் கூடாரங்களில் தங்கியுள்ளனர். எனது ஆண்டவனாகிய யோவாபும், என் ஆண்டவருடைய (தாவீதின்) அதிகாரிகளும் வெளியே முகாமிட்டுத் தங்கி இருக்கின்றனர். எனவே வீட்டிற்குச் சென்று உண்டு குடித்து மனைவியோடு உறவு கொள்வது எனக்கு முறையன்று” என்றான்.

¹²தாவீது உரியாவிடம், “நீ இன்று இங்கே தங்கியிரு. நாளை உன்னைப் போருக்கு அனுப்புகிறேன்” என்றான்.

உரியா மறுநாள் காலவரை எருசலேமில் தங்கியிருந்தான். ¹³அப்போது தாவீது தன்னை வந்து பார்க்கும்படி உரியாவுக்குச் சொல்லியனுப்பினான். உரியா தாவீதுடன் உண்டு குடித்தான். தாவீது உரியாவைக் குடிபோதையில் மூழ்கும்படிச் செய்தான். அப்போதும் உரியா வீட்டிற்குப் போகவில்லை. பதிலாக அரசரின் பணியாட்களோடு வீட்டிற்கு வெளியே உரியா தூங்கச் சென்றான்.

தாவீது உரியாவின் மரணத்திற்கு திட்டமிடுகிறான்

¹⁴மறுநாள், காலையில் தாவீது யோவாபுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினான். அதை உரியாவிடம் கொடுத்து அனுப்பினான். ¹⁵கடிதத்தில் தாவீது, “உரியாவைக் கடுமையார் நடக்கும் யுத்தமனையில் தனித்து நிறுத்து. போரில் அவன் கொல்லப்படும்” என்றான்.

¹⁶யோவாப் பலசாலிகளான அம்மோனியர் இருக்கும் இடத்தைக் கவனித்தான். உரியாவை அங்கு அனுப்பினான். ¹⁷ரப்பா

நகரத்தின் ஆட்கள் யோவாபை எதிர்த்துப் போரிட வந்தனர். அப்போது தாவீதின் ஆட்களில் சிலர் கொல்லப்பட்டனர். ஏத்தியனாகிய உரியாவும் அவர்களில் ஒருவன்.

¹⁸யுத்தத்தில் நிகழ்ந்தவற்றைக் குறித்து யோவாப் ஒரு குறிப்பு எழுதி தாவீதுக்கு அனுப்பினான். ¹⁹போரில் நடந்தவற்றைத் தாவீது அரசனுக்குச் சொல்லும்படி தூதுவர்களிடம் யோவாப் கூறினான். ²⁰அரசன் கோபமடையக்கூடும், “யோவாபின் படை போரிடுவதற்கு நகர மிகவும் நெருங்கியதேன்? என்று அரசன் கேட்கக்கூடும். அம்புகளை எய்யக்கூடிய ஆட்கள் நகர மதில்களில் அமர்ந்திருப்பார்கள் என்பது அவனுக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். ²¹எருப் சேத்தின் மகனாகிய அபிமெலேக்கை ஒரு பெண் கொன்றாள் என்பதை அவன் நிச்சயமாக அறிவான். அது தேபேசில் நடந்தது. அப்பெண் நகர மதிலில் அமர்ந்திருந்து அரைக்கிற கல்லின் மேல்பாகத்தை அபிமெலேக்கின் மேல் எறிந்தாள். எனவே ஏன் யோவாப் மதிலுக்கு மிக அருகே சென்றான்?” என்றும் கேட்கக்கூடும். தாவீது அரசன் இவ்வாறு கூறினால் அவனிடம் இச்செய்தியைக் கூறவேண்டும்: “உங்கள் அதிகாரிகளில் எத்தியனான உரியாவும் மரித்துவிட்டான்” என்றான்.

²²செய்தியாளன் தாவீதிடம் சென்று யோவாப் கூறியவற்றையெல்லாம் சொன்னான். ²³அவன் தாவீதிடம், “அம்மோனியர்களத்தில் எங்களை எதிர்த்தார்கள். நாங்கள் போரிட்டு அவர்களை நகரவாயில்வரைக்கும் தூரத்தினோம். ²⁴அப்போது நகரமதிலிலிருந்து ஆட்கள் உங்கள் அதிகாரிகள் மேல் அம்புகளை எய்தார்கள். உமது சில அதிகாரிகள் அதில் மரித்தனர். அவர்களில் ஏத்தியனாகிய உரியாவும் மரித்தான்” என்றான்.

²⁵தாவீது அத்துதுவனிடம் “யோவாபுக்கு இச்செய்தியைத் தெரிவி: ‘இதைக் குறித்து மிகவும் கலங்காதே. ஒரு வாள ஒருவனை மட்டுமல்ல, அடுத்தவனையும் கொல்லக்கூடும். ரப்பாவின் மீது தாக்குதலைப் பலப்படுத்தி. நீ வெற்றி பெறுவாய்’ இந்த வார்த்தைகளால் யோவாபுக்கு உற்சாகமூட்டு” என்று சொல்லியனுப்பினான்.

தாவீது பச்சேபானை மணந்துக் கொள்கிறான்

²⁶தனது கணவன் உரியா மரித்ததை பச்சேபான் கேள்விப்பட்டாள். அவளது கணவனுக்காக அழுகிறாள். ²⁷அவளது துக்க காலம் முடிந்தபிறகு, தாவீது அவளைத் தனது வீட்டிற்கு அழைத்து வரும்படியாக ஆட்களை அனுப்பினான். அவள் தாவீதின் மனைவியாளாள். அவள் தாவீதுக்கு ஒரு மகனைப் பெற்றெடுத்தாள். ஆனால் தாவீது

செய்த இந்த கீமையை கர்த்தர் விரும்பவில்லை.

தாவீதும் நாத்தான் பேசுகிறான்

12 கர்த்தர் நாத்தானை தாவீதிடம் அனுப்பினார். நாத்தான் தாவீதிடம் சென்றான். நாத்தான், “ஒரு நகரத்தில் இரண்டு பேர் இருந்தார்கள். ஒருவன் செல்வந்தன், மற்றவன் ஏழை. 2 செல்வந்தனிடம் ஏராளமான ஆடுகளும் கால்நடைகளும் இருந்தன. 3 ஆனால், ஏழையிடம் அவன் வாங்கிய ஒரு (பெண்) ஆட்டுக்குட்டி மாத்திரம் இருந்தது. அது அந்த ஏழையோடும் அவனது பிள்ளைகளோடும் வளர்ந்து, உணவை உண்டது, ஏழையின் கோப்பையில் அது குடிக்கது. ஏழையின் மார்பில் அது தூங்கிற்று. அந்த ஏழைக்கு அது ஒரு மகளைப் போல இருந்தது.

4 “அந்த வழியாய் வந்த ஒரு பயணி செல்வந்தனைச் சந்திப்பதற்காக இறங்கினான். செல்வந்தன் அவனுக்கு ஒரு விரிந்து தர ஏற்பாடு செய்தான். அதற்கென்று அச்செல்வந்தன் தனது ஆடுமாடுகளில் எதையும் தொடாமல் ஏழையின் ஒரே ஆட்டுக்குட்டியை எடுத்துக்கொண்டான். அதைக் கொண்டு விரிந்தாளுக்கு உணவாகச் சமைத்தான்” என்றான்.

5 தாவீது அச்செல்வந்தன் மீது கோபங் கொண்டான். அவன் நாத்தானை நோக்கி, “கர்த்தர் உயிரோடிருப்பது நிச்சயமானால், அம்மனிதன் மரிக்கவேண்டும் என்பதும் நிச்சயம்! 6 அவன் ஆட்டுக்குட்டிக்காக நான்கு மடங்கு பணம் செலுத்த வேண்டும். ஏனெனில் அவன் இக்கொடிய கீமையைச் செய்தான். ஏனெனில் அவனிடம் இரக்க குணம் உள்ளளவும் இருக்கவில்லை” என்றான்.

நாத்தான் தாவீதும் அவன் பாவத்தை கூறுதல்

7 அப்போது நாத்தான் தாவீதை நோக்கி, “நீயே அந்த செல்வந்தன்! இதுவே இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய கர்த்தர் கூறுவது: ‘நான் உன்னை இஸ்ரவேலின் அரசனாக அபிஷேகம் செய்தேன். நான் உன்னைச் சவலிடமிருந்து மீட்டேன். 8 நீ அவனது குடும்பத்தையும் அவனது மனைவியரையும் எடுத்துக்கொள்ளுமாறு நான் செய்தேன். நான் உன்னை இஸ்ரவேல், யூதா ஐனங்களுக்கு அரசனாக்கினேன். அதுபோதாதென்று உனக்கு இன்னும் அதிகம்திகமாகக் கொடுத்தேன். 9 ஏன் நீ கர்த்தருடைய கட்டளைகளை அசட்டை செய்தாய்? அவர் தவறெனக் கூறிய காரியத்தை நீ ஏன் செய்தாய்? உரியாவின் மனைவியை உன் மனைவியாக்கிக் கொண்டாய். நீ, அம்மோனியரின் வாளால் ஏத்தியனாகிய உரியாவைக் கொன்றாய். இந்த விதமாக ஏத்திய

னாகிய உரியாவை ஒரு வாளால் கொன்றாய். 10 எனவே நான் உன் குடும்பத்தை விட்டு அகலாகாது. நீ ஏத்தியனாகிய உரியாவின் மனைவியை எடுத்துக்கொண்டாய். இப்படி செய்ததினால் நீ என்னைப் பொருட்படுத்தவில்லை என்பதைக் காட்டினாய்.’

11 “கர்த்தர் சொல்வது: ‘நான் உனக்கு எதிராக தொல்லையைக்கர ஆரம்பிப்பேன். இந்த தொல்லை உனது குடும்பத்திலிருந்தே உருவாகும். உன் மனைவியரை நான் உன்னிடமிருந்து பிரித்து உனக்கு மிக நெருக்கமான ஒருவனுக்குக் கொடுப்பேன், அம்மனிதன் உன் மனைவியரோடு படுப்பான், அதை எல்லோரும் காண்பார்கள்.* 12 நீ இரகசியமாக பச்சேபாரோடு படுத்தாய். இஸ்ரவேல் எல்லோரும் பார்க்கும் படியாக* பகிரங்கமாக நான் இக்காரியத்தைச் செய்வேன்’ என்றார்” என்றான்.

13 அப்போது தாவீது நாத்தானை நோக்கி, “நான் கர்த்தருக்கு எதிராக பாவம் செய்கேன்” என்றான்.

நாத்தான் தாவீதை நோக்கி, “கர்த்தர் இந்த பாவத்தை மன்னிப்பார். நீ மரிக்க மாட்டாய். 14 ஆனால் நீ செய்த இந்த பாவத்தின் மூலம் கர்த்தருடைய எதிரிகளும் அவரை வெறுத்தொதுக்க நீ வழிவகுத்து விட்டாய்! ஆகலால் உனக்குப் பிறக்கும் மகன் மரிப்பான்” என்றான்.

தாவீதுக்கும் பச்சேபாரோக்கும் பிறந்த மகனின் மரணம்

15 பின்பு நாத்தான் வீட்டிற்குத் திரும்பினான். தாவீதுக்கும் உரியாவின் மனைவிக் குடும்பத்தின் ஆண் குழந்தையை கர்த்தர் பெரும் நோய்க்குள்ளாக்கினார். 16 தாவீது தேவனிடம் குழந்தையின் பொருட்டு வேண்டினான். தாவீது உண்ணவோ, குடிக்கவோ மறுத்தான். வீட்டிற்குள் சென்று அங்கேயே இருந்தான். இரவு முழுவதும் தரையில் சிடந்தான்.

17 தாவீதின் குடும்பத்திலுள்ள மூப்பர்கள் வந்து தரையிலிருந்து அவனை எழுப்ப முயன்றனர். ஆனால் தாவீதோ எழுந்திருக்க மறுத்தான். அந்த மூப்பர்களுடன் அமர்ந்து உண்ண மறுத்தான். 18 ஏழாவது நாள், குழந்தை மரித்தது. தாவீதின் பணியாட்கள் குழந்தை மரித்த செய்தியை தாவீதிடம் சொல்லப் பயந்தனர். அவர்கள், “குழந்தை உயிரோடிருந்தபோது தாவீதோடு பேச முற்பட்டோம். ஆனால் அவர் நாங்கள் சொன்னதைக் கேட்க மறுத்தார். இப்போது குழந்தை மரித்ததென்று தாவீதிடம் சொன்

அதை எமீலோரும் காண்பார்கள்’ எழுத்தின் பிராகாரமாக, “சீரியனின் பார்வையில்.”

இஸ்ரவேல் ... பார்க்கும் படியாக எழுத்தின் பிராகாரமாக, “இஸ்ரவேலுக்கு முன்னாலும் சூரியனுக்கு முன்னாலும்.”

னால், அவர் தனக்குக்கானே தீங்கு ஏதேனும் செய்துக்கொள்ளலாம்” என்றனர்.

¹⁹ஆனால் தாவீது, அவனது பணியாட்கள் மெதுவான குரலில் பேசிக்கொள்வதைப் பார்த்தான். குழந்தை மரித்துப்போனதைப் புரிந்துக்கொண்டான். எனவே தாவீது பணியாட்களை நோக்கி, “குழந்தை மரித்து விட்டதா?” என்று கேட்டான். பணியாட்கள், “ஆம், அவன் மரித்துப் போனான்” என்றனர்.

²⁰அப்போது தாவீது தரையிலிருந்து எழுந்து குளித்தான். பழைய ஆடைகளைக் களைந்து புதிய ஆடைகளை உடுத்திக் கொண்டான். பின்னர் அவன் கர்த்தருடைய வீட்டிற்குள் தொழுதுக்கொள்ளச் சென்றான். அதன் பின் தன் வீட்டிற்குப் போய் உண்பதற்கு ஏதாவது வேண்டுகோள் கேட்டான். அவனது வேலைக்காரர்கள் கொடுத்த உணவை உண்டான். ²¹தாவீதின் வேலையாட்கள் அவரிடம், “நீர் ஏன் பின்படிச் செய்கிறீர்? குழந்தை உயிருடன் இருந்தபோது உண்ண மறுத்து அழுகீர்? ஆனால் அது மரித்த பின்பு, எழுந்து புகித்தீரே?” என்று கேட்டனர்.

²²தாவீது, “குழந்தை உயிரோடிருந்த போது, நான் உணவண்ண மறுத்து அழுகேன். ஏனெனில், ‘யாருக்குத் தெரியும்? கர்த்தர் எனக்காக இரக்கங்கொண்டு குழந்தையின் உயிரை அனுமதிக்கக்கூடும்’ என நான் எண்ணினேன். ²³இப்போது குழந்தை மரித்துப்போனது. நான் உண்ண மறுத்து பயன் என்ன? அதனால் குழந்தையை உயிருடன் கொண்டுவர முடியுமா? முடியாது! ஒருநாள் நானும் அவரிடம் செல்வேன், ஆனால் அவனோ என்னிடம் வரமுடியாது” என்றான்.

சாலொமோன் பிறப்பு

²⁴பின்பு தாவீது தன் மனைவியாகிய பச்சேபாளுக்கு ஆறுதல் கூறினான். அவன் அவளோடு பாலின உறவுக் கொண்டான். பச்சேபாள் மீண்டும் கருவுற்றாள். அவளுக்கு மற்றொரு ஆண்குழந்தை பிறந்தது. தாவீது அவனுக்குச் சாலொமோன் என்று பெயரிட்டான். கர்த்தர் சாலொமோனை நேசித்தார். ²⁵கர்த்தர், தீர்க்கதரிசியாகிய நாத்தான் மூலமாக சொல்லியனுப்பி சாலொமோனுக்கு யெதிதியா* என்று பெயரிட்டார். நாத்தான் கர்த்தருக்காக இதைச் செய்தான்.

தாவீது ரப்பாவைக் கைப்பற்றுகிறான்

²⁶ரப்பா அம்மோனியாவின் தலைநகரமாயிருந்தது. அம்மோனியரின் ரப்பாவுக்கு எதிராக யோவாப் போரிட்டான். அவன் அந்நகரைக் கைப்பற்றினான். ²⁷யோவாப்

தாவீதிடம் தூதுவர்களை அனுப்பி, “நான் ரப்பாவுக்கு எதிராகப் போர் செய்தேன். நீநிலைகளின் நகரத்தை நான் கைப்பற்றினேன். ²⁸இப்போது பிறரையும் அழைத்து வந்து இந்நகரைக் (ரப்பாவை) தாக்குங்கள். நான் கைப்பற்றும் முன்பு இந்நகரைக் கைப்பற்றுங்கள். நான் இந்நகரைக் கைப்பற்றினால் அது என் பெயரால் அழைக்கப்படும்” என்று கூறினான்.

²⁹பின்பு தாவீது எல்லோரையும் அழைத்துக்கொண்டு ரப்பாவுக்குப் போனான். அவன் ரப்பாவுக்கு எதிராகப் போர்செய்து அந்நகரைக் கைப்பற்றினான். ³⁰அந்த அரசனின் தலையிலிருந்த கிரீடத்தைக்* தாவீது அகற்றினான். அக்கிரீடம் பொன்னாலானது. ⁷⁵பவுண்டு* எடையுள்ளது. அக்கிரீடத்தில் விலையுயர்ந்த கற்கள் இருந்தன. அக்கிரீடத்தைத் தாவீதுக்கு சூட்டினார்கள். அந்நகரிலிருந்து பல விலையுயர்ந்த பொருட்களைத் தாவீது எடுத்துச் சென்றான்.

³¹ரப்பாவின் ஜனங்களைத் தாவீதின் நகருக்கு வெளியே அழைத்துவந்தான். இரம்பம், கடப்பாரை, இரும்புக்கோடரி ஆகிய வற்றைப் பயன்படுத்தும் வேலையை அவர்கள் செய்யும்படி தாவீது கூறினான். செங்கற்களால் கட்டிடம் கட்டும் வேலையைச் செய்யும்படியாகவும் தாவீது அவர்களை வற்புறுத்தினான். அம்மோனியரின் நகரங்கள் அனைத்திலும் தாவீது இதனையே செய்தான். பின்பு தாவீது அவனது படையினரும் எருசலேமுக்குத் திரும்பிச் சென்றான்.

அம்னோனும் தாமாரும்

13 தாவீதுக்கு அப்சலோம் என்னும் பெயருள்ள மகன் இருந்தான். அப்சலோமின் சகோதரியின் பெயர் தாமார் ஆகும். தாமார் மிகுந்த அழகுடையவள். தாவீதின் மற்றொரு மகனாகிய அம்னோன் ²தாமாரை விரும்பினான். தாமார் ஒரு கன்னிகை அவளுக்கு எந்தத் தீமையையும் விளைவிக்க அம்னோன்* நினைக்கவில்லை. எனினும் அவன் அவளை அதிகமாக நேசித்தான். நோயுறுமளவிற்கு அம்னோன் அவள் நினைவானான்.

³சிமியாவின் மகனாகிய யோனதாப் அம்னோனின் நெருங்கிய நண்பன். (சிமியா தாவீதின் சகோதரன்.) யோனதாப் மிகவும்

தலையிலிருந்த கிரீடம் அல்லது “மீல்காமின் தலை” மீல்காம் ஒரு பெயர் தெய்வம். இதனை அம்மோனியர்கள் வழிபட்டனர்.

75 பவுண்டு ஒரு தாவிந்து எடையளவு, அதாவது சுமார் 34 கிலோகிராம்.

அம்னோன் அம்னோன், அப்சலாம் மற்றும் தாமரின் அரை சகோதரன். அவரனைவருக்கும் தாவீது தந்தை. ஆனால் அம்னாவின் அம்மா வேறுபார்க்க 2 சாமு. 3:2,3.

யெதிதியா இந்த பெயர் “கர்த்தரால் நேசிக்கப்பட்டவன்” என்பதாகும்.

புத்திசாலி. ⁴யோனதாப் அம்னோனை நோக்கி, “நாளுக்கு நீள் மெலிந்துக் கொண்டே வருகிறாய். நீ அரசனின் மகன்! உனக்கு உண்பதற்கு ஏராளமான பொருட்கள் இருந்தும், நீ ஏன் எடை குறைந்து காணப்படுகிறாய்? சொல்” என்றான்.

அம்னோன் யோனதாபை நோக்கி, “நான் தாமாரை மிகவும் விரும்புகிறேன். அவள் எனது ஒன்று விட்ட சகோதரன் அப்சலோமின் சகோதரி” என்றான்.

⁵யோனதாப் அம்னோனை நோக்கி, “படுக்கைக்குப் போ. நோயுற்றவன் போல் நட. உன் தந்தை உன்னைக் காணவருவார். அவரிடம், ‘எனது சகோதரியாகிய தாமார் வந்து எனக்கு உணவு தரட்டும். அவள் என் முன்னே உணவு சமைக்கட்டும். அப்போது அதை நான் பார்த்து, அவள் கையால் புசிப்பேன்’ என்று சொல்” என்றான்.

⁶அவ்வாறே அம்னோன் படுக்கையில் படுத்து நோயுற்றவன்போல் நடத்தான். தாவீது அரசன் அம்னோனைப் பார்க்க வந்தான். அம்னோன் தாவீது அரசனிடம், “தயவுசெய்து எனது சகோதரி தாமாரை உள்ளே வரச்சொல்லுங்கள். அவள் என் முன்னே எனக்காக இரண்டு அப்பங்குகள் சுட்டுதரட்டும். அப்போது அவள் கையால் ஊட்ட அவற்றை புசிப்பேன்” என்றான்.

⁷தாவீது தாமாரின் வீட்டிற்கு ஆட்களை அனுப்பினான். செய்தி சொல்லவந்த ஆட்கள் தாமாரிடம், “உனது சகோதரன் அம்னோன் வீட்டிற்குச் சென்று அவனுக்காக கொஞ்சம் உணவைத் தயாரித்துக் கொடு” என்றார்கள்.

தாமார் அம்னோனுக்காக உணவு தயாரித்தல்

⁸எனவே தாமார் தன் சகோதரனாகிய அம்னோனின் வீட்டிற்குச் சென்றாள். அம்னோன் படுக்கையில் இருந்தான். தாமார் மாவை எடுத்து, தன் கைகளால் பிசைந்து, அப்பங்களைச் சுட்டாள். அம்னோன் எதிரிலேயே இதனைச் செய்தாள். ⁹சமையல் பாத்திரத்திலிருந்து அவற்றை எடுத்து, அம்னோன் உண்பதற்காகப் பரிமாறினான். ஆனால் அம்னோன் சாப்பிட மறுத்தான். அம்னோன் தன் வேலையாட்களை நோக்கி, “இங்கிருந்து போங்கள். என்னைத் தனிமையிலே இருக்கவிடுங்கள்!” என்றான். எனவே எல்லா வேலையாட்களும் அறையை விட்டு வெளியே சென்றனர்.

அம்னோன் தாமாரைக் கற்பழித்தல்

¹⁰அப்போது அம்னோன் தாமாரிடம், “உணவைப் படுக்கையறைக்குள் கொண்டு வந்து உனது கைகளால் எனக்கு உணவூட்டு” என்றான்.

எனவே தாமார் தான் தயாரித்த அப்பங்களை எடுத்துக்கொண்டு, தன் சகோதரனின்

படுக்கையறைக்குள் சென்றாள். ¹¹அவள் அம்னோனுக்கு அவ்வுணவைக் கொடுக்க ஆரம்பித்தாள். ஆனால் அவனோ அவளை கையைப் பிடித்திழுத்து அவளிடம், “சகோதரியே, நீ என்னோடு சேர்ந்து படுத்துக்கொள்” என்றான்.

¹²தாமார் அம்னோனிடம், “சகோதரனே, வேண்டாம்! அவ்வாறு செய்ய என்னை வற்புறுத்தாதே! அவமானமான இக்காரியத்தைச் செய்யாதே! இஸ்ரவேலில் இந்த கொடிய காரியம் நடக்கக்கூடாது! ¹³நான் எனக்கு நேரும் அவமானத்திலிருந்து ஒரு போதும் மீளமுடியாது. நீ ஒரு பயங்கர குற்றவாளி என்று ஜனங்கள் கவனிப்பார்கள். தயவுசெய்து, அரசனோடு பேசு. என்னை நீ மணம் செய்துக்கொள்ள அவர் அனுமதியளிப்பார்” என்றாள்.

¹⁴ஆனால் அம்னோன், தாமார் சொன்னதைக் கேட்க மறுத்தான். அவன் தாமாரைக் காட்டிலும் பலசாலி. அம்னோன் தாமாரை பாலின்உறவு கொள்ளும்படி சுட்டாயப் படுத்தி அவளை பலவந்தமாய் கற்பழித்தான். ¹⁵பின்பு அம்னோன் தாமாரை வெறுக்க ஆரம்பித்தான். அவளை முன்பு விரும்பினதற்கு அதிகமாக அவளை வெறுக்க ஆரம்பித்தான். அம்னோன் தாமாரை நோக்கி, “எழுந்து இங்கிருந்து போ!” என்றான்.

¹⁶தாமார் அம்னோனிடம், “இப்படி என்னை அனுப்பிவிடாதே. முன்பு நிகழ்ந்ததைக் காட்டிலும் அது தீமையானதாக இருக்கும்!” என்றாள்.

ஆனால் அம்னோன் தாமார் சொல்வதைக் கேட்க மறுத்தான். ¹⁷அம்னோன் தன் வேலையானை அழைத்து, “இப்பெண்ணை இந்த அறைக்கு வெளியே கொண்டு செல்லுங்கள். பின்பு அவளுக்குப் பிறகு கதவை தாழ்ப்பாளி டுங்கள்” என்றான்.

¹⁸அவ்வாறே அம்னோனின் வேலைக் காரன் தாமாரை அறைக்கு வெளியே நடத்தி, கதவைத் தாழிபட்டான்.

தாமார் பலநிற்களுள்ள ஒரு நீண்ட அங்கி அணிந்திருந்தாள். அரசனின் கன்னிப் பெண்கள் (மகன்கள்) இத்தகைய நீண்ட பலவர்ண அங்கி அணிவது வழக்கமாக இருந்தது. ¹⁹தாமார் பலவர்ண அங்கியைக் கிழித்துக்கொண்டு, தலையின் மேல் சாம் பல வாரிப் போட்டுக்கொண்டாள். பின் அவள் தனது கையைத் தலையில் வைத்துக் கொண்டு அழ ஆரம்பித்தாள்.

²⁰அப்போது தாமாரின் சகோதரன் அப்சலோம் அவளை நோக்கி, “நீ உனது சகோதரன் அம்னோனிடம் சென்றாயா? அவன் உன்னைத் துன்புறுத்தினானா? அமைதியாக இரு, அம்னோன் உனது சகோதரன். நாங்கள் இது குறித்து கவனித்துக்கொள்வோம். அதிகமாக உன் மனதை வருத்தாதே” என்றான். தாமார் எதுவும்

சொல்லவில்லை. அவள் அமைதியாக அப் சலோமின் வீட்டில் தங்கும்படி சென்றாள்.

²¹தாவீது அரசன் இச்செய்தியைக் கேள்விப்பட்டான். அவன் மிகவும் கோபப்பட்டான். ²²அப்சலோம் அம்னோனை வெறுத்தான். அப்சலோம் அம்னோனிடம் நல்லதோ கெட்டதோ ஒரு வார்த்தையும் பேசவில்லை. தன் சகோதரியாகிய தாமாரைக் கற்பழித்ததால், அப்சலோம் அம்னோனை வெறுத்தான்.

அப்சலோம் பழிவாங்குதல்

²³இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அப்சலோமின் ஆடுகளிலிருந்து உரோமத்தைக் கத்தரிக்க பாகால்சோரிலிருந்து சிலரை வரவழைத்தான். அதைப் பார்ப்பதற்கென்று அரசனின் எல்லாப்பிள்ளைகளையும் அப்சலோம் அழைத்தான். ²⁴அப்சலோம் அரசனிடம் போய், “எனது ஆடுகளின் மயிரைக் கத்தரிக்க சிலர் வந்துள்ளனர். உங்கள் வேலையாட்களோடும் வந்து அதைப் பாருங்கள்” என்றான்.

²⁵தாவீது அரசன் அப்சலோமிடம், “இல்லை மகனே. நாங்கள் எல்லோரும் வரமாட்டோம். உனக்கு அதிகம் தொலையாக இருக்கும்” என்றான்.

தாவீதை வரும்படி அப்சலோம் மிகவும் கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொண்டான். ஆனால் தாவீது வரவில்லை, ஆனாலும் தன் ஆசிகளை அவனுக்கு வழங்கினான்.

²⁶அப்சலோம், “நீங்கள் வரவிரும்பாவிட்டால் எனது சகோதரன் அம்னோனை என்னோடு அனுப்புங்கள்” என்றான்.

தாவீது அரசன் அப்சலோமிடம், “அவன் ஏன் உன்னோடு வரவேண்டும்?” என்று கேட்டான்.

²⁷அப்சலோம் தாவீதை கெஞ்சிக் கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொண்டே இருந்தான். எனவே இறுதியாக, அம்னோனும், அரசனின் மற்ற மகன்களும் அப்சலோமோடு சென்றனர்.

அம்னோன் கொலைச் செய்யப்படுகிறான்

²⁸பின்பு, அப்சலோம் தன் வேலையாட்களுக்கு இவ்வாறு கட்டளையிட்டான், “அம்னோனைக் கவனித்துக்கொண்டிருங்கள். அவன் குடிக்க ஆரம்பித்து திராட்சை ரசப்போதையில் ஆழ்ந்திருக்கும்போது, நான் உங்களுக்குக் கட்டளையிடுவேன். நீங்கள் அம்னோனைத் தாக்கி அவனைக் கொல்லுங்கள். தண்டனை நேரும் என்று அஞ்சாதீர்கள். எவ்வாறாயினும், நீங்கள் எனது கட்டளைக்குப் பணிகிறீர்கள். இப்போது, துணியும் வீரமும் உடையவர்களாய் இருங்கள்” என்றான்.

²⁹ஆகையால் அப்சலோமின் இளம் வீரர்கள் அவன் கூறியபடியே செய்தார்கள். அவர்கள் அம்னோனைக் கொன்றார்கள். ஆனால் தாவீதின் பிற மகன்கள் தப்பிப்

பிழைத்தார்கள். ஒவ்வொரு மகனும் தன் கோவேறு சுழுதையின் மேலேறித் தப்பிச் சென்றான்.

தாவீதுக்கு அம்னோனின் மரணச் செய்தி

³⁰அரசனின் மகன்கள் தங்கள் நகரத்தை நோக்கி பயணம் செய்துக்கொண்டிருந்தனர். ஆனால் நிகழ்ந்தவற்றைப் பற்றிய செய்தியை தாவீது அரசன் முந்திக் கேள்விப்பட்டான். ஆனால் அவனறிந்தச் செய்தி, “அரசனின் எல்லா மகன்களையும் அப்சலோம் கொன்று விட்டான்! ஒருவன் கூட உயிரோடு விடப்படவில்லை” என்பதாகும்.

³¹தாவீது அரசன் தனது ஆடைகளைக் கிழித்துக்கொண்டு தரையில் சிடந்தான். அவனாகே நின்றுக்கொண்டிருந்த அதிகாரிகளும் தங்கள் ஆடைகளைக் கிழித்துக் கொண்டனர்.

³²ஆனால் தாவீதின் சகோதரனும், சிமியாவின் மகனாகிய யோனதாப், “அரசனின் எல்லா மகன்களும் கொல்லப்பட்டார்கள் என்று நினைக்கவேண்டாம்! அம்னோன் மட்டுமே மரித்தான். அப்சலோமின் சகோதரியாகிய தாமாரை அம்னோன் கற்பழித்ததிலிருந்து அப்சலோம் இதற்காகத் திட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தான். ³³எனது ஆண்டவனாகிய அரசரே, உங்கள் எல்லா மகன்களும் மரித்துவிட்டனர் என்று நினைக்கவேண்டாம். அம்னோன் மட்டுமே மரித்தான்” என்றான்.

³⁴அப்சலோம் ஓடிப்போய்விட்டான்.

நகரகோட்டைச் சுவரின் மீது ஒரு காவலர் நின்றுக்கொண்டிருந்தான். மலை மேட்டிலிருந்து பலர் வந்துக்கொண்டிருப்பதை அவன் கவனித்தான். ³⁵எனவே யோனதாப் தாவீது அரசனை நோக்கி, “பாருங்கள், நான் சொன்னது சரியே! அரசனின் மகன்கள் வந்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்” என்றான்.

³⁶யோனதாப் அவ்வாறு கூறி முடித்ததும் அரசனின் மகன்கள் வந்து சேர்ந்தனர். அவர்கள் சத்தமாக அழுதுக்கொண்டிருந்தனர். தாவீதும் அவனது அதிகாரிகளும் அழ ஆரம்பித்தனர். அவர்கள் மிகவும் புலம்பி அழுதனர். ³⁷தாவீது தனது மகனுக்காக (அம்னோனுக்காக) தினசரி அழுதான்.

அப்சலோம் கேசுருக்குத் தப்பிச் செல்லுதல்

அப்சலோம் அம்மியூதின் மகனாகிய தல்மாய் என்னும் கேசுரின் அரசனிடம்* ஓடிப்போனான். ³⁸அப்சலோம் கேசுருக்கு ஓடிப்போனப் பிறகு, அங்கு மூன்று ஆண்டுகள் தங்கியிருந்தான். ³⁹தாவீது அரசன்

அம்மியூதின் ... அரசனிடம் தல்மாய் அப்சலோமின் தாத்தா பார்க்க 2 சாமு. 3:3.

அம்னோனின் மரணத்திற்குப்பின், ஆறுதல் பெற்றான். ஆனால் அப்சலோமின் பிரிவு அவனை மிகவும் வாட்டியது.

யோவாப் புத்திசாலியான ஒரு பெண் னைத் தாவீதும் அனுப்புசிறான்

14 தாவீது அரசன் அப்சலோமின் பிரிவைத் தாங்கமுடியாமல் வருந்துவதை செருயாவின் மகனாகிய யோவாப் அறிந்தான். ²எனவே யோவாப் சிலரைக் தேக்கோவாவிற்கு அனுப்பி, அங்கிருந்து புத்திசாலியான ஒரு பெண்ணை அழைத்து வருமாறு கூறினான். யோவாப் அந்தப் பெண்ணிடம், “மிகவும் துக்கமாயிருக்கிற வளைப்போல் காண்பித்துக்கொள். துக்கத்திற்கு அறிகுறியான ஆடைகளை அணிந்துக் கொள். நல்ல ஆடைகளை அணியாதே. மரித்த ஒருவருக்காக பலநாட்கள் வருந்துகிற ஒருவளைப்போல் நட. ³அரசனிடம் போய் நான் உனக்குச் சொல்லித்தரும் சொற்களைப் பயன்படுத்திப் பேசு” என்றான். பின்பு யோவாப் அப்பெண்ணுக்கு அவள் கூற வேண்டியவற்றைச் சொல்லிக்கொடுத்தான்.

⁴பின்பு தேக்கோவாவைச் சேர்ந்த அப்பெண் அரசனிடம் பேசினாள். அவள் தரையில் விழுந்து முகம் நிலத்தைக் தொடும்படி வணங்கினாள். அவள் குனிந்து, “அரசே, எனக்கு உதவுங்கள்!” என்றாள்.

⁵தாவீது அரசன் அவளிடம், “உனக்கு நேர்ந்த பிரச்சனை என்ன?” என்று கேட்டான்.

அப்பெண், “நான் ஒரு விதவை எனது கணவன் மரித்துப்போனான். ⁶எனக்கு இரண்டு மகன்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் களத்தில் போரிட்டனர். ஒருவரும் அவர்கள் சண்டையைச் சென்று நிறுத்தவில்லை. ஒருவன் மற்றவனைக் கொன்றுவிட்டான்.

⁷இப்போது எனது குடும்பத்தார் எனக்கு விரோதிகளாயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்னை நோக்கி, ‘சகோதரனைக் கொன்ற உனது மகனை அழைத்து வா. நாங்கள் அவனைக் கொல்லவேண்டும். ஏனெனில் அவன் தனது சகோதரனைக் கொன்றிருக்கிறான்’ என்றனர். எனது மகன் நெருப்பில் மீந்திருக்கும் கடைசி கரிநெருப்பைப் போன்றவன். அவன் மரித்தால் எங்கள் குடும்ப விளக்கு அணைந்துவிடும். தந்தையின் சொத்தை சுதந்தரிக்கும்படி பிழைத்திருக்கும் ஒரு மகன் அவனே. அவன் மரித்தால் மரித்துபோன எனது கணவனின் சொத்துக்கள் வேறொருவருக்குச் சொந்தமாகும். அவனது பெயரும் தேசத்திலும் இல்லாதபடி அழிந்துப்போகும்” என்றாள்.

⁸அப்போது அரசன் அப்பெண்ணை நோக்கி, “வீட்டிற்குப் போ. நான் உன் காரியங்களைக் கவனிப்பேன்” என்றான்.

⁹தேக்கோவாவின் பெண் அரசனை நோக்கி, “பழி என் மீது இருக்கட்டும்,

எனது ஆண்டவனாகிய அரசனே! நீர் குற்றமற்றவர். உமது சிங்காசனமும் குற்றமற்றது” என்றாள்.

¹⁰தாவீது அரசன், “யாரோடும் உன் மீது தீயவற்றைக் கூறினால் அவனை என்னிடம் அழைத்து வா. அவன் உன்னை மீண்டும் தொல்லைப்படுத்தமாட்டான்” என்றான்.

¹¹அந்தப் பெண், “தயவுசெய்து, உமது தேவனாகிய கர்த்தருடைய பெயரால் ஆணையிட்டு நீங்கள் அந்த ஜனங்களைத் தடுப்பதாக எனக்கு வாக்களியுங்கள். தனது சகோதரனைக் கொலைச் செய்ததற்காக அவர்கள் எனது மகனைத் தண்டிக்க விரும்புகிறார்கள். அவர்கள் என் மகனை அழிக்காதபடி நீர் பாதுகாப்பீராக. எனக்கு வாக்கு கொடும்” என்றாள்.

தாவீது, “கர்த்தர் உயிரோடிருப்பது போலவே, யாரும் உன் மகனைத் தாக்க மாட்டார்கள். உன் மகனின் தலையிலிருந்து ஒரு முடிசூட நிலத்தில் விழாது” என்றான்.

¹²அப்பெண், “எனது அரசனாகிய ஆண்டவனே, தயவுசெய்து நான் வேறு சிலவற்றை உம்மிடம் பேச அனுமதியும்” என்றாள். அரசன், “சொல்” என்றான்.

¹³அப்போது அப்பெண், “தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு விரோதமாக ஏன் இவ்வாறு திட்டமிடுகிறீர்? இவ்வாறு சொல்லும்போது நீரே குற்றவாளியென்பதைக் காட்டிவிடுகிறீர். ஏனெனில் உமது வீட்டிலிருந்து போகும்படி செய்த உமது மகனை வீட்டிற்குத் திரும்ப அழைத்து வரவில்லை. ¹⁴நாம் எல்லோரும் ஒருநாள் மரிப்போம், நாம் நிலத்தில் சிந்திய தண்ணீரைப் போன்றவர்கள். யாரும் அத்தண்ணீரை நிலத்திலிருந்து மீண்டும் சேகரிக்க முடியாது. தேவன் மக்களை மன்னிப்பாரென்று உமக்குத் தெரியும். பாதுகாப்பான இடத்திற்கு விரட்டப்பட்ட ஜனங்களுக்காக தேவன் திட்டம் வகுத்திருக்கிறார். தேவன் தம்மிடமிருந்து ஓடிப்போகும்படி அவர்களை வற்புறுத்தமாட்டார்.

¹⁵எனது ஆண்டவராகிய அரசனே, நான் இவ்வார்க்கதைகளை உம்மிடம் கூற வந்தேன். ஏனெனில் ஜனங்கள் என்னைப் பயமுறுத்தினர். நான் எனக்குள் சொல்லிய தாவது, ‘நான் அரசனிடம் பேசவேண்டும். அரசன் ஒருவேளை எனக்கு உதவலாம்’.

¹⁶அரசன் நான் சொல்வதைக் கேட்டு, என்னையும் எனது மகனையும் கொல்லவிரும்பும் மனிதனிடமிருந்து காப்பாற்றுவார். அம்மனிதன் தேவை எங்களுக்குக் கொடுத்த பொருட்களைப் பெறாதபடி செய்கிறான்.” ¹⁷எனது அரசனாகிய ஆண்டவனின் வார்த்தைகள் எனக்கு ஆறுதலளிக்கும் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஏனெனில் நீங்கள் தேவனிடமிருந்து வந்த தூதனைப் போன்றவர். நல்லது எது, கெட்டது எது என்பது

உமக்குத் தெரியும். தேவனாகிய கர்த்தர் உம்மோடு இருக்கிறார்” என்றான்.

¹⁸தாவீது அரசன் அந்த பெண்ணிற்கு உத்தரவாக, “நான் கேட்கவிருக்கும் கேள்விக்கு நீ பதில் சொல்லவேண்டும்” என்றான். அப்பெண், “எனது அரசனாகிய ஆண்டவனே, தயவுசெய்து உங்கள் வினாவை சொல்லுங்கள்” என்றான்.

¹⁹அரசன், “இவற்றையெல்லாம் சொல்வதற்கு யோவாப் உனக்குச் சொல்லவில்லையா?” என்று கேட்டான்.

அப்பெண் பதிலாக, “எனது அரசனாகிய ஆண்டவனே, நீங்கள் உயிரோடிருக்கு மளவிற்கு நீங்கள் சரியானவர்! உங்கள் அதிகாரியாகிய யோவாப் என்னிடம் இவற்றையெல்லாம் கூறும்படிச் சொன்னார்.

²⁰நடந்த காரியங்களை நீர் வித்தியாசமான கண்ணோட்டத்தில் பார்ப்பதற்காக யோவாப் இவற்றைச் செய்தார். என் ஆண்டவனே, நீர் தேவதூதனைப் போன்ற ஞானம் உள்ளவர்! உமக்கு இப்பூமியில் நடப்பவையெல்லாம் தெரியும்” என்றான்.

அப்சலோம் எருசலேம் திருப்புதல்

²¹அரசன் யோவாமை நோக்கி, “இதோ, நான் வாக்களித்தபடியே செய்வேன். போய் இளைஞனாகிய அப்சலோமை இப்போதே அழைத்துவாருங்கள்” என்றான்.

²²யோவாப் முகங்குப்புற விழுந்து வணங்கினான். அவன் தாவீது அரசனை வாழ்த்தியபடியே, “நீங்கள் என்னிடம் கருணைக் காட்டுகிறீர்கள் என்பதை இன்று அறிகிறேன். நான் கேட்டதை நீர் நிறைவேற்றுகிறபடியால் அதை நான் அறிகிறேன்” என்றான்.

²³பின்பு யோவாப் எழுந்து கேசுருக்குப் போய் அப்சலோமை எருசலேமுக்கு அழைத்துவந்தான். ²⁴ஆனால் தாவீது அரசன், “அப்சலோம் தனது வீட்டிற்குப் போகலாம். ஆனால் அவன் என்னைப் பார்க்க வரமுடியாது” என்றான். எனவே அப்சலோம் தனது வீட்டிற்குப் போனான். அப்சலோம் அரசனைப் பார்க்கப்போக முடியவில்லை.

²⁵அப்சலோமின் அழகைக் கண்ட ஜனங்கள் வியந்தனர். இஸ்ரவேலில் ஒரு வனம் அப்சலோமைப்போல் அழகுடையவனாக இருக்கவில்லை, தலையிலிருந்து பாதம் வரைக்கும், அவனது உடம்பில் ஒரு பழுதும் இல்லாதிருந்தது. ²⁶ஒவ்வோராண்டின் இறுதியிலும் அப்சலோம் தனது தலையைச் சிரைத்துக்கொண்டான். அவன் சிரைத்தப் பின் தலைமயிரை எடுத்து, நிறுத்துப் பார்த்தான். அது 5 பவுண்டு* எடையுள்ளதாக இருந்தது. ²⁷அப்சலோமுக்கு மூன்று மகன்களும் ஒரு மகளும் இருந்தனர்.

இம்மகளின் பெயர் தாமார். தாமார் ஒரு அழகிய பெண்மணி.

யோவாப்புக்கு அப்சலோம் தன்னை வந்து பார்க்குமாறு வற்புறுத்தல்

²⁸அப்சலோம் இரண்டு ஆண்டுகள் வரை தாவீது அரசனைப் பார்க்க அனுமதியின்றி எருசலேமில் வாழ்ந்தான். ²⁹அப்சலோம் யோவாபிடம் ஆட்களை அனுப்பினான். அவர்கள் யோவாபிடம் அப்சலோமை அரசனிடம் அனுப்புமாறு கூறினார்கள். ஆனால் யோவாப் அப்சலோமிடம் வரவில்லை. இரண்டாவது முறையும் அப்சலோம் ஒரு செய்தியை அனுப்பினான். ஆனால் யோவாப் இம்முறையும் மறுக்கான்.

³⁰அப்போது அப்சலோம் தனது வேலையாட்களிடம், “பாருங்கள், யோவாபின் வயல் எனது வயலுக்கு அருகிலுள்ளது. அவனது வயலில் பார்லியைப் பயிரிட்டிருக்கிறான். போய் அந்த பார்லி பயிரை எரித்து விடுங்கள்” என்றான்.

எனவே அப்சலோமின் வேலையாட்கள் போய் யோவாபின் வயலுக்கு நெருப்பு மூட்டினர். ³¹யோவாப் புறப்பட்டு அப்சலோமின் வீட்டிற்கு வந்தான். யோவாப் அப்சலோமிடம், “உன் வேலையாட்கள் எதற்காக என் வயலைக் கொளுத்தினர்?” என்று கேட்டான்.

³²அப்சலோம் யோவாபிடம், “நான் உனக்குச் செய்தி சொல்லியனுப்பினேன். நான் உன்னை இங்கு வருமாறு அழைத்தேன். உன்னை அரசனிடம் அனுப்ப விரும்பினேன். கேசுரிலிருந்து என்னை இங்கு ஏன் வரவழைத்தார் என்று எனக்காக நீ அவரைக் கேட்க வேண்டும். நான் அவரை நேரில் பார்க்கமுடியாது, எனவே நான் கேசுரில் தங்கியிருந்தால் இன்னும் நன்றாக இருந்திருக்கும். இப்போது நான் போய் அரசனைக் காணவிடுங்கள். நான் பாவம் செய்திருந்தால் அவர் என்னைக் கொல்லும்!” என்றான்.

அப்சலோம் தாவீது அரசன் சந்திப்பு

³³பின்பு யோவாப் அரசனிடம் வந்து அப்சலோமின் வார்த்தைகளைக் கூறினான். அரசன் அப்சலோமை வரவழைத்தான். அப்போது அப்சலோம் அரசனிடம் வந்தான். அப்சலோம் அரசனுக்கு முன்பு தரையில் விழுந்து வணங்கினான். அரசன் அப்சலோமை முத்தமிட்டான்.

அப்சலோம் பல நண்பர்களை கூட்டுதல்

15 இதற்குப் பின்பு அப்சலோம் ஒரு தேரையும் குதிரைகளையும் தனக்காக பெற்றுக் கொண்டான். அவன் தேரைச் செலுத்தும்போது அவனுக்கு முன்னே ஒருவதற்கு 50 ஆட்கள் இருந்தனர்.

²அப்சலோம் அதிகாலையில் எழுந்து நகர வாசலருகே^{*} நின்று, நியாயத்திற்காக தாவீது அரசனிடம் செல்லும் ஆட்களைக் கவனிப்பான். பின்பு அவர்களோடு பேசி, “எந்த நகரத்திலிருந்து வருகிறாய்?” என்பான். அம்மனிதன், “நான் இஸ்ரவேலின் இந்த கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவன்” என்று கூறுவான். ³அப்சலோம் அம்மனிதனிடம், “பாரும், நீ சொல்வது சரியே. ஆனால் தாவீது அரசன் நீ சொல்வதைக் கேட்க மாட்டார்” என்பான்.

⁴அப்சலோம் மேலும், “யாராகிலும் என்னை இந்நாட்டின் நீதிபதியாக நியமிக்க தால் சிக்கலோடு வருகிற ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் நான் உதவிக்கூடும். அவனுக்குத் தக்க தீர்ப்பு கிடைப்பதற்கு நான் உதவுவேன்” என்பான்.

⁵எவனாகிலும் அப்சலோமிடம் வந்து அவனை வணங்கியதும் அப்சலோம் அவனை நெருங்கிய நண் பனாக எண்ணி நடைத்துவான். அப்சலோம் கையை நீட்டி, அவனைத் தொட்டு, முத்தமிடுவான். ⁶தாவீது அரசனிடம் நீதி வேண்டிவந்த எல்லா இஸ்ரவேலருக்கும் அவ்வாறே செய்தான். அதனால் இஸ்ரவேலருடைய இருதயங்களைக் கவர்ந்துக்கொண்டான்.

தாவீதின் அரசைப் பெற அப்சலோம் திட்டம்

⁷நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அப்சலோம் அரசன் தாவீதிடம், “எப்ரோனில் கர்த்தருக்கு நான் கொடுத்த விசேஷ வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவதற்கு போகிறேன். ஆராமியுள்ள கேசூரில் வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கையிடம் அந்த வாக்குறுதியை நான் செய்தேன். ‘என்னை கர்த்தர் எருசலேமுக்குத் திரும்பக் கொண்டுவந்தால் நான் கர்த்தருக்குச் சேவைச் செய்வேன்’ என்றேன்” என்றான்.

⁹தாவீது அரசன், “சமாதானமாகப் போ” என்றான்.

அப்சலோம் எப்ரோனுக்குப் போனான். ¹⁰ஆனால் அப்சலோம் எல்லா இஸ்ரவேல் கோத்திரங்கள் மூலமாகவும் உளவாளிகளை அனுப்பினான். இந்த உளவாளிகள் ஜனங்களிடம், “நீங்கள் எக்காளம் முழங்கியதும், ‘அப்சலோம் எப்ரோனின் அரசன் ஆனால், என்று கூறுங்கள்’” என்றான்.

¹¹அப்சலோம் தன்னோடு வர 200 பேரை அழைத்தான். அவர்கள் எருசலேமிலிருந்து அவனோடு புறப்பட்டனர். ஆனால்

அப்சலோமின் திட்டத்தை அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. ¹²அகித்தோப்பேல் தாவீதுக்கு ஆலோசனை வழங்குபவர்களில் ஒருவன். அவன் கீலோ என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவன். அப்சலோம் பலிகளைச் செலுத்தும்போது அகித்தோப்பேல் நகரத்திலிருந்து (கீலோவிலிருந்து) வருந்துகிறான். அப்சலோமின் திட்டங்கள் சரிவர நிறைவேறிக் கொண்டிருந்தன. ஜனங்களில் பலர் அவனுக்கு ஆதரவளிக்க முன்வந்தனர்.

அப்சலோமின் திட்டங்களை தாவீது அறிகிறான்

¹³ஒரு மனிதன் தாவீதிடம் அச்செய்தியைச் சொல்லவந்தான். அவன், “இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் அப்சலோமைப் பின்பற்றத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள்” என்றான்.

¹⁴அப்போது தாவீது எருசலேமிடம் தன்னோடிருந்த அதிகாரிகளை நோக்கி, “நாம் தப்பித்து விடவேண்டும். நாம் தப்பிக்காவிட்டால் அப்சலோம் நம்மை விட்டு விடமாட்டான். அப்சலோம் நம்மைப் பிடிக்கும் முன்னர் விரைவாய் செயல்படுவோம். அவன் நம் எல்லோரையும் அழிப்பான். அவன் எருசலேம் ஜனங்களை அழிப்பான்” என்றான்.

¹⁵அரசனின் அதிகாரிகள் அவனை நோக்கி, “நீங்கள் சொல்கின்றபடியே நாங்கள் செய்வோம்” என்றார்கள்.

தாவீதும் அவன் ஆட்களும் தப்பிக்கனர்

¹⁶தாவீது தன் வீட்டிலிருந்த எல்லோரோடும் வெளியேறினான். தன் பத்து மனைவியரையும்* வீட்டைக் கவனித்துக் கொள்வதற்கு விட்டுச் சென்றான். ¹⁷எல்லா ஜனங்களும் பின் தொடர்ந்து வர அரசன் வெளியேறினான். கடைசி வீட்டினருகே சற்று நின்றார்கள். ¹⁸தன் அதிகாரிகள் எல்லோரும் அரசன் அருகே நடந்தனர். கிரேத்தியர், பிலேத்தியர், கித்தியர் (காத்திலிருந்து வந்த 600 பேர்) எல்லோரும் அருகே நடந்தார்கள்.

¹⁹அப்போது அரசன் கித்தியனாகிய ஈத்தாயிடம், “நீ ஏன் எங்களோடு வந்துக் கொண்டிருக்கிறாய்? திரும்பிச்சென்று புதிய அரசனோடு (அப்சலோமோடு) தங்கியிரு. நீ ஒரு அந்நியன். இது உன் சொந்த தேசம் அல்ல. ²⁰நேற்றுதான் நீ என்னோடு சேர்வதற்கு வந்தாய். நான் எங்கே செல்கிறேன் என்று தெரியாதபொழுது, உன்னையும் அலைந்துகிரிய என்னோடு அழைத்துச் செல்லவேண்டுமா? வேண்டாம்.

நகர வாசல் இந்த வாசல் வழியாகத்தான் மக்கள் தம் வியாபாரத்துக்காக நுழையார்கள். இதுதான் பல வழக்குகள் தீர்க்குமிடம்.

நான்கு ஆண்டுகள் சில பழைய ஏடுகளில் 40 ஆண்டுகள் என கூறுகின்றன.

மனைவியர் எழுத்தின் பிராகாரமாக, “மறுமனையட்டி” மனைவியரைப்போல இருக்கின்ற வேலைக்காரப் பொண்கள்.

திரும்பிப் போ. உனது சகோதரர்களையும் உன்னோடு அழைத்துச் செல். உனக்கு இரக்கமும் உண்மையும் காட்டப்படும்” என்றான்.

²¹ஆனால் ஈத்தாய் அரசனுக்குப் பதிலாக, “கர்த்தர் உயிரோடிருப்பதைப் போல, நீங்கள் வாழும் காலம்வரைக்கும் நான் உங்களோடு இருப்பேன். வாழ்விலும் மரணத்திலும் நான் உங்களோடு இருப்பேன்!” என்றான்.

²²தாவீது ஈத்தாயைப் பார்த்து, “வா, நாம் கீதரோன் ஆற்றைக் கடக்கலாம்” என்றான்.

எனவே சாக் நகரிலிருந்து வந்த ஈத்தாயும் அவனுடைய எல்லா ஜனங்களும் அவர் களுடைய குழந்தைகளும் கீதரோன் ஆற்றைக் கடந்தார்கள். ²³எல்லா ஜனங்களும் சக்தமாய் அழுதார்கள். தாவீது அரசனும் கீதரோன் ஆற்றைக் கடந்தான். ஜனங்கள் பாலை வனத்திற்குச் சென்றார்கள். ²⁴சாதோக்கும் லேவியரும் தேவனுடைய உடன்படிக்கைப் பெட்டியைச் சமந்து சென்றார்கள். அவர்கள் தேவனுடைய பரிசுத்தப் பெட்டியைக் கீழே வைத்தார்கள். எருசலேமைவிட்டு எல்லா ஜனங்களும் வெளியேறும் வரைக்கும் அபியத்தார் ஜெபம் செய்துக்கொண்டிருந்தான்.

²⁵தாவீது அரசன் சாதோக்கிடம், “தேவனுடைய பரிசுத்தப் பெட்டியை எருசலே முக்குத் திரும்பவும் கொண்டு போ. கர்த்தர் என்னிடம் இரக்கம் காட்டினால் என்னைத் திரும்பவும் வரவழைத்துக்கொள்வார். கர்த்தர் எருசலேமையும் அவருடைய ஆலயத்தையும் பார்ப்பதற்கு எனக்கு உதவுவார். ²⁶கர்த்தர் என்னிடம் கருணை காட்டவில்லை என்பாராயின், அவர் விரும்புகிற எதையும் எனக்குச் செய்யட்டும்” என்றான்.

²⁷அரசன் ஆசாரியனாகிய சாதோக்கைப் பார்த்து, “நீ தீர்க்கதரிசி அல்லவா? நகரத்திற்குச் சமாதானத்தோடு திரும்பிப் போ. உன் மகனாகிய அகிமாசையும் அபியத்தாரின் மகன் யோனத்தானையும் உன்னோடு அழைத்துப் போ. ²⁸ஜனங்கள் பாலைவனத்திற்குள் கடந்து செல்லும் இடங்களில் நான் காத்திருப்பேன். உங்களிடமிருந்து செய்தி எனக்குக் கிடைக்கும் வரைக்கும் நான் காத்திருப்பேன்” என்றான்.

²⁹எனவே சாதோக்கும் அபியத்தாரும் தேவனுடைய பரிசுத்தப் பெட்டியை எருசலேமுக்கு எடுத்துச்சென்று அங்கே தங்கினார்கள்.

அசித்தோப்பேலுக்கு எதிராக தாவீதின் ஜெபம்

³⁰தாவீது ஒலிவமலைக்குப் போனான். அழுதுக்கொண்டிருந்தான். அவன் தலையை மூடிக்கொண்டு, கால்களில் மிதியடி இல்லா

மல் நடந்தான். தாவீதோடிருந்த எல்லா ஜனங்களும் அவர்களுடைய தலைகளை மூடிக்கொண்டனர். அவர்கள் அழுதபடியே, தாவீதோடு சென்றனர்.

³¹ஒருவன் தாவீதிடம், “அப்சலோமோடு திட்டமிட்டவர்களில் அசித்தோப்பேலும் ஒருவன்” என்றான். அப்போது தாவீது, “கர்த்தாவே, நீர் அசித்தோப்பேலின் உபதேசம் பயன்றவையாக இருக்கும்படி செய்யும்” என்று ஜெபம் செய்தான். ³²தாவீது மலையின் உச்சிக்கு வந்தான். இங்கு அவன் அடிக்கடி தேவனை தொழுதுகொள்ள வந்திருக்கின்றான். அப்போது அற்கியனாகிய ஊசாய் அவனிடம் வந்தான். அவன் அங்கி சிழிந்திருந்தது. தலையில் பூமுகி இருந்தது.

³³தாவீது ஊசாய்க்கு, “நீ என்னோடு வந்தால் எனக்குப் பாரமாவாய். ³⁴ஆனால் நீ எருசலேமுக்குத் திரும்பிப் போனால் அசித்தோப்பேலின் அறிவுரை பயன்றதுப் போகும்படி நீ செய்யலாம். அப்சலோமிடம் அரசனே, நான் உங்கள் பணியாள். நான் உங்கள் தந்தைக்குச் சேவை செய்தேன். இப்போது உங்களுக்குச் சேவை செய்வேன்” என்று கூறு. ³⁵ஆசாரியர்களான சாதோக்கும் அபியத்தாரும் உன்னோடு இருப்பார்கள். நீ அரண்மனையில் கேட்கும் செய்திகளை அவர்களிடம் சொல்லவேண்டும். ³⁶சாதோக்கின் மகன் அகிமாசும் அபியத்தாரின் மகன் யோனத்தானும் அவர்களோடிருப்பார்கள். அவர்கள் மூலமாக உனக்குத் தெரியவரும் செய்திகளை எனக்கு அனுப்பு” என்றான்.

³⁷தாவீதின் நண்பனாகிய ஊசாய் நகரத்திற்குப் போனான். அப்சலோம் எருசலேமுக்கு வந்தான்.

சீபா தாவீதைச் சந்திக்கிறான்

16 தாவீது ஒலிவமலை உச்சியின் மேல் கொஞ்சதூரம் நடந்துப்போனான். அங்கு மேவிபோசேத்தின் பணியாளாகிய சீபா தாவீதைச் சந்தித்தான். சீபாவிடம் சேணம் கட்டப்பட்ட இரண்டு கழுதைகள் இருந்தன. கழுதைகள் 200 ரொட்டிகளையும், 100 குலைகள் உலர்ந்த திராட்சைகளையும், 100 கோடைக்காலக் கனிகளையும் ஒரு துருத்தி திராட்சைசரசத்தையும் சமந்து வந்தன. ²தாவீது அரசன் சீபாவைப் பார்த்து, “இவைகளெல்லாம் எதற்கு?” என்று கேட்டான்.

சீபா பதிலாக, “இந்தக் கழுதைகள் அரசனின் குடும்பத்தினர் செல்வதற்காகவும் ரொட்டியும் பழங்களும் அதிகாரிகளின் உணவிற்காகவும், திராட்சைசரசம் பாலை வனத்தில் நடந்து செல்வோர் சோர்வுறும் போது குடிப்பதற்காகவும் பயன்படும்” என்றான்.

³அரசன். “மேவிபோசேத் எங்கே?” என்று கேட்பான்.

சீபா அரசனிடம், “மேவிபோசேத் எருசலேமில் இருக்கிறான். ஏனென்றால் அவன் ‘இன்று என் பாட்டனாரின் அரசை இஸ்ரவேலர்கள் எனக்குத் திருப்பிக் கொடுப்பார்கள்’ என நினைக்கிறான்” என்று கூறினான்.

⁴பின்னர் அரசன் சீபாவிடம், “சரி மேவிபோசேத்திற்கு உரியவற்றையெல்லாம் இப்போது நான் உனக்குத் தருகிறேன்” என்றான்.

சீபா, “நான் உங்களை வணங்குகிறேன். நான் எப்போதுமே உங்கள் தயை பெறுவேன் எனக் கருதுகிறேன்” என்றார்.

சீமேயி தாவீதைச் சபிக்கிறான்

⁵தாவீது புகரிமுக்கு வந்தான். சவுலின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மனிதன் ஒருவன் புகரிமுலிருந்து அங்கு வந்தான். இம்மனிதன் கேராவின் மகனாகிய சீமேயி. சீமேயி தாவீதிடம் தீயவற்றைப் பேசியவனாக வந்தான். அவன் மீண்டும் மீண்டும் தீயனவற்றையே பேசினான்.

⁶தாவீதின் மீதும் அவனது அதிகாரிகள் மீதும் சீமேயி கற்களைவீச ஆரம்பித்தான். ஆனால் மக்களும் வீரர்களும் தாவீதைச் சூழ்ந்து நின்று அவனைக் காத்தனர். ⁷சீமேயி தாவீதைச் சபித்தான். அவன், “கொலைகாரனே! வெளியே போ. வெளியே போ. ⁸கர்த்தர் உன்னைத் தண்டிக்கிறார். ஏனெனில் நீ சவுலின் குடும்பத்தாரைக் கொலைச் செய்தாய். நீ சவுலின் இடத்தில் அரசனாக அமர்ந்தாய். ஆனால் இப்போது கர்த்தர் அபிசாட்சியை உனது மகனான அப்சலோமுக்குக் கொடுத்துள்ளார். இப்போது அதே தீமைகள் உனக்கு நேர்சின்றன. ஏனெனில் நீ ஒரு கொலைகாரன்” என்றான்.

⁹செருயாவின் மகனாகிய அபிசாய் அரசனை நோக்கி, “எனது அரசனாகிய ஆண்டவரே, ஏன் இந்தச் மரித்த நாய் உம்மைச் சபிக்க வேண்டும்?, நான் சீமேயியின் தலையை வெட்டப்போகிறேன்” என்றான்.

¹⁰அதற்கு அரசன், “நான் என்ன செய்யமுடியும், செருயாவின் ஜனங்களே? சீமேயி என்னைச் சபிக்கிறான். ஆனால் அவன் என்னைச் சபிக்குமாறு அவனிடம் கர்த்தர் கூறியுள்ளார்” என்றான்.

¹¹தாவீது அபிசாயிடமும் அவனது பணியாட்சியிடமும், “இங்கே பாருங்கள், என் சொந்த மகனான அப்சலோம் என்னைக் கொல்ல முயல்கிறான். சீமேயி என்ற பெய்யமீன் கோத்திரத்திலிருந்து வந்தவன் என்னைக் கொல்ல அதிக உரிமையுடையவன். அவன் அதைச் செய்யட்டும். அவன் தீய வார்த்தைகளைச்

சொல்லிக் கொண்டே இருக்கட்டும். கர்த்தர் அவ்வாறு செய்ய அவனிடம் கூறியுள்ளார்.

¹²ஒரு வேளை கர்த்தர் தீய காரியங்கள் எனக்கு நேரிடுவதைப் பார்ப்பார். பின்பு கர்த்தர் சீமேயி சொல்லும் தீய காரியங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் பதிலாக நல்லதைச் செய்யலாம்” என்றான்.

¹³இவ்வாறு தாவீதும் அவனுடைய ஆட்களும் பாதையில் தொடர்ந்து நடந்துச் சென்றனர். ஆனால் சீமேயி தாவீதைப் பின் தொடர்ந்தான். மலையோரமுள்ள மறுபுறத்துப் பாதையில் சீமேயி நடந்தான். சீமேயி தீயவற்றைச் சொல்லிக்கொண்டே நடந்தான். சீமேயி கற்களையும் அழக்கையுங்கூட தாவீதின் மீது எறிந்தான்.

¹⁴தாவீது அரசனும் அவனது ஆட்களும் புகரிமுக்கு வந்தனர். அரசனும் அவனது ஆட்களும் சோர்வற்றிருந்தனர். ஆகையால் புகரிமில் ஓய்வெடுத்தனர்.

¹⁵அப்சலோம், அசிக்கோப்பேல், மற்றும் இஸ்ரவேல் அனைவரும் எருசலேமுக்கு வந்தனர். ¹⁶தாவீதின் நண்பனாகிய அற்கியனாகிய ஊசாய் அப்சலோமிடம் வந்தான். ஊசாய் அப்சலோமிடம், “அரசரே! நீண்ட காலம் வாழ்க” என்றான்.

¹⁷அப்சலோம் பதிலாக, “நீ உங்கள் நண்பனான தாவீதுக்கு உண்மையாக இருக்கவில்லை? எருசலேமைவிட்டு உன் நண்பனோடு ஏன் போகவில்லை?” என்று கூறினான்.

¹⁸அதற்கு ஊசாய், “கர்த்தர் தேர்ந்தெடுக்கும் ஆளைச் சார்ந்தவன் நான். இந்த ஜனங்களும் இஸ்ரவேலரும் உம்மைத் தேர்ந்தெடுத்தனர். நான் உம்மோடு தங்குவேன். ¹⁹முன்பு நான் உமது தந்தைக்குப் பணியாற்றியிருக்கிறேன். ஆகவே இப்போது நான் தாவீதின் மகனுக்குப் பணி செய்யவேண்டும். எனவே உமக்குப் பணி செய்வேன்” என்றான்.

அப்சலோம் அசிக்கோப்பேலிடம் அறிவுரை கேட்கிறான்

²⁰அப்சலோம் அசிக்கோப்பேலிடம், “நாம் இப்போது என்ன செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுங்கள்” என்றான்.

²¹அசிக்கோப்பேல் அப்சலோமிடம், “உங்கள் தந்தையார் அவரது மனைவியரில் சிலரை இங்கிருக்கும் வீட்டைக் கவனிக்க விட்டிருந்தார். போய், அவர்களோடு பாலின உறவுக் கொள்ளுங்கள். பின்பு எல்லா இஸ்ரவேலரும் உங்கள் தந்தை உங்களை வெறுப்பதை அறிவார்கள். உங்கள் ஜனங்கள் உங்களுக்கு அதிகமான ஆதரவு காட்ட ஊக்கமடைவார்கள்” என்றான்.

²²பின்பு அவர்கள் அப்சலோமிற்காக வீட்டின் மாடியின்மீது ஒரு கூடாரத்தை அமைத்தனர். அப்சலோம் தன் தந்தையின்

மனைவியரோடு பாலின உறவுக் கொண் டான். இஸ்ரவேலர் அதனைப் பார்த்தனர். ²³அந்நேரத்தில் அசிக்தோப்பேலின் உபதேசம் தாவீதுக்கும் அப்சலோமுக்கும் மிக முக்கிய மானதாக இருந்தது. தேவன் மனிதனுக்குச் சொன்ன வாக்கைப்போன்று முக்கிய மானதாக இருந்தது.

தாவீதைக் குறித்த அசிக்தோப்பேலின் அறிவுரை

17 அசிக்தோப்பேல் மேலும் அப்சலோமிடம், “நான் இப்போது 12,000 ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுப்பேன். இன்றிரவு தாவீதை நான் துரத்துவேன். ²அவன் தளர்ந்து சோர்வுற்றிருக்கும்போது அவனைப் பிடிப்பேன். நான் அவனைக் கலக்கமடையச் செய்வேன். அவனது ஆட்கள் ஓடிவிடுவார்கள். ஆனால் தாவீது அரசனை மட்டும் கொல்வேன். ³பின்பு ஜனங்களுடையெல்லாம் உங்களிடம் அழைத்துவருவேன். தாவீது மயித்துவிட்டால், எல்லா ஜனங்களும் சமாதானத்தோடு திரும்புவார்கள்” என்றான். ⁴இத்திட்டம் அப்சலோமுக்கும் இஸ்ரவேலின் தலைவர்களுக்கும் நல்லதென்பட்டது. ⁵ஆனால் அப்சலோம், “அரசிய னாகிய ஊசாயைக் கூப்பிடுங்கள். அவன் கூறுவதைக் கேட்கவேண்டும்” என்றான்.

அசிக்தோப்பேலின் அறிவுரையை ஊசாய் பாழாக்குகிறான்

⁶ஊசாய் அப்சலோமிடம் வந்தான். அப்சலோம் ஊசாயிடம், “இதுதான் அசிக்தோப்பேல் வகுத்தளித்த திட்டம். நாம் இதைப் பின்பற்றவேண்டுமா? இல்லை யெனில் சொல்லும்” என்றான்.

⁷ஊசாய் அப்சலோமிடம், “இம்முறை அசிக்தோப்பேலின் அறிவுரை சரியாக இல்லை” என்றான். ⁸மேலும் ஊசாய், “உன் தந்தையும் அவரது ஆட்களும் வலியவர்கள் என்பது உனக்குத் தெரியும். தன் குட்டிகளைக் களவுகொடுத்த கரடிகள்போல் அவர்கள் கோபங்கொண்டிருக்கிறார்கள். உன் தந்தை பயறிசிப்பெற்ற வீரர். அவர் ஜனங்களோடு இரவில் தங்கமாட்டார். ⁹அவர் ஒருவேளை குகையிலோ, வேறெங்கோ ஒளிந்திருக்க வேண்டும். அவர் முதலில் உன் ஆட்களைத் தாக்கினால், ஜனங்கள் அச்செய்தியை அறிவார்கள். அவர்கள் ‘அப்சலோமின் ஆட்கள் தோற்கிறார்கள்’ என்று நினைப்பார்கள். ¹⁰பின்பு சிங்கம் போல் தைரியம் கொண்ட ஆட்களும் பயப்படுவார்கள். ஏனென்றால் எல்லா இஸ்ரவேலரும் உங்கள் தந்தை சிறந்தவீரர் என்றும், அவரது ஆட்கள் தைரியமானவர்கள் என்றும் அறிவார்கள்.

¹¹இதுவே நான் சொல்ல விரும்புவதாகும்: நீ தான் முதல் பெயர்சொபா மட்டும் உள்ள இஸ்ரவேலரை ஒன்று திரட்ட

வேண்டும். அப்போது கடலின் மனைலைப் போல் பலர் இருப்பார்கள். பின்பு நீ போருக்குச் செல்லவேண்டும். ¹²நாம் தாவீதை அவர் ஒளிந்திருக்குமிடத்திலிருந்து பிடிக்கலாம். பனித்துளி நிலத்தில் விழுவதுபோல், நாம் தாவீதின்மீது விழுந்து பிடிக்கலாம். தாவீதையும் அவரது ஆட்களையும் கொல்லலாம். யாரும் உயிரோடு இருக்கமாட்டார்கள். ¹³ஒருவேளை நகரத்திற்குள் தாவீது தப்பிச் சென்றால் எல்லா இஸ்ரவேலரும் அங்குக் கயிறுகளைக் கொண்டு வருவர். நகரத்தின் மதில்களை தகர்ப்போம். நகரம் பள்ளத்தாக்காக மாறும்படி செய்வர். ஒரு கல்குட முன்புபோல் நகரத்தில் இராது” என்றான்.

¹⁴அப்சலோமும் இஸ்ரவேலர் எல்லோரும், “அரசியனாகிய ஊசாயின் அறிவுரை அசிக்தோப்பேலுடையதைக் காட்டிலும் சிறந்தது” என்றனர். இது கர்த்தருடைய திட்டமானதால் அவர்கள் அவ்வாறு கூறினார்கள். அசிக்தோப்பேலின் நல்ல அறிவுரை மயிற்றுப்போலும் அப்சலோமும் கர்த்தர் திட்டமிட்டார். அப்சலோமைக் கர்த்தர் இவ்வாறு தண்டிப்பார்.

தாவீதுக்கு ஊசாய் ஒரு எச்சரிக்கை அனுப்புகிறான்

¹⁵இவ்விஷயங்களையெல்லாம் ஆசாரியர்களாகிய சாதோக்குக்கும் அபியத்தாருக்கும் ஊசாய் கூறினான். அசிக்தோப்பேல் அப்சலோமுக்கும் இஸ்ரவேல் தலைவர்களுக்குத் கூறிய காரியங்களை அவன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்தான். சாதோக்கும் அபியத்தாருக்கும் ஊசாய் தான் கூறிய ஆலோசனை பற்றிய செய்தியையும் தெரிவித்தான். ஊசாய், ¹⁶“விரைபங்கள்! தாவீதுக்குச் செய்தி அனுப்புங்கள். இன்றிரவில் ஜனங்கள் பாலையனத்திற்குக் கடந்து செல்லுமிடங்களில் தங்கவேண்டாமெனக் கூறுங்கள். ஆனால் உடனே யோர்தான் நதியைக் கடக்கவேண்டும். நதியைக் கடந்துவிட்டால் அரசனும் அவனுடைய ஜனங்களும் பிடிபட மாட்டார்கள்” என்று கூறினான்.

¹⁷ஆசாரியர்களின் மகன்களாகிய யோனத்தானும் அசிமாசும், இன்றோகேல் என்னுமிடத்தில் காத்திருந்தார்கள். ஊருக்குள் போவதைப் பிறர் காணவேண்டாமென விரும்பினார்கள், எனவே ஒரு வேலைக் காரப் பெண்மணி அவர்களிடம் வந்தாள். அவள் அவர்களுக்குச் செய்தியைத் தெரிவித்தாள். பின்பு யோனத்தானும் அசிமாசும் அரசன் தாவீதிடம் சென்று இவ்விஷயங்களைப்பற்றித் தெரிவித்தனர்.

¹⁸ஆனால் ஒரு சிறுவன் யோனத்தானையும் அசிமாசையும் பார்த்துவிட்டான். அவன் அதைச் சொல்வதற்கு அப்சலோமிடம் ஓடினான். யோனத்தானும் அசிமாசும் விரைவாக ஓடிவிட்டார்கள். அவர்கள் பசுமியில் உள்ள ஒரு மன்தனின் வீட்டை

அடைந்தனர். அவன் மூற்றத்தில் ஒரு சிணறு இருந்தது. யோனத்தானும் அசிமாசும் சினற்றினுள் இறங்கினார்கள். ¹⁹ அம்மனிதனின் மனைவி ஒரு விரிப்பை எடுத்துக் கினற்றின் மீது விரித்தாள். பின்பு அவள் அதன் மீது தானியங்களைப் பரப்பினாள். தானியத்தைக் குவித்து வைத்திருந்தாற்போல் அக்கிணறு காணப்பட்டது. யாரும் யோனத்தானும் அசிமாசும் அங்கு ஒளிந்திருப்பதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. ²⁰ அப்சலோமின் பணியாட்கள் வீட்டிலிருந்த பெண்ணிடம் வந்தார்கள். அவர்கள், “யோனத்தானும் அசிமாசும் எங்கே?” என்று கேட்டார்கள்.

அப்பெண் அப்சலோமின் வேலையாட்களிடம், “அவர்கள் ஏற்கனவே நதியைக் கடந்து விட்டார்கள்” என்று கூறினாள்.

அப்சலோமின் வேலைக்காரர்கள் பின்பு யோனத்தானையும் அசிமாசையும் தேடினர். ஆனால் அவர்களால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. எனவே அப்சலோமின் வேலைக்காரர்கள் எருசலேமுக்குத் திரும்பினார்கள்.

²¹ அப்சலோமின் வேலைக்காரர்கள் போனபிறகு, யோனத்தானும் அசிமாசும் சினற்றிற்கு வெளியே வந்தார்கள். அவர்கள் போய் தாவீது அரசனிடம் சொன்னார்கள். அவர்கள் அவர்கள் தாவீதை நோக்கி, “விரைந்து நதியைக் கடந்து போய்விடுங்கள். அசித்தோப்பேல் உங்களுக்கு எதிராக இந்த காரியங்களைத் திட்டமிட்டுள்ளான்” என்றார்கள்.

²² அப்போது தாவீதும் அவனோடிருந்த எல்லா ஜனங்களும் யோர்தான் நதியைக் கடந்தார்கள். சூரியன் தோன்றும் முன்னர் தாவீதின் ஜனங்கள் யோர்தான் நதியைக் கடந்துவிட்டிருந்தனர்.

அசித்தோப்பேல் தற்கொலை செய்து கொள்கிறான்

²³ இஸ்ரவேலர் தனது அறிவுரையை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று அசித்தோப்பேல் கண்டான். அசித்தோப்பேல் கழுதையின்மேல் சமைகளை ஏற்றிக்கொண்டான். அவன் நகரத்திலிருந்த தன் வீட்டிற்குச் சென்றான். அவன் தன் குடும்பக் காரியங்களை ஒழுங்கு படுத்தி, அவன் தூக்கு போட்டுக்கொண்டான். அசித்தோப்பேல் மரித்தபிறகு, ஜனங்கள் அவனை அவனது தந்தையின் கல்லறைக்குள் புதைத்தார்கள்.

அப்சலோம் யோர்தான் நதியைக் கடக்கிறான்

²⁴ தாவீது மக்னாயீமை வந்தடைந்தார். அப்சலோமும் இஸ்ரவேலரும் யோர்தான் நதியைக் கடந்தனர். ²⁵ அப்சலோம் அமாசாவைப் படைக்குத் தலைவனாகக்

கினான். அமாசா யோவாபின் பதவியை வசிக்கான்* அமாசா இஸ்மவேலனாகிய எத்திராவின் மகன். அவன் செருயாவின் சகோதரியாகிய நாகாசின் மகளாகிய அபிகாயில் அமாசாவின் தாய். (செருயா யோவாபின் தாய்.)

²⁶ கீலோபர் தேசத்தில் அப்சலோமும் இஸ்ரவேலரும் பாளையமிறங்கினார்கள்.

சோபி, மாகீர், பர்சிலா ஆகியோர்

²⁷ தாவீது மக்னாயீமை வந்தடைந்தார். அந்த இடத்தில் சோபி, மாகீர், பர்சிலா ஆகியோர் இருந்தனர். (அம்மோனியரின் ஊராகிய ரப்பாவைச் சார்ந்தவன் சோபி நாகாசின் மகன் லோதேபாரிலிருந்து அம்மியேலின் மகனாகிய மாகீர் வந்தான். கீலோயாத்திலுள்ள ரோகிலிமிலிருந்து வந்தவன் பர்சிலா.) ²⁸⁻²⁹ அவர்கள், “பாலைவனத்தில் ஜனங்கள் சேர்வோடும், பசியோடும், தாகத்தோடும் இருக்கிறார்கள்” என்றார்கள். தாவீதும் அவரின் ஜனங்களும் உண்பதற்காகவும் குடிப்பதற்காகவும் அவர்கள் பல பொருட்களைக் கொண்டு வந்தார்கள். படுக்கைகள், குவளைகள், மண்பாண்டங்கள் ஆகியவற்றையும் அவர்கள் கொண்டு வந்தனர். அவர்கள் கோதுமை, பார்ல், மாவு, வறுத்த தானியங்கள், பெரும்பயிறு, சிறும்பயிறு, உலர்ந்த கொட்டைகள், தேன், வெண்ணெய், ஆடுகள், பால்கட்டிகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு வந்தார்கள்.

தாவீது போருக்குத் தயாராகிறான்

18 தாவீது தன் ஆட்களை எண்ணிப் பார்த்தான். 1,000 பேருக்கு ஒரு படைத்தலைவனாகவும் 100 பேருக்கு ஒரு படைத்தலைவனாகவும் ஜனங்களை வழி நடத்துவோரை நியமித்தான். ² ஜனங்களை மூன்று பிரிவினராகப் பிரித்தான். பின்பு ஜனங்களை வெளியே அனுப்பினான். மூன்றில் ஒரு பகுதி ஜனங்களை யோவாப் வழிநடத்தினான். மற்றொரு, மூன்றில் ஒரு பகுதியினரை செருயாவின் மகனும் யோவாபின் சகோதரனுமாகிய அபிசாய் வழி நடத்தினான். காத்திலிருந்து வந்த ஈத்தாயி மூன்றாவது பிரிவு ஜனங்களை வழி நடத்தினான்.

தாவீது அரசன் ஜனங்களிடம், “நானும் உங்களோடு வருவேன்” என்று கூறினான். ³ ஆனால் ஜனங்கள், “இல்லை. நீங்கள் எங்களோடு வரக்கூடாது. ஏனெனில் நாங்கள் (யுத்தத்தில்) ஓடிவிட்டால் அப்சலோமின் ஆட்கள் பொருட்படுத்த மாட்டார்கள். நம்மில் பாதிபேர் கொல்லப்

அமாசா யோவாபின் பதவியை வசிக்கான் யோவாப் இன்னும் தாவீதிற்கு உகவினான் தாவீது அப்சலோமிடமிருந்து ஓடிவந்தபொழுது யோவாப் தாவீதின் படையின் மூன்று தளபதிகளில் ஒருவனாக இருந்தான். பார்க்க 2சாமு. 18:2.

பட்டாலும், அப்சலோமின் ஆட்கள் கவலைப்பட மாட்டார்கள். ஆனால் நீங்கள் எங்களில் 10,000 பேருக்கு ஒப்பானவர்கள்! நீங்கள் நகரத்தில் தங்கியிருப்பதே நல்லது. பின்பு, எங்களுக்கு உதவி தேவையானால், நீங்கள் எங்களுக்கு உதவமுடியும்” என்றார்கள்.

⁴அரசன் ஜனங்களை நோக்கி, “நீங்கள் சிறந்ததென முடிவெடுக்கும் காரியத்தையே நான் செய்வேன்” என்றான்.

பின்பு அரசன் வாயிலருகே வந்து நின்றான். படை வெளியே சென்றது. அவர்கள் 100 பேராக மற்றும் 1,000 பேராக அணிவகுத்துச் சென்றனர்.

“அப்சலோமிடம் மென்மையாய் நடந்துக்கொள்ளுங்கள்!”

⁵யோவாப், அபிசாயி, ஈத்தாய் ஆகியோருக்கு அரசன் ஒரு கட்டளையிட்டான். அவன், “இதை எனக்காகச் செய்யுங்கள்: அப்சலோமிடம் மென்மையாய் நடந்துக் கொள்ளுங்கள்!” என்றான்.

ஜனங்கள் எல்லாரும் அப்சலோமைக் குறித்து படைத் தலைவர்களுக்கு அரசன் இட்ட கட்டளையைக் கேட்டார்கள்.

தாவீதின் படை அப்சலோமின் படை யைத் தோற்கடிக்கிறது

⁶அப்சலோமின் இஸ்ரவேலருடைய படையைத் தாவீதின் படை களத்தில் சந்திக்கத்து. அவர்கள் எப்பிராயின் காட்டில் சண்டையிட்டனர். ⁷தாவீதின் படை இஸ்ரவேலரைத் தோற்கடித்தது. அன்றைக்கு 20,000 ஆட்கள் கொல்லப்பட்டனர்.

⁸அப்போர் தேசமெங்கும் பரவியது. அன்றைக்கு வானால் மரித்தோரைக்காட்டிலும் காட்டில் மரித்தவர்களே அதிக எண்ணிக்கையில் இருந்தனர்.

⁹அப்சலோம் தாவீதின் அதிகாரிகளைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. அப்சலோம் தனது கோவேறு சுழுவையின் மேலேறிக்கொண்டு, தப்பித்துச்செல்ல முயன்றான். ஒரு பெரிய கர்வாலி மரத்தின் கீழே அந்தக் கோவேறு சுழுவைச் சென்றது. அதன் கிளைகள் அடர்த்தியாக இருந்தன, அப்சலோமின் தலை மரத்தில் அசுப்பட்டுக்கொண்டது. அவன் ஏறிவந்த கோவேறு சுழுவை ஓடி விட்டதால், அப்சலோம் நிலத்திற்கு மேலாகத் * தொங்கிக்கொண்டிருந்தான்.

¹⁰ஒரு மனிதன் நிகழ்ந்தது அனைத்தையும் பார்த்தான். அவன் யோவாபிடம், “ஓர் கர்வாலி மரத்தில் அப்சலோம் தொங்கிக்

கொண்டிருப்பதை நான் கண்டேன்” என்றான்.

¹¹யோவாப் அம்மனிதனை நோக்கி, “ஏன் அவனைக் கொன்று நிலத்தில் விழும்படியாகச் செய்யவில்லை? நான் உனக்கு ஒரு கச்சையையும் 10 வெள்ளிக்காசையும் கொடுத்திருப்பேன்” என்றான்.

¹²அம்மனிதன் யோவாபை நோக்கி, “நீங்கள் எனக்கு 1,000 வெள்ளிக்காசைக் கொடுத்தாலும் நான் அரசனின் மகனைக் காயப்படுத்த முயலமாட்டேன். ஏனெனில் உங்களுக்கும், அபிசாயிக்கும், ஈத்தாயிக்கும் அரசன் இட்ட கட்டளையை நாங்கள் கேட்டோம். அரசன், ‘இளைய அப்சலோமைக் காயப்படுத்தாதபடி பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்’ என்றான். ¹³நான் அப்சலோமைக் கொன்றால், அரசன் கண்டுபிடித்துவிடுவான். அப்போது நீங்களே என்னைத் தண்டிப்பீர்கள்” என்றான்.

¹⁴யோவாப், “நான் உன்னோடு இங்குப் பொழுதை வணாக்கமாட்டேன்!” என்றான்.

அப்சலோம் உயிரோடு இன்னும் ஓக் மரத்தில் தொங்கிக்கொண்டிருந்தான். யோவாப் மூன்று ஈட்டிகளை எடுத்தான். அவற்றை அப்சலோமை நோக்கி எறிந்தான். அவை அப்சலோமின் இருதயத்தைத் துளைத்தன. ¹⁵யோவாபுக்கு யுத்தத்தில் உதவிய பத்து இளம் வீரர்கள் இருந்தனர். அந்தப் பத்துப்பேரும் அப்சலோமைச் சூழ்ந்துநின்று அவனைக் கொன்றனர்.

¹⁶யோவாப் எக்காளம் ஊதி அப்சலோமின் இஸ்ரவேலரைத் துரத்துவதை நிறுத்து மாறு அறிவித்தான். ¹⁷பின்பு அப்சலோமின் உடலை யோவாபின் ஆட்கள் எடுத்துக் காட்டிலிருந்து ஒரு பெரிய குழியில் இட்டனர். அக்குழியைப் பெரிய கற்களால் மூடினார்கள்.

அப்சலோமைப் பின்பற்றிய இஸ்ரவேலர் ஓடிப்போய், தங்கள் வீடுகளை அடைந்தனர்.

¹⁸அப்சலோம் உயிரோடிருந்தபோது அரசனின் பள்ளத்தாக்கில் ஒரு தூணை நிறுவினான். அப்சலோம், “எனது பெயரை நிலை நிறுத்துவதற்கு எனக்கு மகன் இல்லை” என்றான். எனவே அத்தூணுக்கு தனது பெயரிட்டான். அத்தூண் இன்றைக்கும் “அப்சலோமின் ஞாபகச்சின்னம்” என்று அழைக்கப்படுகிறது.

யோவாப் தாவீதுக்கு செய்தியனுப்புகிறான்

¹⁹சாதோக்கின் மகனாகிய அசிமாஸ் யோவாபை நோக்கி, “நான் ஓடிப்போய் தாவீது அரசனுக்குச் செய்தியைத் தெரிவிப்பேன். அவருக்காக பகைவனை கர்த்தாதாமே அழித்தார் என்று சொல்வேன்” என்றான்.

²⁰யோவாப் அசிமாசிடம், “வேண்டாம், நீ இன்று தாவீதுக்குச் செய்தியைச் சொல்ல வேண்டாம். இன்றல்ல, இன்னொரு நாள் செய்தியைக் கொண்டுபோகலாம். ஏனெனில்,

நிலத்திற்கு மேல் எழுத்தின் பிராகாரமாக, “வானத்திற்கும் புமிக்கும் நடுவில்.”

அரசனின் மகன் மரித்துவிட்டான்” என்றான்.

²¹பின்பு யோவாப் கூஷியை நோக்கி, “நீ பார்த்த காரியங்களை அரசனிடம் போய்ச்சொல்” என்றான்.

கூஷியன் யோவாபை வணங்கினான். பின்பு அவன் தாவீதுக்குச் சொல்ல ஓடினான்.

²²ஆனால் சாதோக்கின் மகனாகிய அசிமாஸ் யோவாபை மீண்டும் வேண்டிய வனாய், “எது நடந்தாலும் பரவாயில்லை, கூஷியன் பின்னால் ஓட என்னை அனுமதியுங்கள்!” என்றான்.

யோவாப், “மகனே, ஏன் நீ செய்தியைக் கொண்டுபோக வேண்டும் என நினைக்கிறாய்? நீ கூறப்போகும் செய்திக்கு எந்தப் பரிசையும் பெற மாட்டாய்” என்றான்.

²³அசிமாஸ் பதிலாக, “எது நடந்தாலும் பரவாயில்லை, நான் ஓடுவேன்” என்றான்.

யோவாப் அசிமாசிடம், “ஓடு!” என்றான்.

அப்போது அசிமாஸ் யோர்தான் பள்ளத் தாக்கு வழியாக ஓடினான். அவன் கூஷியனை முந்திவிட்டான்.

தாவீது செய்தியை அறிகிறான்

²⁴நகர வாயில்கள் இரண்டிற்கும் நடுவே தாவீது உட்கார்ந்திருந்தான். வாயில் மதிலின் கூரையில் காவலன் போய் நின்றான். ஒரு மனிதன் தனித்து ஓடிவருகிறதைக் காவலன் கண்டான். ²⁵காவலன் தாவீது அரசனிடம் உரக்கச் சொன்னான்.

தாவீது அரசன், “அம்மனிதன் தனித்து வந்தால் அவன் செய்திக் கொண்டு வருகிறான்” என்றான்.

அம்மனிதன் அருகே வந்துக்கொண்டிருந்தான். ²⁶காவலன் மற்றொரு மனிதனும் ஓடிவருவதைக் கண்டான். காவலன் வாயிற்காப்போனிடம், “பார்! மற்றொருவனும் தனியாக ஓடிவருகிறான்!” என்றான்.

அரசன், “அவனும் செய்திக் கொண்டு வருகிறான்” என்றான்.

²⁷காவலன், “சாதோக்கின் மகன் அசிமாசைப்போல் முகல் மனிதன் ஓடிவருகிறான்” என்றான்.

அரசன், “அசிமாஸ் நல்லமனிதன். அவன் நற்செய்தியைக் கொண்டு வரக்கூடும்” என்றான்.

²⁸அசிமாஸ் அரசனிடம், “எல்லாம் நல்லபடி நடந்தது!” என்றான். அசிமாஸ் அரசனை வணங்கினான். அவனது முகம் நிலத்திற்கு அருகில் வந்தது. அசிமாஸ், “உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தரை துதியுங்கள்! எனது அரசனாகிய ஆண்டவனே, உங்களுக்கு எதிரான ஆட்களைக் கர்த்தர் தோற்கடித்தார்” என்றான்.

²⁹அரசன், “இளம் அப்சலோம் நலமா?” என்று கேட்டான்.

அசிமாஸ் பதிலாக, “யோவாப் என்னை அனுப்பியபோது பெரிய சந்தடியிருந்தது. அது என்னதென்று எனக்குத் தெரியாது” என்றான்.

³⁰அப்போது அரசன், “இங்கே வந்து நின்று காத்திரு” என்றான். அசிமாசும் தள்ளிப்போய் நின்றான்.

³¹கூஷியன் வந்தான். அவன், “எனது ஆண்டவனாகிய அரசனுக்குச் செய்தி இது. உங்களுக்கு எதிரான ஜனங்களை கர்த்தர் இன்று தண்டிக்கார்!” என்றான்.

³²அரசன் கூஷியனை நோக்கி, “இளம் அப்சலோம் நலமா?” என்றான்.

கூஷியன் பதிலாக, “உங்களுக்கு எதிராக வரும் பகைவர்களும் ஜனங்களும் இந்த இளம் மனிதனைப் (அப்சலோமைப்) போல தண்டிக்கப்படுவார்கள் என நம்புகிறேன்” என்றான்.

³³அப்போது அப்சலோம் மரித்துவிட்டான் என்பதை அரசன் அறிந்தான். அரசன் நிலைகுலைந்தான். நகரவாயிலின் மேலிருந்த அறைக்கு அவன் சென்றான். அங்கே அவன் அழுதான். போகும்போது, “எனது மகன் அப்சலோமே, என் மகன் அப்சலோமே! நான் உனக்காக மரித்திருக்கலாம் என விரும்புகிறேன், என் மகனே, என் மகனே!” என்றான்.

யோவாப் தாவீதைக் கடிந்துக் கொள்கின்றான்

19 ஜனங்கள் யோவாபுக்குச் செய்தியைத் தெரிவித்தனர். அவர்கள் யோவாபை நோக்கி, “பாருங்கள் அரசர் அப்சலோமுக்காக மிசகம் அழுது துக்கமாய் இருக்கிறார்” என்றார்கள்.

²அன்றைய போரில் தாவீதின் படை வெற்றிபெற்றது. ஆனால் அந்தநாள் எல்லோருக்கும் துக்கநாளாக அமைந்தது. “அரசன் தனது மகனுக்காக அதிக துக்கமடைந்துள்ளான்” என்பதை ஜனங்கள் கேள்விப்பட்டால், அது மிகுந்த துக்கநாள் ஆயிற்று.

³ஜனங்கள் அமைதியாக நகரத்திற்குள் வந்தனர். போரில் தோற்கடிக்கப்பட்டு, ஓடிப்போன ஜனங்களைப்போல் அவர்கள் இருந்தார்கள். ⁴அரசன் முகத்தை மூடிக்கொண்டிருந்தான். “எனது மகன் அப்சலோமே, ஓ அப்சலோமே, என் மகனே, என் மகனே!” என்று அவன் சத்தமிட்டு அழுதுக் கொண்டிருந்தான்.

⁵அரசனின் அரண்மனைக்குள் யோவாப் வந்தான். யோவாப் அரசனைப் பார்த்து, “உங்கள் ஒவ்வொரு அதிகாரிகளையும் நீங்கள் புண்படுத்துகிறீர்கள். பாருங்கள் அந்த அதிகாரிகள் இன்று உங்கள் உயிரைக்

காப்பாற்றினார்கள். அவர்கள் உங்கள் மகன்கள், மகன்கள், மனைவிகள், வேலைக்காரிகள் ஆகியோரினின் உயிர்களுக்கும் காப்பாற்றினார்கள். ⁶உங்களைப் பகைக்கிறவர்களை நீர் நேசிக்கிறீர். உங்களை நேசிக்கிறவர்களை நீர் வெறுக்கிறீர். உங்கள் அதிகாரிகளும் உங்கள் காரர்களும் உங்களுக்கு ஒரு பொருட்டல்ல என்பதை இன்று வெளிப்படுத்திவிட்டீர்கள். அப்சலோம் உயிரோடிருந்து, நாங்கள் அனைவரும் சொல்லப்பட்டிருந்தால் நீர் மிகவும் மசிழ்ச்சியடைந்திருப்பீர்கள் என்பதை அறிந்துக்கொள்ள முடிகிறது! ⁷இப்போது எழுந்து போய், உங்கள் அதிகாரிகளிடம் பேசுங்கள். அவர்களை உற்சாகப்படுத்துங்கள்! இப்போதே எழுந்து நீங்கள் அவ்வாறு செய்யாவிட்டால், இன்றிரவு உம்மோடு ஒருவன்கூட இருக்கமாட்டான் என்று கர்த்தர் மீது ஆணையிட்டுச் சொல்கிறேன். நீங்கள் குழந்தையாயிருந்ததிலிருந்து அனுபவித்த எல்லா துன்பங்களையும்விட அது கீமையானதாக இருக்கும்” என்றான்.

⁸அப்போது அரசன் நகரவாயிலுக்குச் சென்றான். அரசன் வாயிலருகே வந்துள்ளான் என்ற செய்தி பரவியது. எனவே எல்லோரும் அரசனைக் காணவந்தனர்.

தாவீது மீண்டும் அரசனாதல்

அப்சலோமைப் பின்பற்றிய இஸ்ரவேலர் வீடுகளுக்கு ஓடிப்போய்விட்டனர். ⁹எல்லா இஸ்ரவேல் கோத்திரங்களைச் சேர்ந்த ஜனங்களும் விவாதிக்கக் கொடங்கினார்கள். அவர்கள், “பெலிஸ்தியாமிருந்தும் பிற பகைவரிடமிருந்தும் தாவீது அரசர் நம்மைக் காப்பாற்றினார். தாவீது, அப்சலோமிடமிருந்து ஓடிப்போனார். ¹⁰நம்மை ஆள்வதற்கு அப்சலோமைத் தேர்ந்தெடுத்தோம். ஆனால் அவன் போரில் மரித்துப்போனான். நாம் தாவீதை மீண்டும் அரசனாக்கவேண்டும்” என்றார்கள்.

¹¹தாவீது அரசன் ஆசாரியர்களாகிய சாதோக்குக்கும் அபியத்தாருக்கும் செய்தியனுப்பினார். தாவீது, “யூதாவின் தலைவர்களிடம் பேசுங்கள். அவர்களிடம் கூறுங்கள், ‘தாவீதை தன் வீட்டிற்கு அழைத்துவரும் கடைசி கோத்திரமாக நீங்கள் இருப்பதேன்? பாருங்கள், இஸ்ரவேலர் எல்லோரும் அரசனை மீண்டும் அரண்மனைக்கு அழைத்து வருவதைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ¹²நீங்கள் எனது சகோதரர்கள், நீங்கள் என் குடும்பம். அவ்வாறிருக்கையில் அரசனை வீட்டிற்குத் திரும்ப அழைப்பதற்கு நீங்கள் கடைசி கோத்திரமாக இருப்பதேன்?’ என்று சொல்லுங்கள். ¹³அமசாவிடம், ‘நீங்கள் எனது குடும்பத்தின் ஒரு பகுதியினர். யோவாபின் இடத்தில் உங்களைப் படைத்தலைவன் ஆக்கா

விட்டால் தேவன் என்னைத் தண்டிக்கட்டும்’ என்று சொல்லுங்கள்” என்றான். ¹⁴தாவீது யூதாவின் ஜனங்களின் இருதயங்களைத் தொட்டான், அவர்கள் ஒரே மன்தனைப்போன்று அவன் கூறியதற்குச் சம்மதித்தனர். யூதா ஜனங்கள் அரசனுக்குச் செய்தியனுப்பினார்கள். அவர்கள், “நீங்களும் உங்கள் அதிகாரிகளும் திரும்பிவாருங்கள்” என்றனர்.

¹⁵பின்பு தாவீது அரசன் யோர்தான் நதிக்கு வந்தான். யூதா ஜனங்கள் அரசனைக் காண வந்தனர். தாவீது அரசனை யோர்தான் நதியைத் தாண்டி அழைத்துச் செல்வதற்காக அவர்கள் அங்கு வந்தனர்.

சீமேயி தாவீதிடம் தன்னை மன்னிக்கும் படி வேண்டுகிறான்

¹⁶கேராவின் மகனாகிய சீமேயி பென்யமீன் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவன். அவன் பசுரியில் வாழ்ந்தான். தாவீது அரசனைச் சந்திப்பதற்குச் சீமேயி விரைந்தான். யூதாவின் ஜனங்களோடு சீமேயி வந்தான். ¹⁷பென்யமீன் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த 1,000 ஆட்சுளும் சீமேயியோடு வந்தனர். சவுலின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த சீபா என்னும் பணியாளும் வந்தான். சீபா தன் 15 மகன்களையும் 20 பணியாட்களையும் தன்னோடு அழைத்துவந்தான். தாவீது அரசனைச் சந்திப்பதற்கு இவர்கள் எல்லோரும் யோர்தான் நதிக்கு விரைந்தனர்.

¹⁸அரசனின் குடும்பத்தை மீண்டும் யூதாவுக்கு அழைத்துவருவதில் உதவுவதற்காக ஜனங்கள் யோர்தான் நதியைக் கடந்தனர். அரசன் விரும்பியவாடு ஜனங்கள் செயல்பட்டனர், அரசன் நதியைக் கடந்துகொண்டிருக்கும்போது, கேராவின் மகனாகிய சீமேயி அவனைச் சந்திப்பதற்கு வந்தான். அரசனுக்கு முன் சீமேயி தரையில் விழுந்து வணங்கினான். ¹⁹சீமேயி அரசனிடம், “என் ஆண்டவனே, நான் செய்த தவறுகளை மனதில் வைத்துக்கொள்ளாதீர்கள். எனது அரசனாகிய ஆண்டவனே, நீர் எருசலேமை விட்டுப்போனபோது நான் செய்த தீய காரியங்களை நினைவில் வைத்துக் கொள்ளாதீர்கள். ²⁰நான் பாவம் செய்தேன் என்பதை நீங்கள் அறிவீர். யோதேப்பின் குடும்பத்திலிருந்து வந்து உங்களைச் சந்திக்கிற முகல் மனிதன் நான், எனது ஆண்டவனாகிய அரசனே” என்றான்.

²¹ஆனால் செருயாவின் மகனாகிய அபிசாய், “கர்த்தரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசனுக்குத் தீமை நிகழவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டதால் நாம் சீமேயியைக் கொல்லவேண்டும்” என்றான்.

²²தாவீது, “செருயாவின் மகன்களே, நான் உங்களுக்கு என்ன செய்யவேண்டும்? இன்று

நீங்கள் என் எதிராளி. ஆனால் இஸ்ரவேலில் ஒருவனும் இன்று கொல்லப்படமாட்டான். இஸ்ரவேலுக்கு நான் அரசன் என்பது இன்று எனக்குத் தெரியும்” என்றான்.

²³பிறகு அரசன் சீமேயியை நோக்கி, “நீ மரிக்கமாட்டாய்” என்றான். அரசன் சீமேயியைக் கொல்லப்போவதில்லை என்று சீமேயிக்கு வாக்களித்தான்.*

மேவிபோசேத் தாவீதைப் பார்த்துப் போகிறான்

²⁴தாவீது அரசனைக் காண சவுலின் பேரனாகிய மேவிபோசேத் வந்தான். மேவி போசேத் அரசன் எருசலேமிலிருந்து போனதிலிருந்து அமைதியோடு திரும்பி வரும் வரைக்கும், அவனது கால்களைச் சத்தம் பண்ணவில்லை. தாடியைச் சவரம் செய்துகொள்ளவில்லை, அவனது ஆடைகளை வெளுக்கவில்லை. ²⁵மேவிபோசேத் எருசலேமிலிருந்து அரசனைச் சந்திக்க வந்தான். அரசன் மேவிபோசேத்தை நோக்கி, “மேவிபோசேத், நான் எருசலேமிலிருந்து ஓடிப்போனபோது நீ ஏன் என்னோடு வரவில்லை?” என்று கேட்டான்.

²⁶மேவிபோசேத் பதிலாக, “எனது அரசனாகிய ஆண்டவனே, எனது வேலையாளர் (சீபா) என்னை ஏமாற்றிவிட்டான். நான் சீபாவிடம், “நான் முடவன் எனவே கழுதையில் ஏற்றி வை. நான் கழுதையின் மேலேறி அரசனோடு போவேன்” என்றேன்.

²⁷ஆனால் எனது வேலையாளர் என்னை ஏமாற்றிவிட்டான். என்னைக் குறித்து தீய செய்திகளை உங்களிடம் சொல்லி இருக்கிறேன். தேவதூதனைப் போன்றவன் எனது அரசனாகிய ஆண்டவன் என்பது என் எண்ணம், உங்களுக்கு நல்லதென்று தோன்றுவதைச் செய்யுங்கள். ²⁸எனது பாட்டனாரின் குடும்பத்தார் எல்லோரையும் நீங்கள் கொன்றிருக்கமுடியும். ஆனால் நீங்கள் அதைச் செய்யவில்லை. உங்கள் மேசையில் உண்கிறவர்களோடு என்னையும் வைத்தீர்கள். எனவே எதைக் குறித்தும் அரசனோடு முறையிட எனக்கு உரிமையில்லை” என்றான்.

²⁹அரசன் மேவிபோசேத்தை நோக்கி, “உனது கஷ்டங்களைக் குறித்து அதிகமாக எதுவும் சொல்லாதே. இதுவே நான் செய்த முடிவு: நீயும் சீபாவும் தேசத்தைப் பிரித்துக் கொள்ளுங்கள்” என்றான்.

³⁰மேவிபோசேத் அரசனிடம், “நிலம் முழுவதையும் சீபாவே எடுத்துக்கொள்ளட்டும். ஏனெனில் எனது அரசனாகிய ஆண்டவன் சமாதானத்தோடு சொந்த

வீட்டிற்கே மீண்டும் வந்து சேர்ந்திருக்கிறீர்கள்! இதுவே எனக்குப் போதும்” என்றான்.

பர்சிலாவைத் தன்னோடு வரும்படியாக தாவீது கோசிறான்

³¹கீலேயாதின் பர்சிலா ரோகிலிமிலிருந்து வந்தான். தாவீது அரசனோடு அவன் யோர்தான் நதிக்கு வந்தான். நதியைக் கடந்து அரசனை அழைத்துச் செல்வதற்காக அவன் அரசனோடு போனான். ³²பர்சிலா மிகவும் வயது முதிர்ந்தவன். அவனுக்கு 80 வயது. மக்னாயீமில் தாவீது தங்கியிருந்தபோது அவனுக்கு உணவும் பிற பொருட்களும் கொடுக்கான். அவன் செல்வந்தனாக இருந்தபடியால் அவனால் இதைச் செய்யமுடிந்தது. ³³தாவீது பர்சிலாவிடம், “என்னோடு நதியைக் கடந்துவா. என்னோடு எருசலேமில் நீ வாழ்ந்தால் நான் உன்னைப் பராமரிப்பேன்” என்றான்.

³⁴ஆனால் பர்சிலா அரசனிடம், “நான் எவ்வளவு வயது முதிர்ந்தவன் என்பது எனக்குத் தெரியுமா? நான் உன்னோடு எருசலேமுக்குப் போகமுடியும் என நீ நினைக்கிறாயா? ³⁵எனக்கு 80 வயது! எது நல்லது, எது கெட்டது என்று கூறுவதற்கும் இயலாத முதிர்ந்த வயது. நான் உண்ணும், பருகும் உணவுகளின் சுவையறிய இயலாதவன். பாடுகிற ஆண்களின், பெண்களின் சத்தத்தைக் கேட்கவும் இயலாத அளவிற்கு வயதில் முதிர்ந்தவன். நீ ஏன் என்னைப்பற்றிக் சுவலைப்படுகிறாய்?”

³⁶உன்னிடமிருந்து எனக்கு எந்த பரிசும் வேண்டாம். நான் உன்னோடு யோர்தான் நதியைத் தாண்டுவேன். ³⁷ஆனால், நான் திரும்பிப்போக அனுமதியுங்கள். அப்போது நான் எனது நகரத்தில் மரித்து எனது தந்தை, தாய் ஆகியோரின் கல்லறையில் அடக்கம் செய்யப்படுவேன். சிம்காம் உங்களுக்குப் பணியாளாயிருப்பான். எனது அரசனாகிய ஆண்டவனே, அவன் உங்களோடு வரட்டும். உங்கள் விருப்பப்படியே அவனை நடுத்தும்” என்றான்.

³⁸அரசன் பதிலாக, “சிம்காம் என்னோடு வருவான். உனக்காக நான் அவனிடம் இரக்கம் காட்டுவேன். நான் உனக்காக எதையும் செய்வேன்” என்றான்.

தாவீது வீட்டிற்குப் போகிறான்

³⁹அரசன் பர்சிலாவை முததமிட்டு வாழ்த்தினான். பர்சிலா வீட்டிற்குத் திரும்பிப் போனான். அரசனும் அவனது ஜனங்கள் எல்லோரும் நதியைக் கடந்தனர்.

⁴⁰அரசன் யோர்தான் நதியைத் தாண்டி, கில்காலுக்குப் போனான். சிம்காம் அவனோடு சென்றான். யூதா ஜனங்கள் எல்லோரும் இஸ்ரவேலில் பாதிப்புகள்

அரசன் ... வாக்களித்தான் தாவீது சீமேயியைக் கொல்லவில்லை. ஆனால் சில ஆண்டுகளுக்கு பிறகு, தாவீதின் மகன் சாலமோன் சீமேயியை மரணத்துக்குப்படுத்தும்படி கட்டளையிட்டான். பார்க்க 1 இராஜா. 2:44-46.

யினரும் தாவீதை நதியைத் தாண்டி அழைத்துச்சென்றனர்.

யூதா மக்களோடு இஸ்ரவேலவர் வாதாடுகின்றனர்

⁴¹இஸ்ரவேலவர் எல்லோரும் அரசனிடம் வந்தனர். அவர்கள் அரசனைப் பார்த்து, “ஏன்? எங்கள் சகோதரராகிய யூதா ஜனங்கள் உங்களைத் திருடிச்சென்று, இப்போது உங்களையும், உங்கள் குடும்பத்தையும், உங்கள் ஆட்களோடு யோர்தான் ஆற்றைத் தாண்டி அழைத்து வந்திருக்கின்றனர்” என்றார்கள்.

⁴²யூதாவின் ஜனங்கள் எல்லோரும் இஸ்ரவேலருக்குப் பதிலாக, “ஏனெனில் அரசர் எங்களுக்கு நெருங்கிய உறவினர் என்பதே அதன் காரணம். இந்த விஷயம் குறித்து நீங்கள் ஏன் கோப்படுகிறீர்கள்? நாங்கள் ஒன்றும் அரசனின் செலவில் சாப்பிடவில்லை. அரசன் எங்களுக்கு எந்தப் பரிசும் தரவில்லை” என்றார்கள்.

⁴³இஸ்ரவேலர் பதிலாக, “தாவீதிடம் எங்களுக்குப் பத்துப் பங்குகள் உள்ளன. எனவே உங்களைக் காட்டிலும் தாவீதிடம் எங்களுக்கு அதிக உரிமை உண்டு. ஆனால் நீங்கள் எங்களை மதிக்கவில்லை? நாங்கள் தாம் அரசரை அழைத்து வருவதைக் குறித்து முதலில் எடுத்துரைத்தோம்” என்றார்கள்.

ஆனால் யூதா ஜனங்கள் இஸ்ரவேலரிடம் சுடுமையாக நடந்துக்கொண்டனர். யூத ஜனங்களுடைய வார்த்தைகள் இஸ்ரவேல் ஜனங்களுடைய வார்த்தைகளை காட்டிலும் மிகவும் சுடுமையாக இருந்தது.

தாவீதுக்கு எதிராக இஸ்ரவேலரை சேபா வழிநடத்துகிறான்

20 பிக்கிரியின் மகனாகிய சேபா என்னும் மனிதன் அந்த இடத்தில் இருந்தான். சேபா எல்லோருக்கும் தொல்லை விளைவிக்கும் பயனற்ற மனிதன். சேபா பென்யமீன் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவன். ஜனங்களைக் கூட்டுவதற்காக அவன் ஒரு எக்காளம் ஊதினான். பின்பு அவன்,

“நமக்குத் தாவீதிடம் பங்கெதுவும் இல்லை.

ஈசாயின் மகனிடத்தில் நமக்கு எந்தப் பாகமும் இல்லை.

இஸ்ரவேலே, நாம் நமது

கூடாரங்களுக்குத் திரும்புவோம்”

என்றான்.

²எனவே இஸ்ரவேலர் எல்லோரும் தாவீதை விட்டுப் பிக்கிரியின் மகனாகிய சேபாவைப் பின்பற்றினார்கள். ஆனால் யூதா ஜனங்கள் யோர்தான் ஆற்றிலிருந்து

எருசலேம் வரைக்கும் வருகிற வழியில் எல்லாம் அவர்களுடைய அரசனோடு தங்கியிருந்தனர்.

³தாவீது எருசலேமிலுள்ள தன் வீட்டிற்குச் சென்றான். தாவீது தன் 10 மனைவியரை வீட்டைக் கவனித்துக் கொள்வதற்காக விட்டுச் சென்றிருந்தான். தாவீது அவர்களை ஒரு தனித்த வீட்டில் வைத்தான்.* அந்த வீட்டைச் சுற்றிலும் காவலாளரை நியமித்தான். அவர்கள் மரிக்கும்வரைக்கும் அந்த வீட்டில் தங்கியிருந்தார்கள். தாவீது அப்பெண்களைப் பராமரித்து அவர்களுக்கு உணவளித்தான். ஆனால் அவர்களோடு பாலின உறவுக் கொள்ளவில்லை. அவர்கள் மரிக்கும் வரைக்கும் விதவைகளைப்போல் வாழ்ந்தார்கள்.

⁴அரசன் அமாசாவை நோக்கி, “இன்னும் மூன்று நாட்களுக்குள் யூதா ஜனங்கள் என்னை வந்து சந்திக்க வேண்டுமென அவர்களுக்குக் கூறு. நீயும் இங்கிருக்க வேண்டும்” என்றான்.

⁵உடனே யூதா ஜனங்களை அழைத்து வருவதற்காக அமாசா சென்றான். ஆனால் அரசன் கொடுத்த கால அவகாசத்தைக் காட்டிலும் அதிகமாக எடுத்துக்கொண்டான்.

சேபாவைக் கொல்லும்படி அபிசாயிடம் தாவீது கூறுகிறான்

⁶தாவீது அபிசாயிடம், “பிக்கிரியின் மகனாகிய சேபா அப்சலோமைக் காட்டிலும் அதிகம் ஆபத்தானவன். எனவே என் அதிகாரிகளை அழைத்துச்சென்று சேபாவைத் துரத்து, மதிலுள்ள நகரங்களுக்குள் அவன் நுழையும் முன் விரைந்து செல். பாதுகாப்பான நகரங்களுக்குள் சேபா சென்றுவிட்டால் பிறகு அவனைப் பிடிக்க முடியாது” என்றான்.

⁷எனவே யோவாப் பிக்கிரியின் மகனாகிய சேபாவைத் துரத்துவதற்காக எருசலேமை விட்டுச் சென்றான். கிரேத்தியர் பிலேத்தியர் மற்ற விரர்கள் ஆகியோரோடுகூட யோவாப் தன் ஆட்களையும் அழைத்துக்கொண்டான்.

யோவாப் அமாசாவைக் கொல்கிறான்

⁸கியோனிலுள்ள பெரும்பாறை அருகே யோவாப்பு அவனது படைமும் வந்தபோது, அவர்களைச் சந்திப்பதற்கு அமாசா அங்கு வந்தான். யோவாப் சீருடை அணிந்திருந்தான். யோவாப் கட்டியிருந்த கச்சைக்குள் உறையில் தன் வாளை வைத்திருந்தான். யோவாப் அமாசாவை சந்திக்க நடந்து சென்றபோது யோவாபின் வாள் உறையி

தாவீது ... வைத்தான் தாவீதின் மகனான அப்பலாம், தாவீதின் வைப்பாட்டிப் பெண்களோடு பாலினஉறவு கொண்டு அழித்துப்போட்டான். பார்க்க 2 சாமு. 16:21-22.

லிருந்து வெளியே விழுந்தது. யோவாப் வாளை எடுத்துக் கையில் ஏந்தியிருந்தான். ⁹யோவாப் அமாசாவை நோக்கி, “சகோதரனே, எப்படி இருக்கிறாய்?” என்று கேட்டான்.

பின்பு யோவாப் தனது வலது கையை நீட்டி அமாசாவின் தாடியைப் பிடித்து முத்தமிடுவதுபோல் இழுத்தான். ¹⁰யோவா பின் இடது கையிலிருந்த வாளை அமாசா கவனிக்கவில்லை. ஆனால் உடனே யோவாப் தன் வாளால் அமாசாவை வயிற்றில் குத்தினான். அமாசாவின் குடல் நிலத்தில் சரிந்தது. யோவாப் மீண்டும் அமாசாவைக் குத்த வேண்டியிருக்கவில்லை. அவன் மரித்துபோயிருந்தான்.

தாவீதின் ஆட்கள் சேபாவைத் தேடித் கொண்டிருக்கின்றனர்

பின்பு யோவாபும், அவனது சகோதரன் அபிசாயியும் பிக்கிரியின் மகனாகிய சேபாவைத் துரத்தக் தொடங்கினர். ¹¹யோவாபின் இளம் வீரர்களில் ஒருவன் அமாசாவின் உடல் அருகே நின்றான். இந்த இளம் வீரன், “யோவாபையும் தாவீதையும் ஆதரிக்கின்ற வீரர்களே, நாம் யோவாபைப் பின்தொடர்வோம்” என்றான்.

¹²பாதையின் நடுவே அமாசாவின் உடல் அவனது குருதியினூடே கிடந்தது. எல்லா ஜனங்களும் அதைப் பார்ப்பதற்கு நின்றதை அந்த இளம் வீரன் கவனித்தான். எனவே அவன் அந்த உடலைப் பாதையிலிருந்து வயலுக்குள் புரட்டிக் தள்ளினான். பின் உடலை ஒரு துணியால் மூடினான். ¹³அமாசாவின் உடல் பாதையிலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்பட்ட பிறகு, ஜனங்கள் அதைத் தாண்டிச் சென்று யோவாபைப் பின்தொடர்ந்தனர். அவர்கள் யோவாபோடு சேர்ந்து பிக்கிரியின் மகனாகிய சேபாவைத் துரத்தினார்கள்.

ஆபேல் பெத்மாக்காவிற்கு சேபா தப்பிக்கிறான்

¹⁴ஆபேல்பெத்மாக்காவை அடையும்வரை வழியில் எல்லா இஸ்ரவேல் கோத்திரங்களையும் பிக்கிரியின் மகனாகிய சேபா கடந்துசென்றான். பேரீயின் ஜனங்களும் சேபாவைப் பின்தொடர்ந்துச் சென்றனர்.

¹⁵யோவாபும் அவனது ஆட்களும் ஆபேல் பெத்மாக்காவிற்கு வந்தான். யோவாபின் படை நகரத்தைச் சூழ்ந்தது. நகரத்து மதிலின் மேல் அவர்கள் புழுதி வீசினார்கள். அவர்கள் மதிலில் ஏறுவதற்கு வசதியாக இதைச் செய்தார்கள். யோவாபின் மனிதர் மதில் கீழே விழும்படியாக, மதிலின் கற்களை உடைக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

¹⁶ஆனால் அந்நகரத்தில் ஒரு புத்திசாலியானப் பெண் இருந்தான். அவள், “நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள்! யோவாபை இங்கு

வரும்படி கூறுங்கள். நான் அவனோடு பேசவேண்டும்” என்றான்.

¹⁷யோவாப் அப்பெண்ணைச் சந்தித்துப் பேசுவதற்குச் சென்றான். அப்பெண் அவனிடம், “நீர் யோவாபா?” என்று கேட்டார்.

யோவாப், “ஆம், நானே” என்று பதில் கூறினான்.

அப்போது அப்பெண்மணி, “நான் கூறுவதைக் கேள்” என்றாள்.

யோவாப், “நான் கேட்கிறேன்” என்றான்.

¹⁸அப்போது அப்பெண்மணி, “முன்பு ஜனங்கள் ‘ஆபேலில் யாரேனும் உதவி வேண்டினால் தேவையானது கிடைக்கும்’ என்று சொல்லிக்கொள்வார்கள். ¹⁹நான் இவ்வூரின் சமாதானமான, உண்மையான ஜனங்களுள் ஒருத்தி. இஸ்ரவேலின் ஒரு முக்கிய நகரத்தை நீ அழிக்கப்போகிறாய். கர்த்தருக்குச் சொந்தமான ஒன்றை நீ ஏன் அழிக்க விரும்புகிறாய்?” என்று கேட்டாள்.

²⁰யோவாப் பதிலாக, “நான் எதையும் அழிக்க விரும்பவில்லை! உங்கள் ஊரை அழிக்க, நான் விரும்பமாட்டேன். ²¹ஆனால் மலைநாடாகிய எப்பிராய்மைச் சார்ந்த ஒரு மனிதன் உங்கள் நகரில் இருக்கிறான். அவன் பிக்கிரியின் மகன் சேபா. அவன் தாவீது அரசனை எதிர்க்கிறான். அவனை என்னிடம் கொண்டுவருங்கள். நான் நகரை ஒன்றும் செய்யமாட்டேன்” என்றான்.

அப்பெண் யோவாபிடம், “சரி அவனது தலை மதிலின் மேலாக உங்களிடம் வீசப்படும்” என்றாள்.

²²அந்நகரின் ஜனங்களிடம் அப்பெண் மிகவும் புத்திசாதுரியத்தோடு பேசினாள். பிக்கிரியின் மகனாகிய சேபாவின் தலையை ஜனங்கள் வெட்டினார்கள். சேபாவின் தலையை மதிலுக்கு மேலாக யோவாபுக்கு அந்த ஜனங்கள் வீசினார்கள்.

ஆகையால் யோவாப் எக்காளம் ஊதினான். படை நகரைவிட்டு நீங்கிச் சென்றது ஒவ்வொருவரும் தத்தம் கூடரத்திற்குச் சென்றார்கள். யோவாப் எருசலேமில் அரசனிடம் சென்றான்.

தாவீதின் ஆளுகையின்கீழ் மக்கள்

²³இஸ்ரவேல் படைக்கு யோவாப் தலைவனாக இருந்தான். கிரேத்தியரையும் பிலேத்தியரையும் யோய்தாவின் மகன் பெனாயா வழிநடத்தினான். ²⁴அதோனிராம் கும் உழைப்பாளிகளுக்குத் தலைவனானான். அசிலூதின் மகன் யோசபாத் வரலாற்றாசிரியனாக இருந்தான். ²⁵சேவா செயலாளரானான். சாகோக்கும் அபியத்தாரும் ஆசாரியர்களாக இருந்தார்கள். ²⁶யூரியனாகிய ஈரா தாவீதுக்குப் பிரதானியாக* இருந்தான்.

பிரதானி அல்லது “ஆலோசகர்” எழுத்தின் பிராகாரமாக ஆசாரியார்.

சவுலின் குடும்பம் தண்டிக்கப்படுகிறது

21 தாவீது அரசனாக இருந்தபோது ஒரு பஞ்சம் வந்தது. இம்முறை பஞ்சம் மூன்று ஆண்டுகள் நீடித்தது. தாவீது கர்த்தரிடம் ஜெபம் செய்தான். கர்த்தரும் அவனுக்குப் பதில் தந்தார். கர்த்தர்: “சவுலும் சொலைக்காரரான அவனது குடும்பத்தாரும் இப்பஞ்சத்திற்குக் காரணமானார்கள். இப்பஞ்சம் சவுல் கியோனியரைக் கொன்றதால் வந்ததாகும்” என்றார். ²கியோனியர் இஸ்ரவேலர் அல்ல. அவர்கள் எமோரியர் குழுவினராகும். இஸ்ரவேலர் கியோனியரைத் துன்புறுத்தவில்லை என்று வாக்களித்திருந்தனர். ஆனால் சவுல் கியோனியரைக் கொல்ல முயன்றான். அவன் இஸ்ரவேலர் மீதும் யூதா ஜனங்கள் மீதும் அளவுகடந்த பாசம் வைத்திருந்ததால் இப்படிச் செய்தான்.)

அரசனாகிய தாவீது கியோனியரை அழைத்து அவர்கள் எல்லோரிடமும் பேசினான். ³தாவீது கியோனியரிடம், “நான் உங்களுக்கு என்ன செய்யக்கூடும்? இஸ்ரவேலின் பாவத்தைப் போக்குவதற்கு நான் என்ன செய்யமுடியும்? எனவே நீர் கர்த்தருடைய ஜனங்களை ஆசீர்வதிக்கலாம்?” என்றான்.

⁴கியோனியர் தாவீதிடம், “நாம் செய்த காரியத்திற்கு ஈடாக கொடுப்பதற்கு சவுலின் குடும்பத்தினரிடம் போதிய அளவு வெள்ளியோ, தங்கமோ இல்லை. ஆனால் இஸ்ரவேலரைக் கொல்வதற்கு எங்களுக்கு உரிமை கிடையாது” என்றனர்.

தாவீது, “அப்படியெனில், நான் உங்களுக்காக என்ன செய்யமுடியும்?” என்று கேட்டான்.

⁵அதற்குக் கியோனியர் அரசன் தாவீதிடம், “எங்களுக்கெதிராக சவுல் திட்டங்கள் தீட்டினான். இஸ்ரவேலில் வாழும் எங்கள் அத்தனை பேரையும் அழிப்பதற்கு அவன் முயன்றான். ⁶எங்களுக்குச் சவுலின் ஏழு மகன்களையும் எங்களிடம் ஒப்படைங்கள். சவுல் கர்த்தரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசன். ஆகையால் நாங்கள் கியோனிய மலையில் கர்த்தரின் முன்னால் சவுலின் மகன்களைத் தூக்கில் இடுவோம்” என்றார்கள்.

அரசனாகிய தாவீது, “நல்லது, அவர்களை நான் உங்களிடம் ஒப்படைப்பேன்” என்றான். ⁷ஆனால் அரசன் யோனத்தானின் மகனாகிய மேவியோசேத்தைப் பாதுகாத்தான். யோனத்தான் சவுலின் மகன், ஆனால் கர்த்தருடைய பெயரில் யோனத்தானுக்கு தாவீது ஒரு வாக்குறுதி அளித்திருந்தான்.* ஆகையால் அரசன் மேவியோசேத்தை அவர்கள் துன்புறுத்தாதபடி பார்த்துக்

கொண்டான். ⁸சவுலுக்கும் அவன் மனைவி ரிஸ்பாவுக்கும் பிறந்தவர்கள், அர்மோனியும் மேவியோசேத்தும்* ஆவார்கள். சவுலுக்கு மீகான் என்னும் மகன் இருந்தார். அவளை மேகோலாவிலுள்ள பர்சிலாவின் மகன் ஆகரியேலுக்கு மணம் புரிந்து வைத்தனர். ஆகரியேலுக்கும் மீகானுக்கும் பிறந்த ஐந்து மகன்களைத் தாவீது அழைத்தான். இவ்வாறு தாவீது ஏழுபேரைக் கியோனியருக்குக் கொடுத்தான். கியோனியர் கர்த்தருக்கு முன்பாக அவர்களைக் கியோனிய மலையில் தூக்கிவிட்டனர். ஏழுபேரும் ஒரே சமயத்தில் மடிந்தனர். அறுவடையின் ஆரம்ப நாட்களில் அவ்வாறு அவர்கள் கொல்லப்பட்டனர். இது வசந்தக் காலத்தில் பார்லி அறுப்புக்கு முன் நடந்தது.

தாவீதும் ரிஸ்பாவும்

¹⁰ஆயாவின் மகனான ரிஸ்பான் துக்கத்திற்கு அறிகுறியான துணியை எடுத்து, பாறை மீது வைத்தான். அந்த ஆடை அறுவடை தொடங்கியக் காலத்திலிருந்து மழை வரும்வரை பாறை மீதே இருந்தது. ரிஸ்பான் மரித்தவர்களின் உடலை, இரவும் பசுவும் காத்தான். காட்டுப்பறவைகள் பசுவிலும், காட்டுவிலங்குகள் இரவிலும் உடலை நெருங்கிவிடாத வண்ணம் சண்காணித்தார்.

¹¹ஜனங்கள் தாவீதிடம் சென்று சவுலின் வேலைக்காரியான ரிஸ்பாவின் செயலைப் பற்றிக் கூறினார்கள். ¹²பின்பு தாவீது யாபேஸ் கீலேயாத்திலுள்ள ஜனங்களிலிருந்து சவுல் மற்றும் யோனத்தானின் எலும்புகளை எடுத்தனர். (கிலேயாத்திலுள்ள யாபேசின் ஆட்கள், கிலேயாவாவில் சவுலும் யோனத்தானும் கொல்லப்பட்ட பிறகு இந்த எலும்புகளை எடுத்தார்கள். பெலிஸ்தர்கள் சவுல், மற்றும் யோனத்தானின் உடல்களை பெத்தானிலுள்ள ஒரு சவரில் தொங்க விட்டனர். ஆனால் யாபேஸ் கீலேயாத்தின் ஆட்கள் அங்குச்சென்று, பொது இடத்திலிருந்து உடல்களைத் திருடினார்கள்.)

¹³தாவீது கீலேயாத்திலுள்ள யாபேசிலிருந்து சவுல், மற்றும் யோனத்தானின் எலும்புகளைக் கொண்டு வந்தான். அவர்கள் தூக்கிவிடப்பட்ட ஏழுபேரின் உடல்களையும் கொண்டு வந்தனர். ¹⁴அவர்கள் பெய்யமீன் பகுதியில் சவுல், மற்றும் யோனத்தானின் எலும்பைப் புதைத்தனர். அவர்கள் சவுலின் தந்தையாகிய கீசின் கல்லறையில் அவர்களைப் புதைத்தனர். அரசர் சொன்னபடி ஜனங்கள் செய்தனர். ஆகையால் தேவன் அந்த ஜனங்களின் வேண்டுகலை ஏற்றுக்கொண்டார்.

கர்த்தருடைய ... அளித்திருந்தான் தாவீதும் யோனத்தானும் தங்களுக்குள் ஒருவர் குடும்பத்துக்கு ஒருவர் தீமை செய்வதில்லை என்று உறுதிமொழி செய்து கொண்டனர்.

மேவியோசேத்தும் மேவியோசேத் இன்னொருவன் இவன் யோனத்தானின் மகனல்லன்.

பெலிஸ்தரோடு போர்

¹⁵பெலிஸ்தர் இஸ்ரவேலருடன் இன்னொரு போரை ஆரம்பித்தனர். தாவீதும் அவனது ஆட்களும் பெலிஸ்தரோடு போரிடச் சென்றனர். தாவீது சோர்வாகவும் பலவீனமாகவும் இருந்தான். ¹⁶இஸ்பிபெனோப் இராட்சதர்களில் ஒருவன். இஸ்பிபெனோபின் ஈட்டி 7 1/2 பவுண்டு எடையுள்ளதாக இருந்தது. அவனிடம் புகிய வாள் ஒன்றும் இருந்தது. அவன் தாவீதைக் கொல்லமுயன்றான். ¹⁷ஆனால் செருயாவின் மகனாகிய அபிசாய் பெலிஸ்தனைக் கொன்று தாவீதைக் காப்பாற்றினான்.

பின்பு தாவீதின் ஆட்கள் தாவீதிற்கு சிறப்பான ஒரு வாக்குறுதி அளித்தனர். அவர்கள் தாவீதிடம், “இனி நீங்கள் எங்கே போடு சேர்ந்து போருக்கு வரவேண்டாம். அவ்வாறு வந்தால் இஸ்ரவேல் தனது சிறந்த தலைவரை இழக்கக்கூடும்” என்றனர்.

¹⁸பின்பு கோப் என்னுமிடத்தில் பெலிஸ்தரோடு மற்றொரு போர் நடந்தது. ஊசாத்தியனாகிய சீபேக்காய் இன்னொரு இராட்சதனான, (ரஃபா குடும்பத்தவனான) சாப் என்பவனைக் கொன்றான்.

¹⁹மீண்டும் பெலிஸ்தருக்கு எதிராக கோப் என்னுமிடத்தில் போர் நடந்தது. யாரெயொர் கிமின் மகனான எலக்கானான் பென்யமீன் குடும்பத்திலிருந்து வந்தவன். அவன் காத்தியனாகிய (காத் ஊரானாகிய) கோலியாத்தைக் கொன்றான். அவனது ஈட்டி நெய்சிறுவர்களின் படைமரம் போன்று பெரியதாக இருந்தது.

²⁰மற்றொரு போர் காத்த் என்னுமிடத்தில் நடந்தது. அங்கு மிகப்பெரிய மனிதன் ஒருவன் இருந்தான். அவனுக்கு ஒவ்வொரு கையிலும் ஆறுவிரல்களும், ஒவ்வொரு பாதத்திலும் ஆறு விரல்களும் காணப்பட்டன. இவ்வாறு அவனுக்கு மொத்தம் 24 விரல்கள் இருந்தன. இவனும் ரஃபா (இராட்சதக்) குடும்பத்தைச் சார்ந்தவன்.

²¹அவன் இஸ்ரவேலைச் சவாலுக்கு அழைத்தான். இஸ்ரவேலரை பார்த்து நகைத்தான். ஆனால் யோனத்தான் அவனைக் கொன்றான். (யோனத்தான் தாவீதின் சகோதரனான சீமேயின் மகன்.)

²²இவ்வாறு மரித்த நான்கு பேரும் காத்த் ஊரைச் சார்ந்த ரஃபாவின் ஜனங்களா வர்கள். அவர்கள் தாவீதினாலும் அவனது ஆட்களாலும் கொல்லப்பட்டார்கள்.

கர்த்தருடைய துதிகளைப்பாடும்

தாவீதின் பாட்டு

22 கர்த்தர் தாவீதைச் சவல் மற்றும் பகைவர்களிடமிருந்து பாதுகாத்த போது, தாவீது கர்த்தரைப் புகழ்ந்து பாடிய பாட்டு.

2 கர்த்தர் என் கண்மலை என் கோட்டை

என் பாதுகாப்பிடம்.

3 அவர் எனது தேவன் நான் பாதுகாப்பைத் தேடி ஓடும் கண்மலை தேவன் எனது கேடயம் அவரது ஆற்றல் என்னைக் காக்கிறது.

மலைகளின் உச்சியில்

நான் மறைந்துகொள்ள ஏதுவான என் பாதுகாப்பிடம் கர்த்தர் ஆவார். கொடிய பகைவரிடமிருந்து அவர் என்னைக் காக்கிறார்.

4 அவர்கள் என்னைக் கேலிச் செய்தனர்.

ஆனால் நான் கர்த்தரை உதவிக்கு அழைத்தேன்.

என் பகைவரிடமிருந்து நான் பாதுகாக்கப்பட்டேன்!

5 என் பகைவர்கள் என்னைக் கொல்ல முயற்சித்துக்கொண்டிருந்தனர்! மரணத்தின் அலைகள் என்னைச் சூழ்ந்தன.

மரணத்தை நோக்கி

இழுத்துச்செல்லும் வெள்ளத்தில் நான் அகப்பட்டேன்.

6 மயானக் கயிறுகள் என்னைச் சுற்றிக் கட்டின.

மரணத்தின் கண்ணி எனக்கு முன் இருந்தது.

7 மட்டிக்கொண்ட நான் கர்த்தரிடம் உதவி கேட்டேன்.

ஆம், எனது தேவனை அழைத்தேன். தேவன் தமது ஆலயத்தில் இருந்தார்.

என் குரலைக் கேட்டார்.

அவர் என் அழுகையைக் கேட்டார்.

8 பின்பு பூமி அசைந்து நடுங்கியது பரலோகத்தின் அடித்தளம் ஆடியது. ஏனெனில்? கர்த்தர் கோபமாயிருந்தார்

9 தேவனுடைய நாசியிலிருந்து புகையெழுந்தது.

எரியும் தழல் அவரின் வாயிலிருந்து வந்தது,

எரியும் பொறிகள் அவரிடமிருந்து பறந்தன.

10 கர்த்தர் ஆகாயத்தைக் கீறி

கீழிறங்கி வந்தார்!

அவர் கட்டியான கறுப்பு மேகத்தில் நின்றார்!

11 அவர் பறந்துக்கொண்டிருந்தார் கேரூபீன்கள் மீது பறந்து வந்தார் காற்றின் மீது பயணம் வந்தார்.

12 கர்த்தர் சுருமேகத்தைத் தன்னைச்சுற்றி ஒரு கூடாரம்போல் அணிந்தார். அவர் கட்டியான இடிமேகங்களில் தண்ணீரைச் சேகரித்தார்.

- 13 அவரது ஒளி நிலக்கிரியைக்கூட எரியவைக்கும் பிரகாசத்தைக் கொண்டது!
- 14 வானிலிருந்து இடிமையப்போல கர்த்தர் முழங்கினார்! உன்னதமான தேவன் தனது குரலை எல்லோரும் கேட்கும்படி செய்தார்.
- 15 கர்த்தர் தனது அம்புகளை எய்தார். பகைவர்களைப் பயந்தோடச் செய்தார். கர்த்தர் மின்னலை அனுப்பினார் ஜனங்கள் குழம்பிச் சிதறியோடினார்கள்.
- 16 கர்த்தாவே நீர் பலமாகப் பேசினீர் பலமுள்ள காற்று உங்கள் வாயிலிருந்து அடிக்கது. தண்ணீர் விலகிற்று. எங்களால் கடலின் அடிப்பாகத்தைப் பார்க்கமுடிந்தது. பூமியின் அடிக்களத்தையும் எங்களால் பார்க்கமுடிந்தது.
- 17 கர்த்தர் எனக்கும் உதவினார்! கர்த்தர் மேலிருந்து கீழே வந்தார். கர்த்தர் என்னை துன்பத்திலிருந்துக் காப்பற்றினார்.
- 18 என் பகைவர்கள் என்னைவிட பலமானவர்கள் அவர்கள் என்னை வெறுத்தார்கள். என் பகைவர்கள் என்னை வெல்லக்கூடியவர்கள்! எனவே தேவன்தாமே என்னைப் பாதுகாத்தார்.
- 19 நான் டொல்லையில் இருந்தேன். என் பகைவர்கள் என்னைத் தாக்கினார்கள். ஆனால் எனக்கு உதவிச்செய்ய கர்த்தர் இருந்தார்!
- 20 கர்த்தர் என்மேல் பிரியமாயிருக்கிறார் எனவே என்னைக் காத்தார். பாதுகாப்பான இடத்திற்கு என்னை அழைத்துச்சென்றார்.
- 21 கர்த்தர் எனக்கான வெகுமதியை எனக்குத் தருவார். ஏனெனில் நான் சரியானவற்றையே செய்தேன், நான் தவறிழைக்கவில்லை. எனவே அவர் எனக்கு நல்லதைச் செய்வார்.
- 22 ஏனென்றால் நான் கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிந்தேன்! எனது தேவனுக்கு எதிரான பாவத்தைச் செய்யவில்லை.
- 23 நான் கர்த்தருடைய தீர்மானங்களை நினைவில் வைத்திருந்தேன். அவரது சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்தேன்!
- 24 நான் பரிசுத்தமானவனாகவும் சனங்கமற்றவனாகவும் அவர் முன்னிலையில் இருந்தேன்.
- 25 எனவே கர்த்தர் எனக்கு வெகுமதியைத் தருவார்! ஏனெனில் சரியானதையே நான் செய்தேன்! அவர் எதிர்பார்ப்பதையே நான் செய்கிறேன். நான் தவறு செய்யவில்லை. எனவே அவர் எனக்கு நலமானதைச் செய்வார்.
- 26 ஒருவன் உண்மையிலேயே உம்மை விரும்பினால் அவனுக்கு உண்மையான அன்பை நீர் காட்டுவீர். ஒருவன் உம்மிடம் உண்மையாக இருந்தால் நீர் அவனிடம் உண்மையாக இருப்பீர்.
- 27 கர்த்தாவே, யார் நல்லவராகவும் பரிசுத்தமானவராகவும் இருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு நீர் நல்லவராகவும் பரிசுத்தமானவராகவும் இருக்கிறீர். உம்மிடம் மாறுபாடு உள்ளவருக்கு நீர் மாறுபடுகிறவராகவும் நடந்து கொள்வீர்.
- 28 கர்த்தாவே, சிறுமைப்பட்ட ஜனங்களுக்கு உதவுகிறீர். மேட்டிமையானவர்களை நாணமுற வைக்கிறீர்.
- 29 கர்த்தாவே, நீர் என்னுடைய விளக்கு. கர்த்தர் என்னைச் சுற்றியுள்ள இருளைப் போக்கி ஒளி தருகிறார்!
- 30 கர்த்தாவே, உம்முடைய உதவியால் நான் வீரர்களுடன் பாயமுடியும் தேவனுடைய உதவியால் பகைவர்களின் சுவர்களில் என்னால் ஏறமுடியும்.
- 31 தேவனுடைய ஆற்றல் முழுமையானது. கர்த்தருடைய சொல் சோதித்துப் பார்க்கப்பட்டது. அவரை நம்புகிறவர்களை அவர் பாதுகாக்கிறார்.
- 32 கர்த்தரைத் தவிர வேறு தேவன் சிதையாது. நமது தேவனைத் தவிர வேறு கன்மலை இல்லை.
- 33 தேவன் எனது அரண். அவர் தூயவர்களைச் சரியாக வாழவைக்கிறார்.
- 34 தேவன் நான் ஒரு மாணப்போல வேகமாக ஓடும்படி செய்கிறார்! உயமான இடங்களில் நான் நிலையாக நிற்கும்படி செய்கிறார்.
- 35 தேவன் என்னைப் போருக்குப் பயிற்சி தருகிறார்.

அதனால் என் கைகள் சக்திவாய்ந்த
அம்புகளைச் செலுத்தமுடியும்.
36 தேவனே, நீர் என்னைப் பாதுகாத்தீர்.
எனக்கு வெற்றி அளித்தீர்.
என் பகைவரை நான் வெல்ல
உதவினீர்.
37 என் கால்சளையும் மூட்டுக்களையும்
பலப்படுத்தினீர்!
எனவே நான் தடுமாறாமல் வேகமாக
நடக்கமுடியும்.
38 நான் பகைவர்களை
விரட்டவேண்டும்.
அவர்களை இறுதியில் அழிக்கும்
வரை!
அவர்களை முற்றிலும் அழிக்கும்
வரை
நான் திரும்பிவரமாட்டேன்.
39 என் பகைவர்களைத் தோற்கடித்தேன்.
அவர்களை வென்றேன்!
அவர்கள் மீண்டும் எழமாட்டார்கள்.
ஆம், என் பகைவர்கள்
என் பாதத்தில் விழுந்தார்கள்.
40 தேவனே, நீர் என்னை போரில்
வலிமையுடையவன் ஆக்கினீர்
என் பகைவர்கள் என் முன்னே
வந்து விழும்படி செய்தீர்.
41 என் பகைவர்களைத் தலைகுனிய
வைப்பதில் நீர் உதவினீர்,
என் பகைவர்களின் கழுத்தை
வெட்டும்படியாக அவர்கள்
கழுத்தை என்முன் ஒப்புவித்தீர்!
42 என் பகைவர்கள் உதவிக்கு ஆள்
தேடினார்கள்.
ஆனால் யாரும் அவர்கள்
உதவிக்கு வரவில்லை
அவர்கள் கர்த்தரிடம்கூட
கேட்பார்கள்.
ஆனால் அவர் அவர்களுக்குப் பதில்
அளிக்கவில்லை.
43 என் பகைவர்களைத் துண்டு
துண்டாக்கினேன்.
அவர்கள் நிலத்தின் மீது
புழுதியானார்கள்.
என் பகைவர்களை நான்
சிதறடித்தேன்.
அவர்கள் மீது தெருப்புழுதியென
நினைத்து நடந்தேன்.
44 நீர் எனக்கு எதிராக
போரிட்டவாரிடமிருந்து என்னைக்
காத்தீர்.
நீர் அந்தத் தேசங்களை ஆள்பவனாக
என்னை ஆக்கினீர்.
எனக்குத் தெரியாதவர்கள் இப்போது
எனக்குப் பணியெய்தினார்கள்!
45 பிறதேசத்தவர் எனக்கு
கீழ்ப்படிசின்னார்கள்!
என்னுடைய கட்டளையைக்
கேட்கும்போது விரைந்து

பணிவிடை செய்கிறார்கள்,
அயல்நாட்டவர்கள் எனக்குப்
பயப்படுகிறார்கள்!
46 அந்த அயல்நாட்டினர் பயத்தால்
நடுங்குகிறார்கள்.
பயந்துக்கொண்டே அவர்களின்
மறைவிடங்களிலிருந்து வெளியில்
வருகிறார்கள்.
47 கர்த்தர் உயிரோடிருக்கிறார்.
எனது கன்மலையான அவரைத்
துதிப்பேன்!
தேவன் உயர்ந்தவர்!
என்னைப் பாதுகாக்கும் ஒரு
கன்மலை அவர்.
48 என் பகைவர்களை எனக்காகத்
தண்டிக்கும் தேவன் அவர்
ஜனங்களை என் ஆட்சியின் கீழ்
அவர் வைக்கிறார்.
49 தேவனே, என் பகைவாரிடமிருந்து
என்னைக் காத்தீர்!
என்னை எதிர்த்தவர்களைத்
தோற்றோடச் செய்தீர்.
கொடியவர்களிடமிருந்து என்னைப்
பாதுகாத்தீர்!
50 கர்த்தாவே, ஆகையால் எல்லா
தேசங்களும் அறியும்படி
நான் உம்மைத் துதிப்பேன்.
எனவே உமது பேரில்
நான் பாடல்கள் பாடுகிறேன்.
51 கர்த்தர், தன் அரசன் போரில்
வெல்லும்படி செய்தீர்!
கர்த்தர் தன்னால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட
அரசனுக்கு உண்மையான
அன்பைக் காட்டுகிறார்.
அவர் தாவீதுக்கும் அவன்
சந்தகிகளுக்கும் எப்போதும்
உண்மையாக இருப்பார்!

தாவீதின் கடைசி வார்த்தைகள்

23 இவை யே தாவீதின் கடைசி
வார்த்தைகள்:

இச்செய்தி ஈசாயின் மகன்
தாவீதினுடையது.
தேவனால் உயர்த்தப்பட்ட
மனிதனுடையது.
யாக்கோபின் தேவனால்
தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசன்,
இஸ்ரவேலின் இனியப் பாடகன்.
2 கர்த்தருடைய ஆவி என் மூலமாகப்
பேசினார்.
என் நாவில் அவரது வார்த்தைகள்
இருந்தன.
3 இஸ்ரவேலின் தேவன் பேசினார்.
இஸ்ரவேலின் கன்மலையானவர்
என்னிடம்,
“நேர்மையாய் ஆளும் மனிதன்
தேவனை மகித்து ஆளும் மனிதன்

- 4 உதயகால ஓளியைப் போன்றிருப்பான்: மேகங்கள் அற்ற அதிகாலையைப்போல இருப்பான். மழையைத் தொடர்ந்து தோன்றும் வெளிச்சத்தைப் போன்றிருப்பான். அம்மழை நிலத்திலிருந்து பசும்புல்லை எழச்செய்யும்” என்று சொன்னார்.
- 5 கர்த்தர் என் குடும்பத்தை பலமுள்ளதாகவும் பாதுகாப்புள்ளதாகவும் மாற்றினார். தேவன் என்னோடு ஒரு நித்திய உடன்படிக்கையைச் செய்தார்! எல்லா வழிகளிலும் இந்த உடன்படிக்கை நல்லதே என்று தேவன் உறுதி செய்தார். உறுதியாக அவர் எனக்கு எல்லா வெற்றியையும் தருவார். எனக்கு வேண்டிய எல்லாவற்றையும் அவர் தருவார்.
- 6 ஆனால் தீயோர் முட்களைப் போன்றவர்கள் ஜனங்கள் முட்களை வைத்திருப்பதில்லை.
- 7 அவர்கள் அவற்றை வீசிவிடுவார்கள். ஒருவன் அவற்றைத் தொட்பால் அவை மரத்தாலும் வெண்கலத்தாலுமான ஈட்டியால் குத்துவது போலிருக்கும் ஆம். அம்மக்கள் முட்களைப் போன்றவர்கள். அவர்கள் தீயில் வீசப்படுவார்கள் அவர்கள் முற்றிலும் எரிக்கப்படுவார்கள்!
- மூன்று புகழ்வாய்ந்த வீரர்கள்**
- 8 இவை தாவீதின் பலம்பொருந்திய வீரர்களின் பெயர்கள்: தேர்ப்படை அதிகாரிகளின் தலைவன் தக்கெமோனியின் மகனாகிய யோசேப்பா செபெத். அவன் அத்தீனோஏஸ்னி எனவும் அழைக்கப்பட்டான். யோசேப்பாசெபெத் 800 பேரை ஒரே நேரத்தில் கொன்றான்.
- 9 இவனுக்குப் பின் அகோயின் மகனாகிய தோதோவின் மகன் எலெயாசார் குறிப்பிடத் தக்கவன். பெலிஸ்தரை எதிர்த்தபோது தாவீதோடுருந்த தூன்று பெரும் வீரர்களில் எலெயாசாரும் ஒருவன். அவர்கள் போருக்கு ஓரிடத்தில் குழுமியிருந்தனர், ஆனால் இஸ்ரவேல் வீரர்கள் ஓடிப்போய்விட்டனர்.
- 10 மிகவும் சோர்ந்து போகும்வரைக்கும் எலெயாசார் பெலிஸ்தரோடு போரிட்டான். ஆனால் அவன் வாளை இறுகப் பிடித்துக் கொண்டு போர் செய்வதைத் தொடர்ந்தான். கர்த்தர் அன்று இஸ்ரவேலருக்குப் பெரும் வெற்றியைக் கொடுத்தார். எலெயாசார் போரில் வென்ற பிறகு பிற வீரர்கள்

திரும்பிவந்தனர். மரித்த பகைவரிடமிருந்து பொருட்களைக் கொள்ளையிட அவர்கள் வந்தனர்.

11 இவனுக்குப் பிறகு சொல்லத்தக்கவன் ஆராரிலுள்ள ஆகேயின் மகன் சம்மா. பெலிஸ்தர் போரிட ஒன்றாகத் திரண்டு வந்தனர். சிறு பயிறு நிரம்பிய களத்தில் அவர்கள் போர் செய்தனர். பெலிஸ்தரிடமிருந்து வீரர்கள் ஓடிப்போய்விட்டனர். 12 ஆனால் சம்மா போர்களத்தின் நடுவில் நின்று தாங்கிக்கொண்டான். அவன் பெலிஸ்தரை வென்றான். அன்று கர்த்தர் இஸ்ரவேலுக்குப் பெரும் வெற்றியைக் கொடுத்தார்.

மூன்று பெரும் வீரர்கள்

13 ஒரு முறை, தாவீது அதுல்லாம் குகையில் இருந்தான். பெலிஸ்தரின் படை ரெப்பாயீம் பள்ளத்தாக்கில் இருந்தது. முப்பது பெரும் வீரர்களில்* மூன்றுபேர் நிலத்தில் தவழ்ந்தவாறே சென்று தாவீது இருக்குமிடத்தை அடைந்தனர்.

14 மற்ஹொரு முறை தாவீது அரணுக்குள் பாதுகாப்பான இடத்தில் இருந்தான். பெலிஸ்திய வீரர்களின் ஒரு கூட்டத்தினர் பெத்லகேமில் இருந்தனர். 15 தாவீது தனது சொந்த ஊரின் தண்ணீரைப் பருகும் தாகங் கொண்டிருந்தான். தாவீது, “பெத்லகேமின் நகர வாயிலுக்கு அருகேயுள்ள கிணற்றிலிருந்து யாரேனும் எனக்குக் கொஞ்சம் தண்ணீர் தருவார்களா என்று விரும்புகிறேன்!” என்றான். தாவீதுக்கு உண்மையில் அது தேவைப்படவில்லை. வெறுமனே அவன் சொல்லிக்கொண்டிருந்தான்.

16 ஆனால் அந்த மூன்று பெரும் வீரர்களும் பெலிஸ்தரின் படைக்குள் புகுந்து சென்றனர். பெத்லகேமின் நகரவாயிலுக்கு அருகேயுள்ள கிணற்றிலிருந்து கொஞ்சம் தண்ணீர் எடுத்துவந்தனர். அம்முப்பெரும் வீரர்களும் அந்த தண்ணீரைத் தாவீதிடம் கொண்டு வந்தனர். ஆனால் தாவீது அதைக்குடிக்க மறுத்தான். கர்த்தருக்குக் காணிக்கையாக அதை நிலத்தில் ஊற்றிவிட்டான். 17 தாவீது, “கர்த்தாவே, நான் இந்த தண்ணீரைப் பருகமுடியாது. எனக்காக தங்கள் உயிரைப் பணயம் வைத்துச் சென்ற மனிதரின் இரத்தத்தைக் குடிப்பதற்கு அது சமமாகும்” என்றான். இதனாலேயே தாவீது தண்ணீரைப் பருகவில்லை, இதைப்போன்ற பல துணிவான காரியங்களை முப்பெரும் வீரர்களும் செய்தார்கள்.

மற்ற தைரியமான வீரர்கள்

18 அபிசாயி யோவாபின் சகோதரனும் செருயாவின் மகனும் ஆவான். முப்பெரும்

முப்பது பெரும் வீரர்கள் இவர்கள் தாவீதின் புகழ்மக்க வீரமுடைய வீரர்கள்.

வீரர்களின் தலைவன். 300 வீரர்களைத் தனது ஈட்டியால் கொன்றவன் இந்த அபிசாயி. 19 இவன் முப்பெரும் வீரர்களைப் போன்ற புகழ் பெற்றவன். அவன் அவர்களில் ஒருவனாக இல்லாதிருந்தும், அவர்களுக்குத் தலைவனாக இருந்தான்.

20 பின்பு யோப்தாவின் மகன் பெனாயா இருந்தான். இவன் வலிமைக்கொண்ட ஒருவனின் மகன். அவன் கப்பசெயேல் ஊரான். பெனாயா பல வீரச்செயல்கள் புரிந்தவன். மோவாபிலுள்ள ஏரியேலின் இரண்டே மகன்களைப் பெனாயாகக் கொன்றான். ஒருநாள் பனிபெய்து கொண்டிருக்கையில் பெனாயா நிலத்திலிருந்த ஒரு குழியில் இறங்கிச் சென்று ஒரு சிங்கத்தைக் கொன்றான். 21 பெனாயா ஒரு மிகப்பெரிய எசிப்பிய வீரனையும் கொன்றான். எசிப்பியனின் கையில் ஒரு ஈட்டி இருந்தது. பெனாயா கையில் ஒரு தடி மட்டுமே இருந்தது. ஆனால் பெனாயா எசிப்பியன் கையிலிருந்த ஈட்டியைப் பறித்து எடுத்தான். எசிப்பியனின் ஈட்டியாலேயே பெனாயா அவனைக் கொன்றான். 22 யோப்தாவின் மகன் பெனாயா அத்தகைய பல துணிவான செயல்களைச் செய்தான். முப்பெரும் வீரர்களைப்போன்று பெனாயா புகழ் பெற்றவன். 23 பெனாயா முப்பெரும் வீரர்களைக் காட்டிலும் மிகவும் புகழ் பெற்றவன். ஆனால் அவன் முப்பெரும் வீரர்களின் குழுவைச் சார்ந்தவன் அல்லன். தாவீது தனது மெய்க்காப்பாளர்களின் தலைவனாக பெனாயாவை நியமித்தான்.

முப்பது வீரர்கள்

24 முப்பது வீரர்களில் யோவாபின் சகோதரனாகிய ஆசகேலும் ஒருவன். முப்பது வீரர்களில் பிறரின் பெயர்கள்: பெத்தலேகமீன் தோதோவின் மகன் எல்க்கானான்; 25 ஆரோதியனாகிய சம்மா; ஆரோதியனாகிய எலிக்கா; 26 பல்தியனாகிய ஏலெஸ்; தெக்கோவின் இக்கேசின் மகன் ஈரா; 27 ஆனதோத்தியனாகிய அபியேசர்; ஊசாத்தியனாகிய மெபுன்னாயி; 28 அகோசியனாகிய சல்மோன்; தெநதோபாத்தியனாகிய மகராயி; 29 பானாவின் மகன் ஏலேப் என்னும் நெத்தோபாத்தியன்; பெய்ய மீனியரின் சிபியா ஊரோச்சார்ந்த ரிபாயின் மகன் இத்தாயி; 30 பிரத்தோனியனாகிய பெனாயா; காகால் நீரோடைகளின் நாட்டிலுள்ள ஈத்தாயி; 31 அர்பாத்தியன் ஆகிய அபிஅல்பொன்; பருமியன் ஆகிய அஸ்தாவே; 32 சால்போனியன் ஆகிய எலியூபா; யாசேனின் மகனாகிய யோனத்தான்; 33 ஆராரியனாகிய சம்மா; ஆராரியனாகிய சாராரின் மகனாகிய அகியாயம்; 34 மாகாத்தியன் ஆகிய அகஸ்பாயிம் மகன் எலிப்பெலே; கீலோனியன் ஆகிய அகித்தோப்பேலின் மகன் எலியாயம்; 35 கர்மே

லியன் ஆகிய எஸ்ராயி; அர்பியனாகிய பாராயி; 36 சோபாவில் உள்ள நாத்தானின் மகன் ஈகால்; காதியனாகிய பாணி; 37 அம்மோனியனாகிய சேலேக்; பெரோத்தியனாகிய நகராய்; (செருயாவின் மகனாகிய யோவாபின் ஆபுதங்கசன, நகராய் சுமந்துச் சென்றான்.) 38 இத்திரியனாகிய ஈரா; இத்திரியனாகிய காரேப்; 39 ஏத்தியனாகிய உரியா. மொத்தத்தில் அவர்கள் எண்ணிக்கை 37 பேர் ஆகும்.

தாவீது தன் படைகளை கணக்கெடுக்க முடிவெடுக்கிறான்

24 இஸ்ரவேல் மீது மீண்டும் கர்த்தர் கோபம் அடைந்தார். இஸ்ரவேலருக்கு எதிராகத் திரும்பும்படி கர்த்தர் தாவீதை மாற்றினார். தாவீது, “இஸ்ரவேல் மற்றும் யூதா ஜனங்களின் எண்ணிக்கையைக் கணக்கெடுங்கள்” என்றான்.

2 தாவீது அரசன் படைத்தலைவனாகிய யோவாபை நோக்கி, “தாணிலிருந்து பெயர்ச்செபாவரைக்கும் எல்லா இஸ்ரவேல் கோத்திரங்களிடமும் நீ போய் ஜனங்களின் எண்ணிக்கையைக் கணக்கிடு. அப்போது நான் மொத்த ஜனங்கள் தொகையைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள முடியும்” என்றான்.

3 ஆனால் யோவாப் அரசனிடம், “எத்தனை ஆட்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது முக்கியமன்று. உன் தேவனாகிய கர்த்தர், உங்களுக்கு நூறு மடங்கு ஆட்களைத் தருவார், உங்கள் கண்கள் அவ்வாறு நடப்பதைப் பார்க்கும்! ஆனால் ஏன் இதைச் செய்யவிரும்புகிறீர்?” என்று கேட்டான்.

4 தாவீது அரசன் உறுதியாக யோவாபுக்கும் படைத்தலைவர்களுக்கும் ஜனங்கள் தொகையைக் கணக்கிடுமாறு கட்டளையிட்டார். எனவே யோவாபும் படைத் தலைவர்களும் இஸ்ரவேலின் ஜனங்கள் தொகையைக் கணக்கெடுக்க அரசனிடமிருந்து சென்றார். 5 அவர்கள் யோர்தான் நதியைக் கடந்தனர். அவர்கள் ஆரோவேலில் முகாமிட்டுத் தங்கினார்கள். நகரின் வலதுபுறத்தில் அவர்கள் முகாம் இருந்தது. (கலத் பள்ளத்தாக்கின் நடுவில் நகரம் இருந்தது. யாசேருக்குப் போகும் வழியில் அந்த நகரம் இருந்தது.)

6 பின்பு அவர்கள் கீலேயாத்திற்கும் தார்தீம் ஒத்திக்கும் போனார்கள். அங்கே யிருந்து தானியானுக்கும் சீகோனைச் சூழ்ந்த பகுதிகளுக்கும் சென்றார்கள். 7 அவர்கள் தீரு என்னும் கோட்டைக்கு போனார்கள். அவர்கள் கானானியர் மற்றும் ஏவியரின் நகரங்களுக்கெல்லாம் சென்றார்கள். அவர்கள் யூதாவின் தெற்கிலுள்ள பெயர்ச்செபா விற்குப் போனார்கள். 8 ஒன்பது மாதங்களும் 20 நாட்களும் கழிந்த பிறகு அவர்கள் தேசம் முழுவதும் சுற்றிவந்திருந்தார்கள். 9 மாதங்கள் 20 நாட்களுக்குப் பிறகு அவர்கள்

எருசலேமுக்கு வந்தனர். ⁹யோவாப் அரசனுக்குரிய ஜனங்களின் பட்டியலைக் கொடுத்தான். இஸ்ரவேலில் 8,00,000 ஆண்கள் வாளைப் பயன்படுத்தக் கூடியவர்கள். யூதாவிலும் 5,00,000 ஆண்கள் இருந்தனர்.

சர்த்தர் தாலீதைத் தண்டிக்கிறார்

¹⁰ஜனங்கள் தொகையைக் கணக்கெடுத்த பிறகு தாலீது வெட்கமடைந்தான். தாலீது கர்த்தரை நோக்கி, “நான் செய்த இக்காரியத்தில் பெரும்பாவம் செய்தேன்! சர்த்தாவே! என் பாவத்தை மன்னிக்கும்படி நான் செஞ்சுகிறேன். நான் மிகவும் மூடனாகிவிட்டேன்” என்றான்.

¹¹காலையில் தாலீது எழுந்தபோது, கர்த்தருடைய வார்த்தைத் தாலீதின் தீர்க்கதரிசியாகிய சாத்திற்கு வந்தது. ¹²சர்த்தர் சாத்தை நோக்கி, “போய் தாலீதிடம் கூறு, ‘இதுவே கர்த்தர் கூறுவது: நான் மூன்று காரியங்களை முன் வைக்கிறேன். நான் உனக்குச் செய்வதற்கு ஏதேனும் ஒன்றைத் தெரிந்துக் கொள் என்கிறார்’ என்று சொல்” என்றார்.

¹³காத் தாலீதிடம், போய் அவ்வாறே கூறினான். அவன் தாலீதிடம், “இம்மூன்று காரியங்களிலும் ஒன்றைத் தெரிந்துக் கொள்ளுங்கள். உங்களுக்கு இக்கேசத்திற்கும் ஏழு ஆண்டுகள் பஞ்சம் வர வேண்டுமா? மூன்று மாதங்கள் உங்கள் பகைவர்கள் உங்களைத் துரத்தவேண்டுமா? அல்லது மூன்று நாட்கள் உங்கள் தேசத்தாரை நோய் பாதிக்கட்டுமா? இதைக் குறித்து யோசித்துப் பாருங்கள், இவற்றில் எதை முடிவு செய்கிறீர்கள் என்பதை நான் என்னை அனுப்பிய சர்த்தருக்குக் கூறவேண்டும்” என்றான்.

¹⁴தாலீது சாத்தை நோக்கி, “உண்மையிலேயே நான் துன்பத்துக்குள் ளானேன்! ஆனால் சர்த்தர் இரக்கமுள்ளவர். எனவே சர்த்தர் நம்மைத் தண்டிக்கட்டும். ஜனங்களிடமிருந்து எனக்குத் தண்டனை சிடைக்கவேண்டாம்” என்றான்.

¹⁵எனவே சர்த்தர் இஸ்ரவேலில் நோயை அனுப்பினார். அது, காலையில் ஆரம்பித்துக் குறிப்பிட்ட காலம் மட்டும் நீடித்தது. தாணிலிருந்து பெயர்செபாவரைக்கும் 70,000 பேர் மடிந்தனர். ¹⁶தேவதூதன் எருசலேமை அழிக்கும்படி அதற்கு நேராக தன் கரங்களை உயர்த்தினான். ஆனால் நடந்த தீய காரியங்களுக்காக சர்த்தர் மனம் வருந்தினார். ஜனங்களை அழித்த தூதனைக் சர்த்தர் நோக்கி, “போதும்! உனது கரங்களைத் காழ்த்து” என்றார். எபூசியனாகிய அர்வனாவின் போரடிக்கிற களத்திற்கு அருகே கர்த்தருடைய தூதன் நின்றுக் கொண்டிருந்தான்.

அர்வனாவின் போரடிக்கிற களத்தைத் தாலீது வாங்குகிறான்

¹⁷ஜனங்களைக் கொன்ற தூதனைத் தாலீது பார்த்தான். தாலீது கர்த்தரிடம் பேசினான். தாலீது, “நான் பாவம் செய்தேன்! நான் தவறிழைத்தேன். இந்த ஜனங்கள் ஆடுகளைப் போன்று என்னைப் பின்பற்றினார்கள். அவர்கள் தவறேதும் செய்யவில்லை. என் னையும் எனது தந்தையின் குடும்பத்தையும் நீங்கள் தண்டியுங்கள்” என்றான்.

¹⁸அன்றைய தினம் காத் தாலீதிடம் வந்தான். காத் தாலீதைப் பார்த்து, “எபூசியனாகிய அர்வனாவின் களத்தில் கர்த்தருக்கு ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டி எழுப்ப” என்றான். ¹⁹காத் கூறியபடியே தாலீது செய்தான். சர்த்தர் விரும்பியபடியே தாலீது செய்தான். அர்வனாவைப் பார்த்த தாலீது சென்றான். ²⁰அரசனான தாலீதும் அவனது அதிகாரிகளும் தன்னிடம் வருவதை அர்வனா பார்த்தார். அர்வனா நிலத்தில் தலைதாழ்த்தி வணங்கினார். ²¹பின் அர்வனா, “எனது ஆண்டவனும் அரசருமாகிய நீங்கள் ஏன் என்னிடம் வந்தீர்கள்?” என்று கேட்டான்.

தாலீது அவனுக்கு, “உன்னிடமிருந்து போரடிக்கிற களத்தை வாங்குவதற்கு வந்தேன். அதில் கர்த்தருக்குப் பலிபீடம் அமைக்கமுடியும். அப்படிச் செய்து நோய் பரவாமல் தடுக்கமுடியும்” என்றான்.

²²அர்வனா, தாலீதிடம், “எனது அரசனாகிய ஆண்டவன் தாங்கள் பலிகொடுக்க எதையும் என்னிடமிருந்து எடுக்கலாம். இந்தப் பசுக்களைத் தகனபலிக்காகவும், போரடிக்கிற உருளைகளையும் நுகக்கடி களையும் விற்றுக்காகவும் பயன்படுத்துங்கள். ²³அரசனே! நான் எல்லாவற்றையும் உங்களுக்குத் தருவேன்!” என்றான். அர்வனா மீண்டும் அரசனுக்கு, “உங்கள் தேவனாகிய சர்த்தர் இதைக் கண்டு மகிழட்டும்” என்றான்.

²⁴ஆனால் அரசன் அர்வனாவுக்கு, “நான் உனக்கு உண்மையைச் சொல்வேன், உன் நிலத்தை ஒரு விலைலொடுத்துப் பெறுவேன். ஆனால் எனது தேவனாகிய கர்த்தருக்கு இலவசமாக சிடைத்த எந்த தகனபலியையும் செலுத்த மாட்டேன்” எனக் கூறினான்.

ஆகையால் தாலீது போரடிக்கிற களத்தையும் பசுக்களையும் 50 செக்கல் வெள்ளிக்கு வாங்கினான். ²⁵பின் தாலீது ஒரு பலிபீடத்தைக் கர்த்தருக்காக கட்டினான். தாலீது அதில் தகனபலியையும் சமாதான பலியையும் அளித்தான்.

தேசத்திற்காகச் செய்யப்பட்ட தாலீதின் ஜெபத்திற்குக் கர்த்தர் செவிச் சாய்த்தார். சர்த்தர் இஸ்ரவேலிலிருந்த நோய்களைப் பரவாமல் தடுத்தார்.

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>